

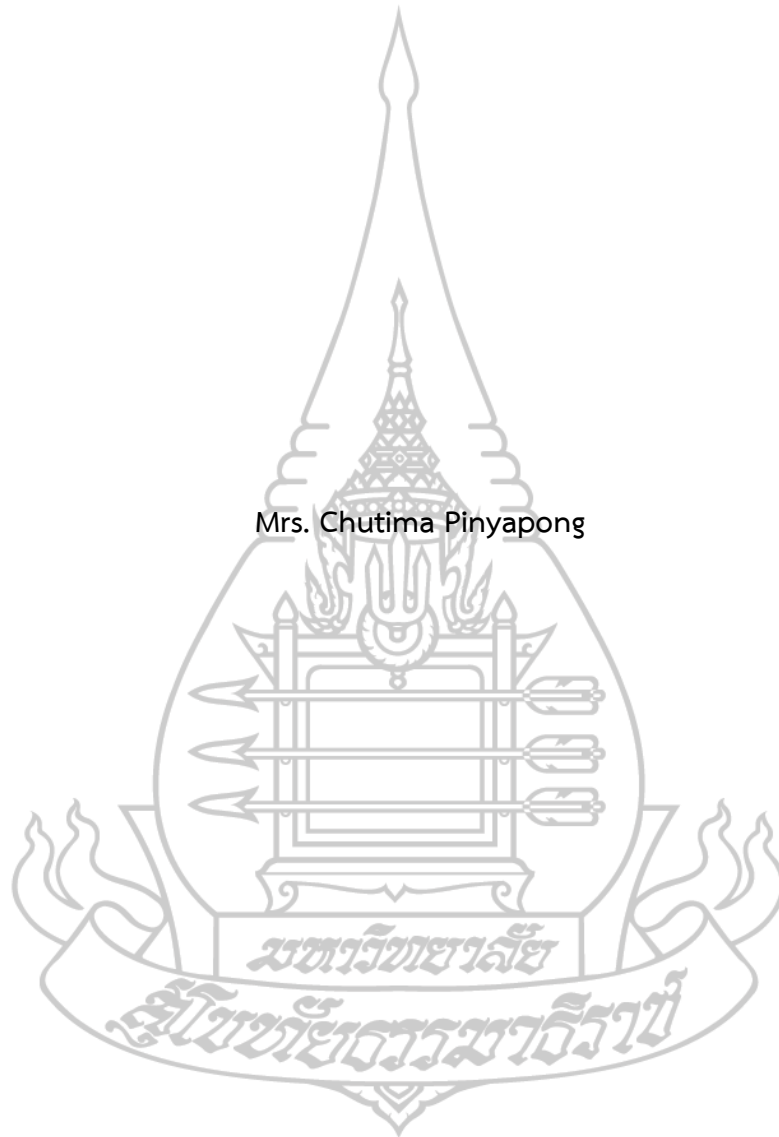
สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2566

Conditions of Implementing the Safety Enhancement Policy of Schools
under the Secondary Educational Service Area Office Pathum Thani

Mrs. Chutima Pinyapong

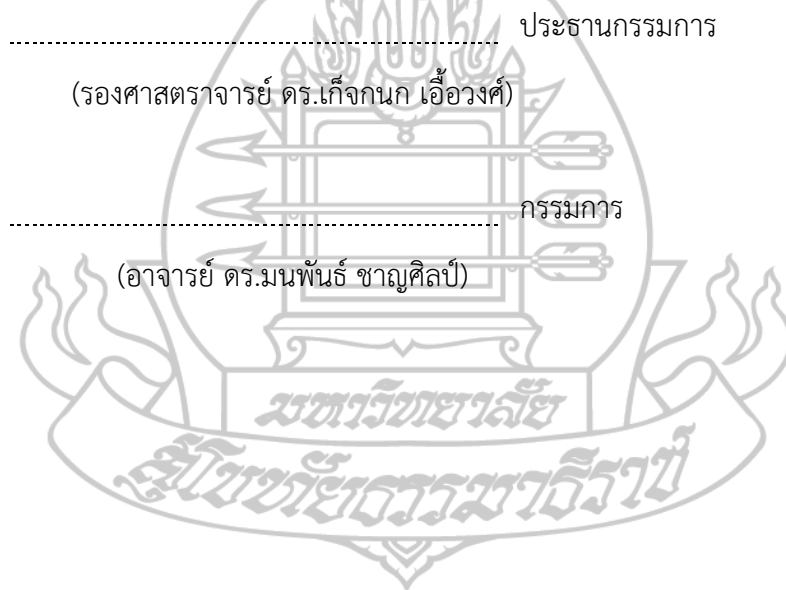
An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Administration
School of Educational Studies Sukhothai Thammathirat Open University

2023

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของ สถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปทุมธานี
ชื่อและนามสกุล	นางชุตีมา ภิญาพงษ์
แขนงวิชา / วิชาเอก	บริหารการศึกษา
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.เก็จกนก เอื้อวงศ์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2567

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษา คั่นคว่ำอิสระ สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของ
สถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี
ผู้ศึกษา นางชุติมา ภิญาพงษ์ รหัสนักศึกษ 2652300993
ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.เก็จกนก เอื้อวงศ์ ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี และ 2) เปรียบเทียบการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำนวน 327 คน ได้จากการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน และใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดสถานศึกษา เครื่องมือการวิจัยที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่าเกี่ยวกับสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนี้ การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ การแปลงนโยบาย การจัดการทรัพยากร การสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง การควบคุม กำกับติดตามและประเมินผล การพัฒนาบุคลากร และการสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน และ 2) สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาจำแนกตามขนาดสถานศึกษาในภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ มีสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติสูงกว่าสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติสูงกว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่

คำสำคัญ การนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย มัธยมศึกษา

Independent Study title: Conditions of Implementing the Safety Enhancement Policy of Schools under the Secondary Educational Service Area Office Pathum Thani

Author: Mrs. Chutima Pinyapong; ID: 2652300993;

Degree: Master of Education (Educational Administration)

Independent Study Advisor: Dr. Ketkanok Urwongse, Associate Professor; Academic year: 2023

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the conditions of implementing the safety enhancement policy of schools under the Secondary Educational Service Area Office Pathum Thani; and 2) to compare the conditions of implementing the safety enhancement policy of schools under the Secondary Educational Service Area Office Pathum Thani, as classified by school size.

The sample consisted of 327 teachers in schools under the Secondary Educational Service Area Office Pathum Thani by Krejcie and Morgan Table and then obtained by stratified random sampling based on school size. The research instrument was a questionnaire on the conditions of implementing the safety enhancement policy of schools, with reliability coefficient of .92. The data were analyzed using the percentage, mean, standard deviation, one way ANOVA, and Scheffe's method of pairwise comparison.

The research findings revealed that 1) the overall and each aspect of the conditions of implementing the safety enhancement policy of schools were rated at a high level. When considering all specific aspects, they could be ranked based on their rating means from the highest to the lowest as follows: organizational structure, policy transformation, resource management, maintaining sustained solidarity, control, monitoring and evaluation, personnel development, and creating understanding and acceptance among employees; and 2) regarding comparison results of the implementing the safety enhancement policy of schools, as classified by school size, it was found that the overall, conditions of implementing the safety enhancement policy of schools was significantly different at the .05 level. The large-sized and extra-large-sized schools indicated a higher level of policy implementation than the small-sized and medium-sized schools while the extra-large-sized schools showed the higher level than the large-sized schools.

Keywords : Policy implementation, Safety enhancement policy, Secondary education

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จากรองศาสตราจารย์ ดร.เก็จนก เอื้อวงศ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ ประธานกรรมการสอบ รวมทั้งอาจารย์ ดร.มนพันธ์ ชาญศิลป์ กรรมการสอบ ที่ให้ข้อเสนอแนะ แก้ไข และให้แนวคิดต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ที่สละเวลาในการตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องของ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ตรวจทานความถูกต้องของภาษาและพิจารณาความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ ในการศึกษา

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี พร้อมทั้ง คณะผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนและกรุณาตอบแบบสอบถาม ทำให้ได้ข้อมูล ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ทุกท่านที่ ได้ประสิทธิ์ประสาท ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้ตลอดมา ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ให้คำแนะนำและให้ความ ช่วยเหลือเป็นอย่างดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับความห่วงใยและกำลังใจ จากบุพการีและ ทุกคนในครอบครัวอันเป็นที่รักยิ่ง ทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่และล่วงลับไปแล้วที่คอยห่วงใย สนับสนุน การศึกษาเพื่อรอความสำเร็จของผู้ศึกษาและเป็นแรงใจสำคัญจนทำให้การศึกษาครั้งนี้ ความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นางชุตินา ภิญญาพงษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามของการวิจัย	4
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ	11
นโยบายการเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา	44
บริบทของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	50
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	60
รูปแบบของการวิจัย	60
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	60
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล	63
การวิเคราะห์ข้อมูล	63

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	65
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี	67
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา	75
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	84
สรุปการวิจัย	84
อภิปรายผล	87
ข้อเสนอแนะ	92
บรรณานุกรม	94
ภาคผนวก	100
ก หนังสือขอความร่วมมือ	101
ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	112
ค รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	118
ง การหาคุณภาพเครื่องมือ	120
ประวัติผู้ศึกษา	134

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 องค์ประกอบของตัวแบบและกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ	29
ตารางที่ 3.1 ขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา	61
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และขนาดสถานศึกษา	65
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้าง ความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาปทุมธานีโดยรวม	67
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้าง ความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาปทุมธานี ด้านการแปลงนโยบาย	68
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้าง ความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาปทุมธานี ด้านการจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ	69
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้าง ความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาปทุมธานี ด้านการจัดการทรัพยากร	70
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้าง ความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาปทุมธานี ด้านการพัฒนาบุคลากร	71
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้าง ความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาปทุมธานี ด้านการสร้างความสำเร็จและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน	72
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้าง ความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาปทุมธานี ด้านการควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาปทุมธานี ด้านการสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง	74
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา	75
ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว	77
ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา	77
ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบรายคู่สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ไปปฏิบัติในภาพรวม จำแนกตามขนาดสถานศึกษา	79
ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบรายคู่สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ไปปฏิบัติด้านการแปลงนโยบาย จำแนกตามขนาดสถานศึกษา	79
ตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบรายคู่สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ไปปฏิบัติด้านการจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ จำแนกตามขนาด สถานศึกษา	80
ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบรายคู่สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ไปปฏิบัติด้านการจัดการทรัพยากร จำแนกตามขนาดสถานศึกษา	80
ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบรายคู่สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ไปปฏิบัติด้านการพัฒนาบุคลากร จำแนกตามขนาดสถานศึกษา	81
ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบรายคู่สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ไปปฏิบัติด้านการสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน จำแนกตามขนาดสถานศึกษา	82
ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบรายคู่สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ไปปฏิบัติด้านการควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล จำแนกตามขนาด สถานศึกษา	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบรายคู่สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย
ไปปฏิบัติด้านการสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ... 83

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
ภาพที่ 2.1 ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter and Van Horn	17
ภาพที่ 2.2 ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Sabatier and Mazmanian	18
ภาพที่ 2.3 ตัวแบบกระบวนการนโยบาย-แผนงาน-การปฏิบัติของ Alexander	20
ภาพที่ 2.4 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ กล้า ทองขาว	21
ภาพที่ 2.5 ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (rational model) ของ วรเดช จันทรรศ	22
ภาพที่ 2.6 ตัวแบบด้านการจัดการ (management model) ของ วรเดช จันทรรศ	24

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

สถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนในสังคมไทยยุคปัจจุบัน ได้รับผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตและความปลอดภัยของเด็กและเยาวชนไทยในหลายรูปแบบ ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นเกือบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านทัศนคติและพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน มีค่านิยมแบบบริโภคนิยม การห่างเหินจากศาสนา การทะเลาะวิวาท ดิตยาเสพติด การเสพสื่อลามกอนาจาร ดิตเกม รวมทั้ง การจมน้ำเสียชีวิต และการประสบอุบัติเหตุจากการเดินทางของเด็กและเยาวชน ฯลฯ และอีกปัญหาหนึ่งที่มีแนวโน้มรุนแรงและหนักมากจนน่าวิตกคือ การแพร่ระบาดของสื่อที่ไม่เหมาะสมหรือสื่อลามกอนาจาร จนทำให้เด็กและเยาวชนไทยซึ่งขาดภูมิคุ้มกันในการบริโภคสื่ออยู่แล้ว มีการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ สภาพปัญหาทางเพศของเด็กวัยเรียน และวัยรุ่นในปัจจุบันค่อนข้างรุนแรงและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและปราศจากการป้องกันซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพเกิดการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ ส่งผลต่อการตั้งครรภ์ในวัยเรียนและการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ และทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา อาทิ เสี่ยงอนาคตที่ตีในชีวิตทั้งฝ่ายชายและหญิง ปัญหาครอบครัวแตกแยกและการทอดทิ้งลูกให้เป็นลูกกำพร้า ซึ่งเด็กที่ถูกทอดทิ้งเหล่านั้น มีความเปราะบางทางสภาพจิตใจและกลายเป็นปัญหาเรื้อรังของสังคม อีกทั้งสถานการณ์การตึงเครียดที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาในประเทศไทย ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของนักเรียนในสถานศึกษา ซึ่งนักเรียนที่ต้องใช้ชีวิตภายในสถานศึกษาวันละประมาณ 7-8 ชั่วโมง จึงจำเป็นต้องมีการจัดระบบความปลอดภัยของสถานศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556)

ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศนโยบายเรื่องการบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา ปี พ.ศ. 2565 เพราะความปลอดภัยในสถานศึกษาเป็นภารกิจสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ส่งเสริม สร้างความปลอดภัยสถานศึกษาเพื่อให้นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาปลอดภัย โดยดำเนินการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา มีการจัดทำคู่มือการ

ดำเนินการความปลอดภัยสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีการจัดตั้ง MOE SAFTY CENTER เพื่อรักษาสถานศึกษาให้ปลอดภัยจากภัยทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) Violence ภัยจากความรุนแรง การล่อลวงลอบยิง การล่อลวง ลักพาตัว การกลั่นแกล้งรังแก การข่มขู่ประทุษร้าย จลาจล การทะเลาะวิวาท 2) Right ภัยจากการละเมิดสิทธิ การถูกปล่อยปละ ละเลย ทอดทิ้ง การคุกคามทางเพศ การกระทำอันใดที่เป็นการละเมิดสิทธิ การไม่ได้รับความเป็นธรรมจากระบบการศึกษา 3) Accident ภัยจากอาคารเรียน สิ่งก่อสร้าง ภัยจากการจัดกิจกรรม ภัยธรรมชาติ ภัยจากยานพาหนะ ภัยจากเครื่องมืออุปกรณ์ 4) Unhealthiness ภัยจากสุขภาพทางกายและจิต ภาวะทุพโภชนาการ ภัยไซเบอร์ ยาเสพติด ดิตเกม การพนัน ภาวะจิตเวช จึงได้พัฒนาแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นหน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567-2568 และนโยบายระยะเร่งด่วน (Quick Win) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 นโยบาย และจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567-2568 ข้อหนึ่งที่สถานศึกษาจะต้องนำมาปฏิบัติ ได้แก่ เสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษา ที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการให้เป็นรูปธรรม ดังนี้ 1) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพของสถานศึกษา เพื่อให้เป็นพื้นที่ปลอดภัย อบอุ่น มีความสุข เอื้อต่อการเรียนรู้ 2) สร้างเครือข่ายและกลไกในการดูแลความปลอดภัยให้กับผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา 3) สร้างภูมิคุ้มกันผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่ให้เข้าไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติด 4) รับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ดูแลความปลอดภัยของผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผ่านระบบ OBEC Safety Center (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566) สถานศึกษามีหน้าที่นำนโยบาย เสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาไปปฏิบัติ ให้เป็นรูปธรรม โดยสถานศึกษาต้องทำความเข้าใจ รายละเอียดของนโยบาย คู่มือแนวทางการปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา นอกจากนี้ สถานศึกษาต้องมีการจัดโครงสร้างองค์การ จัดสรรทรัพยากร การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน อีกทั้งผู้บริหารควรมีการส่งเสริม สนับสนุน สร้างแรงจูงใจให้ครู และบุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการจัดการด้านความปลอดภัย และอีกส่วนสำคัญ ได้แก่ การกำกับ ติดตาม ประเมินผล และการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ (Policy implementation) นั้นเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญในกระบวนการนโยบายสาธารณะ หากการกำหนดนโยบายดีแต่ไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ย่อมไม่เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์การ เพราะไม่ว่าการกำหนดนโยบายจะดีเพียงใดก็ตาม แต่เมื่อนำไปปฏิบัติกลับเกิดความล้มเหลวไม่ประสบความสำเร็จ ตามเป้าประสงค์ของนโยบาย

ย่อมเกิดผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของนโยบาย แต่ในทางตรงข้าม หากได้มีการศึกษา รูปแบบ แนวทาง วิธีการ ขั้นตอน ตลอดจนปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาต่าง ๆ ในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ก็สามารถทำให้นโยบายประสบความสำเร็จได้ (พูนชัย ยาวีราช, 2007) ในส่วนของนโยบาย เสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาก็เช่นกัน สถานศึกษาเป็นองค์การทางการศึกษาที่มีความสำคัญมากในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ ที่ผ่านมานโยบายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหลายนโยบายจะมีผลบังคับใช้แล้วก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติยังมีอุปสรรคหลายประการที่ทำให้การนำนโยบายที่เกี่ยวกับการศึกษาไปสู่การปฏิบัติไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย โดยเฉพาะเรื่องความปลอดภัย สถานศึกษาต้องตระหนักกว่าเป็นภารกิจที่จะต้องปฏิบัติให้บรรลุตามเป้าหมายของนโยบาย แต่อย่างไรก็ตามในการปฏิบัตินั้นอาจจะมีปัญหา อุปสรรคเกิดขึ้น ซึ่งจะเกี่ยวเนื่องกับขนาดของสถานศึกษาที่อาจจะได้รับการจัดสรรบุคลากร ทรัพยากรในการบริหารจัดการไม่เท่าเทียมกัน และอีกหนึ่งประการสำคัญคือความสามารถของผู้บริหารที่จะบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติให้สถานศึกษาเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับทุกคน

จากนโยบายดังกล่าว สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ภายใต้การกำกับของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าประสงค์ ได้แก่ นักเรียนมีภูมิคุ้มกันทางสังคม สามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบ ดำเนินการวางแผนบริหารจัดการมุ่งเน้นความปลอดภัยในสถานศึกษาพัฒนาระบบและกลไกในการดูแลความปลอดภัยให้นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษาจากภัยพิบัติและภัยคุกคามทุกรูปแบบ ถึงแม้จากแบบรายงานสรุปผลการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ประจำปีงบประมาณ 2566 ที่ประสบภัยคุกคาม 9 ด้าน ได้แก่ 1) ภัยจากยาเสพติด 2) ความรุนแรง 3) ภัยพิบัติต่าง ๆ 4) อุบัติเหตุ 5) โรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ 6) ฝุ่น PM 2.5 7) การค้ามนุษย์ 8) การการคุกคามในชีวิตและทรัพย์สิน 9) อาชญากรรมไซเบอร์ มีนักเรียนได้รับผลกระทบจากภัยคุกคามและต้องได้รับการดูแลอย่างเร่งด่วน จำนวน 32 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่ได้รับรายงาน แต่อย่างไรก็ตามความเป็นจริงของนักเรียนในแต่ละโรงเรียนจะมีความคลาดเคลื่อนเรื่องจำนวนนักเรียนที่ได้รับผลกระทบอยู่บ้าง (รายงานสรุปผลการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนจากภัยคุกคาม 9 ด้าน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี, 2566) ดังนั้นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ต้องวางแผนและบริหารจัดการในการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและบรรลุตามมาตรการความปลอดภัยของสถานศึกษาที่มุ่งเน้นให้เกิดความปลอดภัยต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาอย่างยั่งยืน โดยเน้นมาตรการที่เข้มงวดในมาตรการ 3 ป ดังนี้ (1) **การป้องกัน** หมายถึง การดำเนินการเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา อุปสรรค หรือความไม่ปลอดภัยต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยการสร้างมาตรการป้องกันจากปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นทั้งในและนอกสถานศึกษา

(2) **การปลูกฝัง** หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ จิตสำนึก และเจตคติที่ดี และการสร้างเสริมประสบการณ์เพื่อให้เกิดทักษะในการป้องกันภัยให้แก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา (3) **การปราบปราม** หมายถึง การดำเนินการจัดการแก้ไขปัญหา การช่วยเหลือ เยียวยา ฟนฟู และดำเนินการ ตามขั้นตอนของกฎหมาย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี เพื่อให้ทราบระดับการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติ และเป็นข้อมูลสารสนเทศในการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระทรวงศึกษาธิการ

2. คำถามของการวิจัย

2.1 สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีอยู่ในระดับใด

2.2 การนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีจำแนกตามขนาดของสถานศึกษามีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

3.1 เพื่อศึกษาสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

3.2 เพื่อเปรียบเทียบการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

4. สมมติฐานการวิจัย

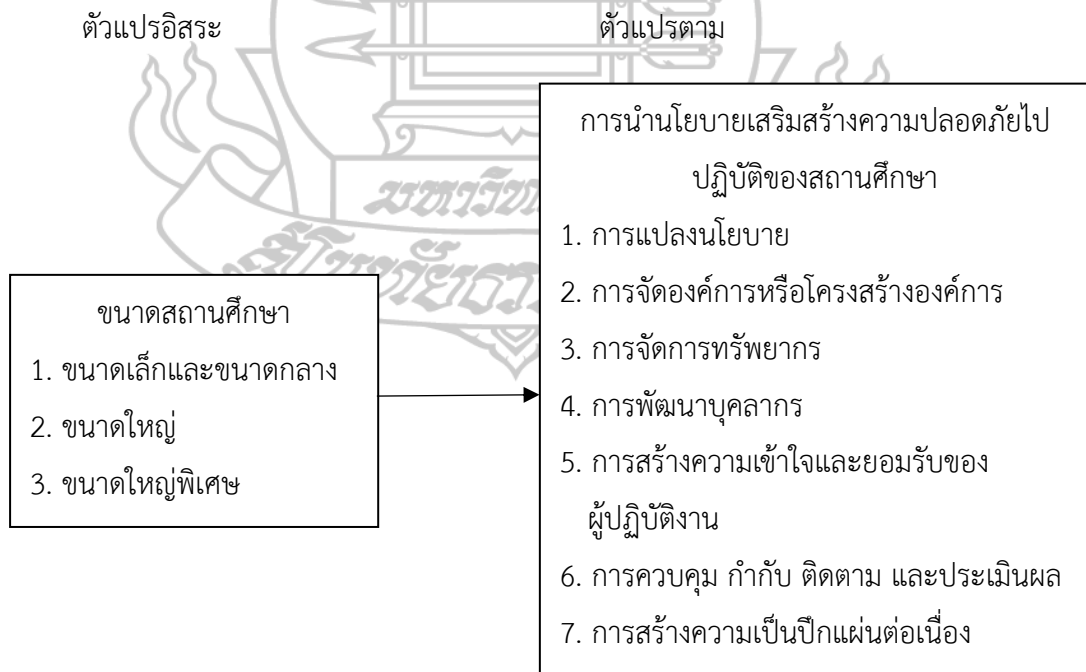
สถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติแตกต่างกัน

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สภาพการนํานโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพการนํานโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ที่ได้จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของการนํานโยบายไปปฏิบัติ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการนำตัวแบบกระบวนการนํานโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter and Van Horn, (1975, pp. 445-488), Sabatier and Mazmanian, (1980, pp. 538-560), Alexander, (1985, pp. 403-426), กล้า ทองขาว, (2534, น. 54-88), วรเดช จันทรร, (2559), เก็จกนก เอื้อวงศ์, (2565), และนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษา (2567) มาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยการนํานโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษาไปปฏิบัติ 7 ด้าน ดังนี้ 1) การแปลงนโยบาย 2) การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ 3) การจัดการทรัพยากร 4) การพัฒนาบุคลากร 5) การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน 6) การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล 7) การสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง

นำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัย ด้วยภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

6. ขอบเขตการวิจัย

6.1 ขอบเขตด้านตัวแปร

6.1.1 ตัวแปรอิสระ ได้มาจากการศึกษาบริบทของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ซึ่งประกอบด้วย

- 1) ขนาดสถานศึกษา ได้แก่
 - (1) ขนาดเล็กและกลาง
 - (2) ขนาดใหญ่
 - (3) ขนาดใหญ่พิเศษ

6.1.2 ตัวแปรตาม ได้มาจากการสังเคราะห์องค์ประกอบของกรอบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการนำตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของ Van Meter and Van Horn, (1975, pp. 445-488), Sabatier and Mazmanian, (1980, pp. 538-560), Alexander, (1985, pp. 403-426), กล้า ทองขาว, (2534, น. 54-88), วรเดช จันทรร, (2559), เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2565), และ นโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษา (2567) มาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษาไปปฏิบัติ 7 ด้าน ดังนี้

- 1) การแปลงนโยบาย
- 2) การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ
- 3) การจัดการทรัพยากร
- 4) การพัฒนาบุคลากร
- 5) การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน
- 6) การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล
- 7) การสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง

6.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีจำนวน 22 โรงเรียน จำนวนครู 2,041 คน

6.3 ขอบเขตด้านระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาการศึกษาและดำเนินงาน ระหว่าง วันที่ 15 มกราคม - 31 กรกฎาคม

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

7.1 นโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษา หมายถึง นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567-2568 และนโยบายระยะเร่งด่วน (Quick Win) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ที่กำหนดให้สถานศึกษาดำเนินการเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษา โดย 1) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพของสถานศึกษา เพื่อให้เป็นพื้นที่ปลอดภัย อบอุ่น มีความสุข เอื้อต่อการเรียนรู้ 2) สร้างเครือข่ายและกลไกในการดูแลความปลอดภัยให้กับผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา 3) สร้างภูมิคุ้มกันผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่ให้เข้าไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติด 4) รับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ดูแลความปลอดภัยของผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผ่านระบบ OBEC Safety Center

7.2 การนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา หมายถึง การนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา หมายถึง การที่สถานศึกษาต้องขับเคลื่อนนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปสู่การปฏิบัติ โดยดำเนินการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การดำเนินการ ดังนี้ 1) การแปลงนโยบาย 2) การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ 3) การจัดการทรัพยากร 4) การพัฒนาบุคลากร 5) การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน 6) การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล 7) การสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

7.2.1 การแปลงนโยบาย หมายถึง การดำเนินการเพื่อแปลงนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยเป็นแผนงานและโครงการที่เป็นรูปธรรม มีการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน และศึกษาและรวบรวมข้อมูลความปลอดภัยและระบุปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษาไว้ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมาย และกิจกรรมที่เหมาะสม

7.2.2 การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ หมายถึง การเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างการดำเนินการขององค์การเพื่อรองรับการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานซึ่งกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในการดูแลความปลอดภัยของสถานศึกษา ได้แก่ การกำหนดครูที่รับผิดชอบการสอนเรื่องความปลอดภัย การจัดครูและบุคลากรดูแลความปลอดภัยของสถานศึกษารวมทั้งแต่งตั้งบุคลากรที่เป็นที่ปรึกษาด้านความปลอดภัย

7.2.3 การจัดการทรัพยากร หมายถึง การจัดสรรงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอสำหรับการดำเนินการตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษา จัดสรรงบประมาณในการบำรุงอาคารสถานที่ มีการจัดทำงบประมาณสำหรับอุปกรณ์ความปลอดภัย การจัดซื้ออุปกรณ์ จัดสรรงบประมาณในการจัดจ้างเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย การจัดหาและบำรุงรักษาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย ได้แก่ ระบบกล้องวงจรปิด อุปกรณ์ดับเพลิง เป็นต้น

7.2.4 การพัฒนาบุคลากร หมายถึง การดำเนินการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร โดย การจัดโครงการอบรมและการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์และมาตรการใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้อง และความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาความปลอดภัย การพัฒนาทักษะและความสามารถโดยสนับสนุนให้ครูและบุคลากรพัฒนาทักษะการใช้งานอุปกรณ์ความปลอดภัย การเรียนรู้การจัดการในสถานการณ์ที่ฉุกเฉิน การสร้างพื้นที่ให้บุคลากรแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบาย การให้คำปรึกษาและสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติตามนโยบาย ทั้งในสถานการณ์ปกติและสถานการณ์ฉุกเฉิน

7.2.5 การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน หมายถึง การดำเนินการเพื่อสื่อสารและสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อนโยบาย โดยการจัดประชุม สัมมนา หรือการประชุมเพื่ออธิบายและติดตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย เพื่อให้บุคลากรเข้าใจเหตุผลและประโยชน์ของนโยบาย มีการจัดทำเอกสารและวัสดุประสงค์ที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายเกี่ยวกับนโยบาย เพื่อให้บุคลากรมีข้อมูลที่เพียงพอในการปฏิบัติตามนโยบาย มีการจัดทำวีดิทัศน์ การนำเสนอภาพหรือการจัดกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์เสมือนจริง เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจและรับรู้ถึงความสำคัญของนโยบาย

7.2.6 การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล หมายถึง การกำหนดกฎและข้อบังคับที่ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายเป็นระยะๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง มีการติดตามและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบาย โดยการบันทึกข้อมูลการปฏิบัติตามนโยบาย มีระบบการแจ้งเตือนหรือการตรวจสอบเพื่อติดตามการปฏิบัติตามนโยบาย มีการแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติตามนโยบาย มีการประเมินการดำเนินการตามนโยบาย มีการใช้ข้อมูลการประเมินเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามนโยบายให้ดียิ่งขึ้น

7.2.7 การสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง หมายถึง การดำเนินการที่จะทำให้งิจกรรมตามนโยบายคงอยู่และต่อเนื่อง การยอมรับเข้าเป็นหน้าที่ประจำวันของครูและบุคลากร โดยมุ่งใจให้เห็นความสำคัญของนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย มีการสร้างเครือข่ายชุมชน สถาน

ประกอบการ ในพื้นที่ใกล้เคียงสถานศึกษาเพื่อความร่วมมืออย่างยั่งยืน และมีการแสวงหาวิธีการใหม่ๆ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่อง

7.3 ขนาดของสถานศึกษา

สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี มีจำนวนทั้งหมด 22 แห่งซึ่งประกอบด้วย

7.3.1 สถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง	จำนวนนักเรียนไม่เกิน 1,499 คน
7.3.2 สถานศึกษาขนาดใหญ่	จำนวนนักเรียน 1,500 – 2,499 คน
7.3.3 สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ	จำนวนนักเรียน 2,500 คนขึ้นไป

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยเรื่อง สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ครั้งนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

8.1 ผู้บริหารและครูโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี สามารถนำสารสนเทศและข้อมูลสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษาไปปฏิบัติ ไปใช้เพื่อพัฒนาการนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้โรงเรียนเกิดความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

8.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีสามารถใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริมให้สถานศึกษานำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษาไปปฏิบัติ ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารการศึกษาที่ดียิ่งขึ้น

8.3 หน่วยงานทางการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษาไปปฏิบัติ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่วางไว้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัย เรื่อง สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ
 - 1.1 ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ
 - 1.2 คุณค่า ความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ
 - 1.3 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ
 - 1.4 กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ
 - 1.5 กลยุทธ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
 - 1.6 ปัจจัยสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
2. นโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา
 - 2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศไทย
 - 2.2 นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ด้านความปลอดภัย
 - 2.3 นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567-2568 ด้านเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษา
 - 2.4 นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณพ.ศ. 2567 - 2568 ด้านเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษา
3. บริบทของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี
 - 3.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี
 - 3.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกขององค์กรและสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ
- นำเสนอสาระโดยละเอียด ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

1.1 ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

นักวิชาการ กล่าวถึง ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนี้
 Walter (1971, p. 144) ได้ให้ทัศนะว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือความพยายามที่จะตัดสิ้นความสามารถขององค์การในการรวบรวมคนและทรัพยากรในหน่วยงานหนึ่งและกระตุ้นบุคลากรให้ปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล

Pressman and Wildavsky (1973) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การดำเนินงานให้ลุล่วง ให้ประสบความสำเร็จ ให้ครบถ้วน ให้เกิดผลผลิต และให้สมบูรณ์ ถือเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกาหนดเป้าประสงค์และการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าประสงค์

Van Meter and Van Horn (1976, p. 103) ได้ให้ความหมายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติหมายถึง การกระทำโดยคน หรือกลุ่มของภาครัฐและเอกชนที่มุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ตามการตัดสินใจของนโยบายก่อนหน้านั้น การกระทำที่มีความพยายามครั้งเดียวที่จะแปลงการตัดสินใจไปสู่การปฏิบัติและความพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะทำให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่หรือทีละน้อยตามที่กำหนดไว้ในการตัดสินใจของนโยบาย

Bardach (1980, p. 9) ให้ความหมายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นกระบวนการทางการเมือง การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นเกมการต่อสู้ของกลุ่มผลประโยชน์ทั้งหลาย เพื่อให้ได้มาซึ่งการบรรลุเป้าหมายของกลุ่มตน

Quade (1982, p. 305) ให้คำนิยามว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการจัดการกับแบบแผนการนำเพื่อการเปลี่ยนแปลงโดยตรงตามอณัติของนโยบาย โดยยอมรับต่อข้อกำหนดที่เกิดขึ้นจากการที่ได้มีการตัดสินใจไปก่อนแล้ว

Cheema and Rondinelli (1983, p. 16) การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การนำนโยบายหรือแผนงานไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ

Hambleton (1983, p. 406) มองลักษณะของการนำนโยบายไปปฏิบัติทางด้านทฤษฎี โดยเห็นว่ารากลึกของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นแยกกันอยู่คนละส่วน คนละขั้นตอนของลูกโซ่การตัดสินใจ การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนและการจัดการที่เกิดขึ้นภายหลังการกำหนดนโยบายคล้ายกับทฤษฎีการบริหารที่เกิดขึ้นภายหลังการมีนโยบายแล้ว การกำหนดนโยบาย คือการตัดสินใจว่าจะทำอะไร (decision as to what to do) ส่วนการบริหารและการจัดการเป็นการกระทำในสิ่งที่ตัดสินใจไปแล้วว่าจะต้องกระทำให้นโยบายดำเนินไปได้ (getting it done)

Alexander (1985, p. 413) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การนำชุดการปฏิบัติซึ่งเป็นแผนการทำงานที่มุ่งส่งผลไปยังผู้ที่ตั้งใจจะให้ได้รับประโยชน์จากนโยบายเป็นการเฉพาะ และเป็นการปฏิบัติในภาคสนาม เป็นต้น

Mazmanian and Sabatier (1989, pp. 20-21) ได้ให้ความหมายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติหมายถึงการนำการตัดสินใจกำหนดนโยบายที่ได้กระทำไว้ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของกฎหมาย คำพิพากษาของศาล คำสั่ง ของรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ โดยมีกระบวนการซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ หมายถึง การพิจารณาผลลัพธ์ที่พึงปรารถนาตามวัตถุประสงค์ของนโยบายการยินยอมปฏิบัติตามของผู้ที่เกี่ยวข้อง และการพิจารณาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการรับรู้ของผู้ตัดสินใจกำหนดนโยบาย และหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

มยรี อนุมานราชชน (2547, น. 208) ได้ให้ความหมายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึงการแปลงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบายซึ่งอาจเป็นกฎหมาย หรือคำสั่งของรัฐบาล หรือคณะรัฐมนตรีให้เป็นแนวทาง/แผนงาน/โครงการกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม ประกอบด้วย การ จัดหาทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์การวางแผนโครงการเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ที่กำหนดการออกแบบองค์การ และการดำเนินงานให้เป็นไปตามแนวทางการดำเนินงานโครงการที่กำหนดไว้

วเรช จันทรศร (2554, น. 16) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการศึกษาว่า องค์การที่รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งหมด ปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่แคไหน เพียงใดหรืออีกนัยหนึ่งการนำนโยบายไปปฏิบัติจะให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกทั้งหมดสามารถบรรลุผลลัพธ์ที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้

ศุภชัย ยาวะประภาส (2557) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าเป็นกระบวนการ มีความต่อเนื่อง ไม่หยุดนิ่ง มีขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมไม่ใช่ที่เกิดขึ้นชั่วครั้งชั่วคราวแล้วเลือนหายไป แต่เป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องไม่หยุดยั้ง แต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กันตลอดเวลา การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายของนโยบาย

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การดำเนินการ โดยบุคคล หรือกลุ่มบุคคลในภาครัฐและเอกชน โดยมีกระบวนการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่กำหนด การจัดสรรทรัพยากร มีการปฏิบัติที่ต่อเนื่อง เพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จโดยตรงตามวัตถุประสงค์จากการตัดสินใจดำเนินนโยบายให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.2 คุณค่า ความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

Sabatier and Mazmanian (1980, pp. 538-560) ให้ทัศนะเกี่ยวกับคุณค่าของการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ มีลักษณะ 8 ประการดังนี้ 1) สามารถแก้ไขปัญหาได้จริง หมายความว่า ปัญหาที่นำมาพิจารณาจัดทำเป็นนโยบายเพื่อการแก้ไขมีความสลับซับซ้อนและยากง่ายต่างกัน นโยบายที่ดีจะต้องสามารถแก้ไขปัญหาได้จริง 2) มีทฤษฎีและหลักวิชาการอ้างอิง นโยบายและแผนที่ดีจะต้องมีแนวทางการแก้ปัญหาโดยวางอยู่บนรากฐานทางวิชาการหรือทฤษฎี 3) มีการปฏิบัติไม่ยุ่งยากหรือไม่สลับซับซ้อน แนวปฏิบัติหรือกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่ต้องการควบคุมพฤติกรรมการทำงานของปฏิบัติหรือควบคุมพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายจะต้องปฏิบัติได้ง่าย ไม่ซับซ้อน 4) มีการระบุขนาดและลักษณะของกลุ่มเป้าหมายชัดเจน ว่าเป็นใคร มีแหล่งอาศัยอยู่ที่ใด จำนวนเท่าใด 5) มีลักษณะโครงสร้างการบริหารนโยบายและแผน ที่แสดงให้เห็นความเชื่อมโยงของโครงสร้างของการบริหารที่ประสานสัมพันธ์กัน ในกระบวนการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ 6) มีการกำหนดข้อผูกพันในการสนับสนุนด้านต่าง ๆ เช่นการเงิน ด้านวิชาการ การจัดการจากองค์การที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็น 7) มีการกำหนดแบบแผนการตัดสินใจไว้ชัดเจน เช่น การกำหนดกฎเกณฑ์และวิธีการตัดสินใจว่าองค์การหรือบุคคลใดมีอำนาจตัดสินใจในเรื่องใด อย่างไร 8) เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและประเมินการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความโปร่งใส

Van Meter and Van Horn (1975, pp. 445-448) ให้ทัศนะเกี่ยวกับคุณค่าของการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ มีลักษณะ 4 ประการ ดังนี้ 1) นโยบายจะต้องระบุวัตถุประสงค์เป้าหมาย และมาตรฐานการปฏิบัติให้ชัดเจน เพราะจะทำให้ง่ายต่อการปฏิบัติ การกำหนดแนวทางการกำกับ ตรวจสอบ การวัดและประเมินผล 2) นโยบายจะต้องกำหนดทรัพยากรสนับสนุน นโยบายและแผนไว้ชัดเจน อาจหมายถึง แรงเสริมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผนหรือโครงการ ทรัพยากรเป็นปัจจัยอำนวยความสะดวกต่อประสิทธิผลของนโยบาย 3) การสื่อสารนโยบายเพื่อทำความเข้าใจร่วมกันของกลไกการขับเคลื่อนต่าง ๆ จะต้องมีความชัดเจน นโยบายและแผนที่ดีเป็นการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เกี่ยวข้อง 4) การกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบในการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ ตามความสามารถและความชำนาญ ระบุกลไก การกำกับ ตรวจสอบ และการประเมิน กำหนดช่วงเวลา วิธีการตรวจสอบและประเมิน

Pressman and Wildavsky (1973) พิจารณาการวัดความสำเร็จหรือความล้มเหลว จะดูจากองค์ประกอบไว้ 4 ประการ คือ 1) การได้รับประโยชน์จากนโยบายของกลุ่มเป้าหมายเมื่อ

เทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ 2) เวลาที่ใช้ในการดำเนินงานตามนโยบายหรือแผนจนสิ้นสุดว่า นานเกินไปกว่าที่กำหนดไว้ เท่าใด อย่างไร 3) เงินหรือทรัพยากรที่ใช้ไปตามแผน และยังไม่ได้ใช้เมื่อเทียบกับเวลาที่กำหนดไว้ในแผนเป็นอย่างไร 4) จำนวนงานหรือกิจกรรมที่ลงมือปฏิบัติไปแล้วกับที่เหลืออยู่ เมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนเป็นอย่างไร

Kerr (1976, pp. 351-363) ได้เสนอกรอบการมองความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยพิจารณาจากประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ 1) พิจารณาความสำเร็จและความล้มเหลวในมุมกว้าง โดยพิจารณาที่ขั้นการนำไปปฏิบัติ คือสาระของนโยบายและแผนดี แต่องค์การมีศักยภาพต่ำ การนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะล้มเหลว ถ้าพิจารณาที่ตัวนโยบายและแผน อาจไม่ตอบสนองเป้าหมายที่ต้องการได้ หากพิจารณาที่การตัดสินใจคุณค่าหรือการตัดสินใจจริยธรรมของสังคม เป้าหมายของนโยบายอาจขัดแย้งกับค่านิยมหลักของสังคม 2) พิจารณาตามเงื่อนไขเวลา ถ้าพิจารณาที่กรอบเวลาและเงื่อนไขของสภาพแวดล้อมของนโยบาย อาจจะประสบความสำเร็จกับเวลา สถานที่หรือเงื่อนไขแบบหนึ่ง หรือล้มเหลวหากเวลา สถานที่หรือเงื่อนไขเปลี่ยนแปลงไป หากพิจารณาที่ความสำเร็จของนโยบายหรือแผนหนึ่งสำเร็จแล้วส่งผลให้อีกแผนหนึ่งล้มเหลวได้นอกจากนั้นขอบเขตของคำถามที่ไขว้วัด ความชัดเจนเรื่องการวัดความสำเร็จหรือล้มเหลวมีขอบเขตแคบ ไหน อาจจะไม่อยู่ที่บรรลุมิติประสงคหรือไม่ แต่อาจจะมีคุณค่าอยู่ระหว่างการดำเนินการ

Berman and McLaughlin (1977) ได้กำหนดกรอบการพิจารณาความสำเร็จของการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติจากองค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1) ร้อยละที่โครงการบรรลุเป้าหมาย เป็นการเปรียบเทียบไว้ในแผนกับผลที่เกิดขึ้นจริง 2) ผลรวมการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามแผน เป็นการพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ 3) ความต่อเนื่องของกิจกรรมเมื่อรัฐบาลหรือผู้ให้ทุนเลิกสนับสนุนโครงการ เป็นการพิจารณาความคงอยู่หรือความต่อเนื่องของกิจกรรม

Cheema และ Rondinelli (1980) ได้พิจารณาความสำเร็จของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ 2 องค์ประกอบ คือ 1) ระดับการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นการเปรียบเทียบวัตถุประสงค์แต่ละข้อกับผลลัพธ์ (outcomes) ที่เกิดขึ้นจากการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ 2) ผลกระทบ (impacts) ที่ตกไปสู่ประชาชนกลุ่มเป้าหมายจากผลการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

กล้า ทองขาว (2534, อ้างถึงใน กล้า ทองขาว, 2557) ได้พิจารณาความสำเร็จหรือความล้มเหลว มีองค์ประกอบ 4 ประการ ดังนี้ 1) ระดับการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบายในระยะเวลาที่กำหนด เป็นการพิจารณาผลผลิต (outputs) ของนโยบายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่กำหนดไว้ เป็นการพิจารณาที่ผลลัพธ์ (outcomes) ของนโยบาย 2) การได้รับประโยชน์โดยตรงของกลุ่มเป้าหมาย เป็นการพิจารณาความคงอยู่ของกิจกรรมที่กลายเป็นงานประจำ 3) ความต่อเนื่องของ

การปฏิบัติภายหลังนโยบายสิ้นสุด 4) การนำวิธีการที่ใช้ได้ไปใช้ที่อื่น ๆ เป็นการพิจารณาความสามารถในการนำวิธีปฏิบัติไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่อื่น

สมบัติ อารงธัญวงศ์ (2558, อ้างถึงใน ภฤศวินท์ ชยาภิววัฒน์, 2564) กล่าวถึงผลกระทบของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนี้ 1) เป้าประสงค์ของนโยบาย จะส่งผลให้ผู้ตัดสินใจนโยบายได้รับความเชื่อถือศรัทธาจากประชาชน หรืออาจจะส่งผลให้ผู้ตัดสินใจนโยบายถูกตำหนิหรือวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบต่อประชาชน 2) ถ้าปัญหาของกลุ่มเป้าหมายได้รับการแก้ไขด้วยดี กลุ่มเป้าหมายจะมีความพอใจ หากปัญหาของกลุ่มเป้าหมายจะไม่ได้รับการแก้ไข กลุ่มเป้าหมายจะยังคงเรียกร้องให้รัฐบาลเร่งรัดหามาตรการใหม่ในการแก้ไขต่อไป 3) หน่วยปฏิบัติจะได้รับความเชื่อถือและความไว้วางใจทั้งจากผู้กำหนดนโยบายและกลุ่มเป้าหมายว่าเป็นหน่วยปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล หากประสบความล้มเหลว หน่วยปฏิบัติจะถูกตำหนิทั้งจากผู้กำหนดนโยบายและกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องว่าทำงานอย่างไรประสิทธิภาพ 4) ความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร เนื่องจากประเทศทุกประเทศมีทรัพยากรจำกัด ดังนั้น ถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์ แสดงว่าการใช้ทรัพยากรมีความคุ้มค่า หากประสบความล้มเหลว แสดงว่าการใช้ทรัพยากรไม่คุ้มค่าหรือเกิดการสูญเปล่า 5) ความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศ การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสำคัญต่อความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้าหากการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแผนงานและโครงการพัฒนาต่าง ๆ ประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ จะส่งผลให้การพัฒนาประเทศบรรลุเป้าหมายเพื่อความก้าวหน้าทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม 6) ความสำคัญต่อกระบวนการนโยบายสาธารณะ ในกระบวนการวิเคราะห์นโยบายตั้งแต่กระบวนการกำหนดทางเลือกนโยบาย การตัดสินใจเลือกทางเลือกนโยบายของผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ผู้ตัดสินใจนโยบายจะต้องพยายามเลือกทางเลือกที่มีความสอดคล้องกับค่านิยมที่พึงปรารถนาของสังคม ผู้กำหนดนโยบายจะต้องมั่นใจว่าหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจะต้องมีศักยภาพเพียงพอในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าประสงค์ โดยมีทั้งทรัพยากรบุคคล งบประมาณ และอุปกรณ์ที่จำเป็นอย่างเพียงพอ ในระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องทำการประเมินผลควบคู่กันไปด้วยเพื่อตรวจสอบว่าในแต่ละขั้นตอนมีอุปสรรคและปัญหาอะไรบ้างที่จะต้องเร่งรัดแก้ไข เพื่อให้การปฏิบัติดำเนินต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพจนกระทั่งเสร็จสิ้นกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

วรเดช จันทรศร (2559, น. 105) พิจารณาความสำเร็จหรือความล้มเหลวจำแนกตามมิติต่าง ๆ และได้เสนอกรอบการวัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของโครงการพัฒนาของรัฐจากผลรวม 3 มิติ คือ 1) ผลของโครงการแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ผลผลิต (outputs) ผลลัพธ์ (outcomes) และ ผลลัพธ์สุดท้าย (ultimate outcomes) 2) ผลรวมความสำเร็จต้องไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อโครงการ แผนงาน หรือนโยบายอื่น 3) ผลรวมของโครงการทั้งหมด ต้องก่อให้เกิดผลการพัฒนาประเทศที่พึงปรารถนา

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า คุณค่า ความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะขึ้นอยู่กับ สาระนั้นนโยบาย เป้าประสงค์ของนโยบาย เงื่อนไขของเวลา บริบท สภาพแวดล้อม ศักยภาพขององค์กร ทรัพยากร ผลผลิต ผลลัพธ์ การกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ หากการปฏิบัติล้มเหลวก็จะส่งผลให้หน่วยงานขาดความน่าเชื่อถือ สูญเสียงบประมาณไปโดยเปล่าประโยชน์ แต่ถ้ามีการปฏิบัติที่ดีรอบคอบ รัดกุม หน่วยงานที่รับผิดชอบจะไม่เกิดการสับสน การปฏิบัติก็จะมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การพัฒนาประเทศบรรลุเป้าหมายเพื่อความก้าวหน้าทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา

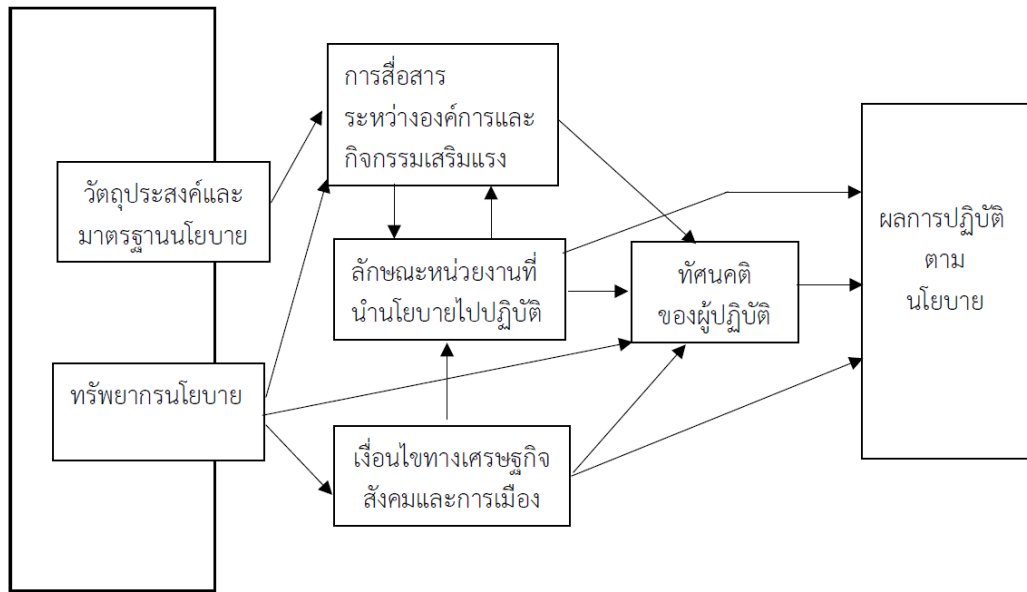
1.3 ตัวแบบ/กระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ

กล้า ทองขาว และ ฐิติภรณ์ ยาวินัย จาริกศิลป์, (2565 น. 25-48) ได้นำเสนอ ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติจากนักวิชาการหลาย ๆ คน ดังนี้

1.3.1 ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter and Van Horn อธิบายว่าผลการนำนโยบายไปปฏิบัติหรือผลการปฏิบัตินโยบายขึ้นอยู่กับปัจจัย 6 ประการ คือ 1) วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย 2) ทรัพยากรนโยบาย 3) การสื่อสารระหว่างองค์กรและการเสริมแรง 4) ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 5) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง และ 6) ทศนคติของผู้ปฏิบัติ ซึ่งปัจจัยทั้ง 6 ประการจะมีอิทธิพลโดยตรงหรือโดยอ้อมต่อผลการปฏิบัติ นโยบาย

นำเสนอ ดังภาพที่ 2.1

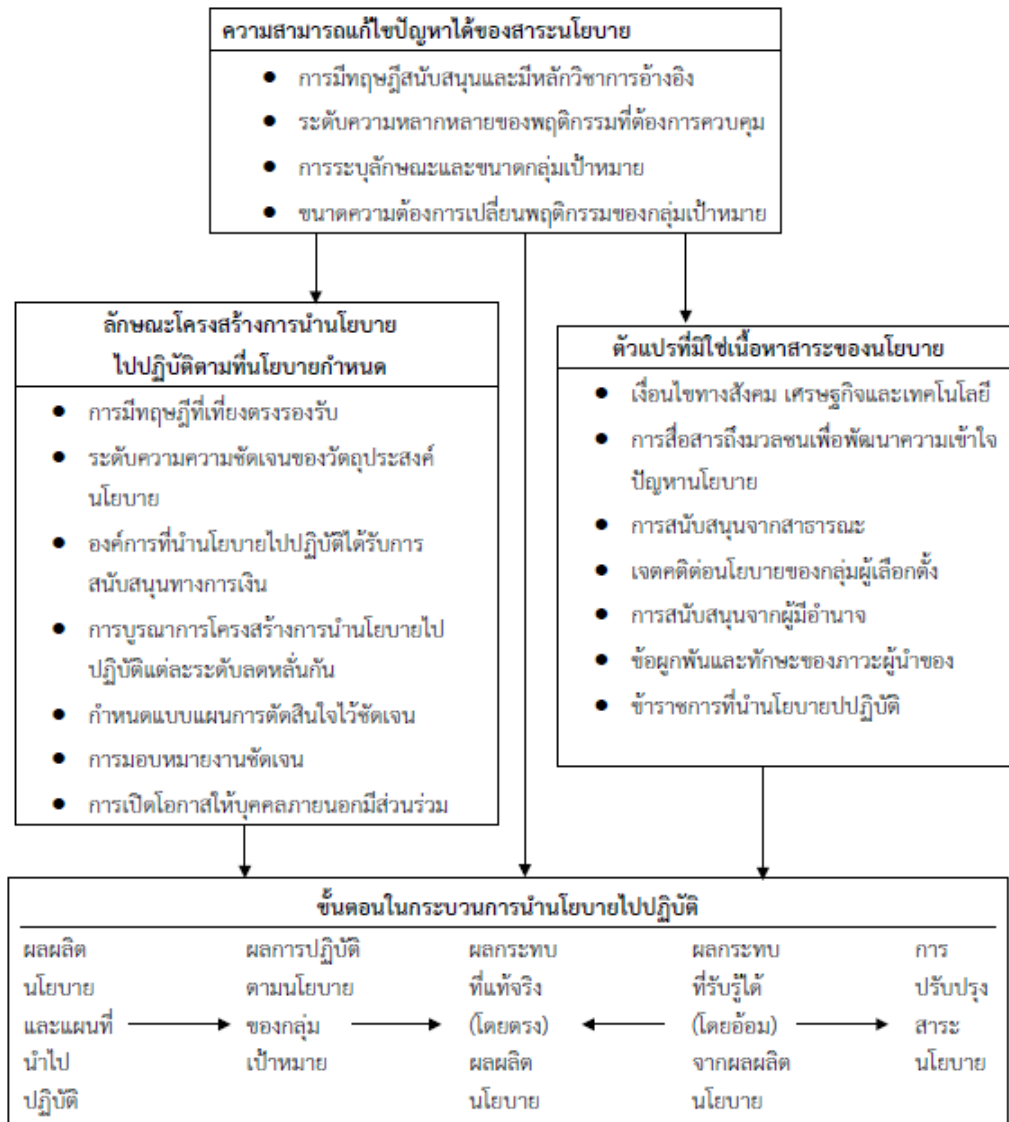

ภาพที่ 2.1 ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter and Van Horn

หมายเหตุ : ปรับจาก “หน่วยที่ 3 การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ” โดย กล้า ทองขาว และ ฐิติภรณ์ ยาวีไชย จารึกศิลป์, น. 3-28. ใน *ประมวลสาระชุดวิชา 23723 นโยบายการวางแผน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา* (หน่วยที่ 1-5). มหาวิทยาลัย-สุโขทัยธรรมาธิราช

1.3.2 ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Sabatier and Mazmanian

อธิบายว่าผลผลิตและผลกระทบของนโยบายที่นำไปปฏิบัติเป็นผลมาจากองค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1) ความสามารถในการแก้ไขปัญหาได้ของสาระนโยบาย 2) ลักษณะโครงสร้างการนำนโยบายไปปฏิบัติที่นโยบายกำหนด และ 3) ตัวแปรที่มีใช้เนื้อหาสาระของนโยบาย นำเสนอ ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Sabatier and Mazmanian

หมายเหตุ : ปรับจาก “หน่วยที่ 3 การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ” โดย กล้า ทองขาว และฐิติกรณ ยาวีไชย จารึกศิลป์, น. 3-28. ใน *ประมวลสาระชุดวิชา 23723 นโยบายการวางแผน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา* (หน่วยที่ 1-5). มหาวิทยาลัย-สุโขทัยธรรมาธิราช

1.3.3 ตัวแบบกระบวนการนโยบาย-แผนงาน-การปฏิบัติของ Alexander

อธิบายว่า กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ เหตุการณ์ที่องค์ประกอบ 4 ประการดำเนินไปเป็นขั้นตอน คือ 1) สิ่งเร้า เป็นองค์ประกอบในขั้นการยอมรับปัญหา 2) ตัวนโยบาย คือแนวปฏิบัติซึ่ง

จะต้องกำหนดผู้กระทำการที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น 3) แผนงาน คือข้อกำหนดเฉพาะสำหรับการปฏิบัติเพื่อที่จะให้มีการนำไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ 4) การนำไปปฏิบัติ คือการลงมือปฏิบัติตามแผนในภาคสนาม เพื่อให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้รับประโยชน์จากนโยบายตามที่ผู้กำหนดนโยบายตั้งใจไว้ก่อนแล้ว

Alexander อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับ “ตัวเชื่อม” ว่าทำหน้าที่เชื่อมโยงขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการ ตัวเชื่อมในกระบวนการมีทั้งหมด 3 ตัว แต่ละตัวมีหน้าที่ต่างกัน คือ

ตัวเชื่อมที่ 1 มีหน้าที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบสิ่งเร้ากับนโยบาย ตัวเชื่อมนี้หมายถึง สภาพแวดล้อมที่ทำให้มีความจำเป็นต้องพัฒนาตัวนโยบายขึ้นมา

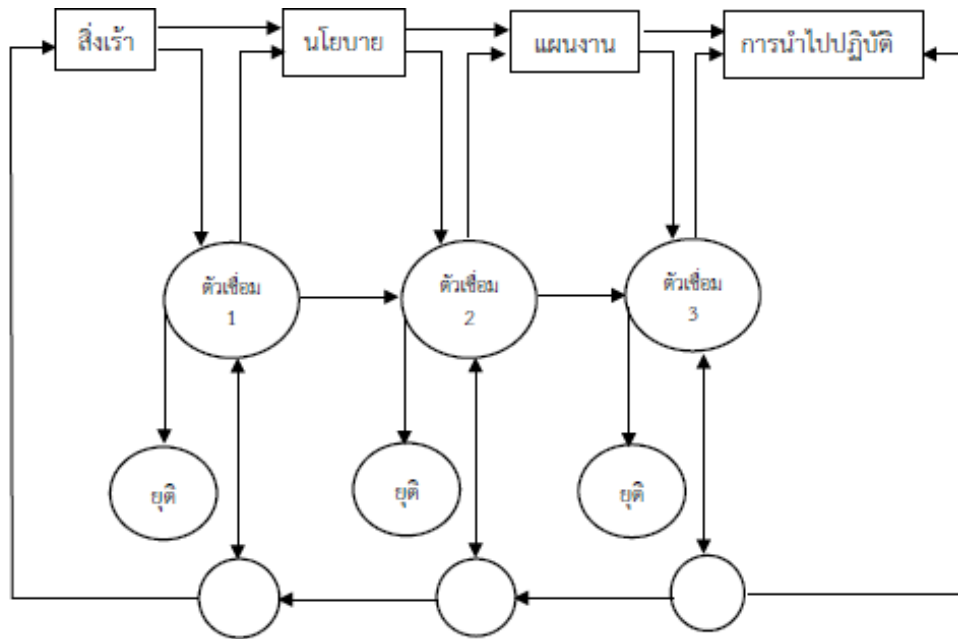
ตัวเชื่อมที่ 2 มีหน้าที่เชื่อมโยงนโยบายกับแผนงาน ตัวเชื่อมนี้เป็นตัวกำหนดขอบเขตเฉพาะของแผนงานในรูปของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมนโยบายกับการออกแบบหรือการจัดทำแผนการปฏิบัติงาน

ตัวเชื่อมที่ 3 คือ สภาพแวดล้อมของการนำนโยบายไปปฏิบัติในภาคสนาม ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีผู้กระทำการหลากหลายเข้ามาเกี่ยวข้อง จากระดับผู้กำหนดนโยบายและผู้จัดทำแผนงานหรือโครงการ

อนึ่ง กรณีการยุติมิได้ 2 กรณี คือ เมื่อการเชื่อมต่อองค์ประกอบเสร็จสิ้นแล้วหรือกรณีไม่อาจเชื่อมต่อได้เพราะสภาพแวดล้อมเป็นอุปสรรค เช่น มีการต่อต้านหรือคัดค้านจากสาธารณะ เป็นต้น

นำเสนอ ดังภาพที่ 2.3

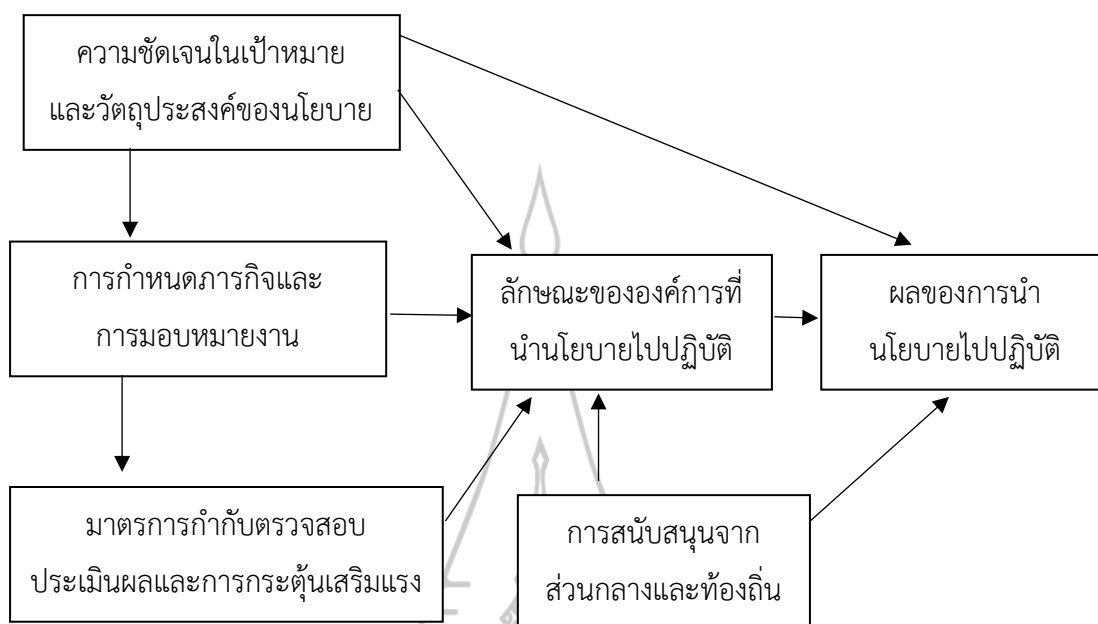

ภาพที่ 2.3 ตัวแบบกระบวนการนโยบาย-แผนงาน-การปฏิบัติของ Alexander

หมายเหตุ : ปรับจาก “หน่วยที่ 3 การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ” โดย กล้า ทองขาว และจิตติภรณ์ ยาวินชัย จาริกศิลป์, น. 3-28. ใน *ประมวลสาระชุดวิชา 23723 นโยบาย การวางแผน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา* (หน่วยที่ 1-5). มหาวิทยาลัย-สุโขทัยธรรมาธิราช

1.3.4 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ กล้า ทองขาว อธิบายว่า ผลการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับชุดตัวแปร 5 ตัวแปรและชุดสุดท้าย คือ ตัวแปรตาม ซึ่งเป็นผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนี้ 1) ชุดตัวแปรด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2) ชุดตัวแปรการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน 3) ชุดตัวแปรลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 4) ชุดตัวแปรการสนับสนุนจากส่วนกลางและท้องถิ่น 5) ชุดตัวแปรมาตรการกำกับตรวจสอบ ประเมินผลและการกระตุ้นเสริมแรง และ 6) ผลการนำนโยบายไปปฏิบัติจากส่วนกลาง

นำเสนอ ดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ กล้า ทองขาว

หมายเหตุ : ปรับจาก “หน่วยที่ 3 การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ” โดย กล้า ทองขาว และฐิติกรณ ยาวีไชย จารึกศิลป์, น. 3-28. ใน *ประมวลสาระชุดวิชา 23723 นโยบายการวางแผน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา* (หน่วยที่ 1-5). มหาวิทยาลัย-สุโขทัยธรรมาธิราช

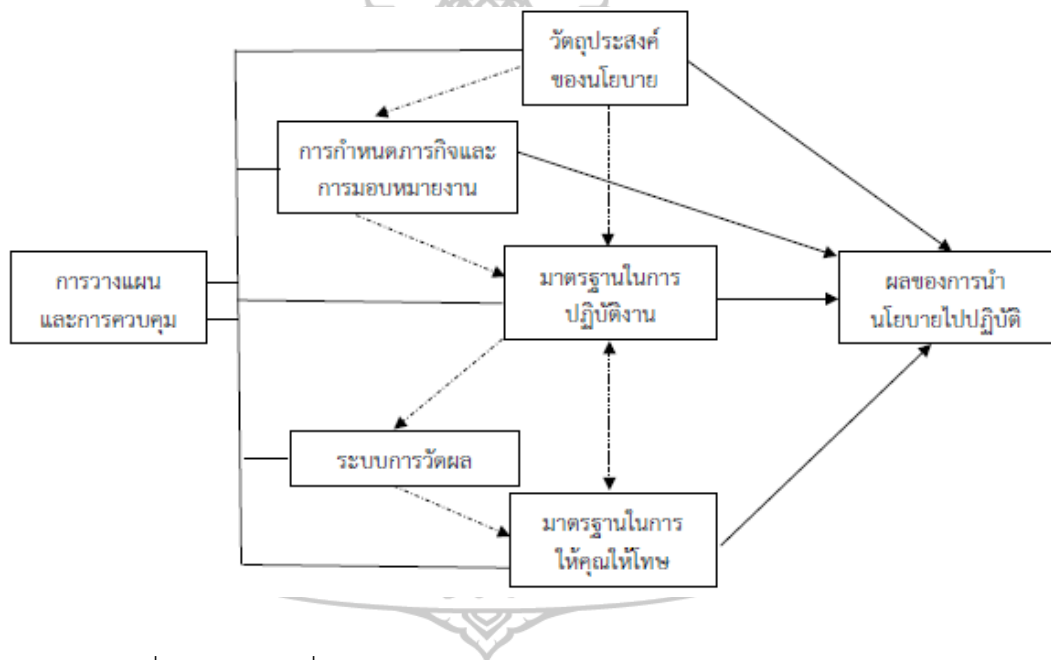
1.3.5 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ วรเดช จันทรรคร กล่าวถึง ตัวแบบหรือกรอบแนวทางการศึกษาปรากฏการณ์ในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งเป็นตัวแบบเชิงสมมติฐานมี 6 ตัวแบบ คือ 1) ตัวแบบยึดหลักเหตุผล 2) ตัวแบบทางด้านการจัดการ 3) ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กร 4) ตัวแบบทางกระบวนการของระบบราชการ 5) ตัวแบบทางการเมือง และ 6) ตัวแบบเชิงบูรณาการ ผู้วิจัยขอเสนอตัวแบบยึดหลักเหตุผลและตัวแบบทางด้านการจัดการ ดังนี้

1) ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล

ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (rational model) ตัวแบบนี้ยึดถือฐานคติ (assumptions) ที่ว่า “นโยบายที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจที่ชัดเจน มีการมอบหมายงาน และกำหนดมาตรฐานการทำงานให้แก่หน่วยย่อยต่าง ๆ ขององค์กร

มีระบบวัดผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนระบบการให้คุณให้โทษ" ทั้งนี้ เนื่องจากกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ เริ่มต้นมาจากการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่าอะไร คือเป้าหมาย หรือผลลัพธ์ที่ผู้กำหนดนโยบายต้องการ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติสามารถกำหนดภารกิจมอบหมายงาน หรือกำหนดความรับผิดชอบเฉพาะของแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย และจะช่วยให้การประสานการปฏิบัติงานเป็นไปโดยราบรื่น นอกจากนี้การกำหนดมาตรฐานในการทำงานยังอำนวยความสะดวกให้เกิดระบบการประเมินผลที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ เป็นการง่ายที่ผู้บริหารนโยบายสามารถควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายได้อย่างตลอดเวลาและต่อเนื่อง ในประเด็นสุดท้าย ระบบการประเมินผลที่สมบูรณ์และการมีมาตรฐานในการทำงานที่เด่นชัดย่อมส่งผลให้คุณให้โทษเป็นไปอย่างเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการสร้างความเป็นธรรมในระบบจะช่วยเสริมสร้างให้มาตรฐานในการปฏิบัติงานสูงขึ้นอีกด้วย

นำเสนอ ดังภาพที่ 2.5

ภาพที่ 2.5 ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (rational model) ของ วรเดช จันทรรคน

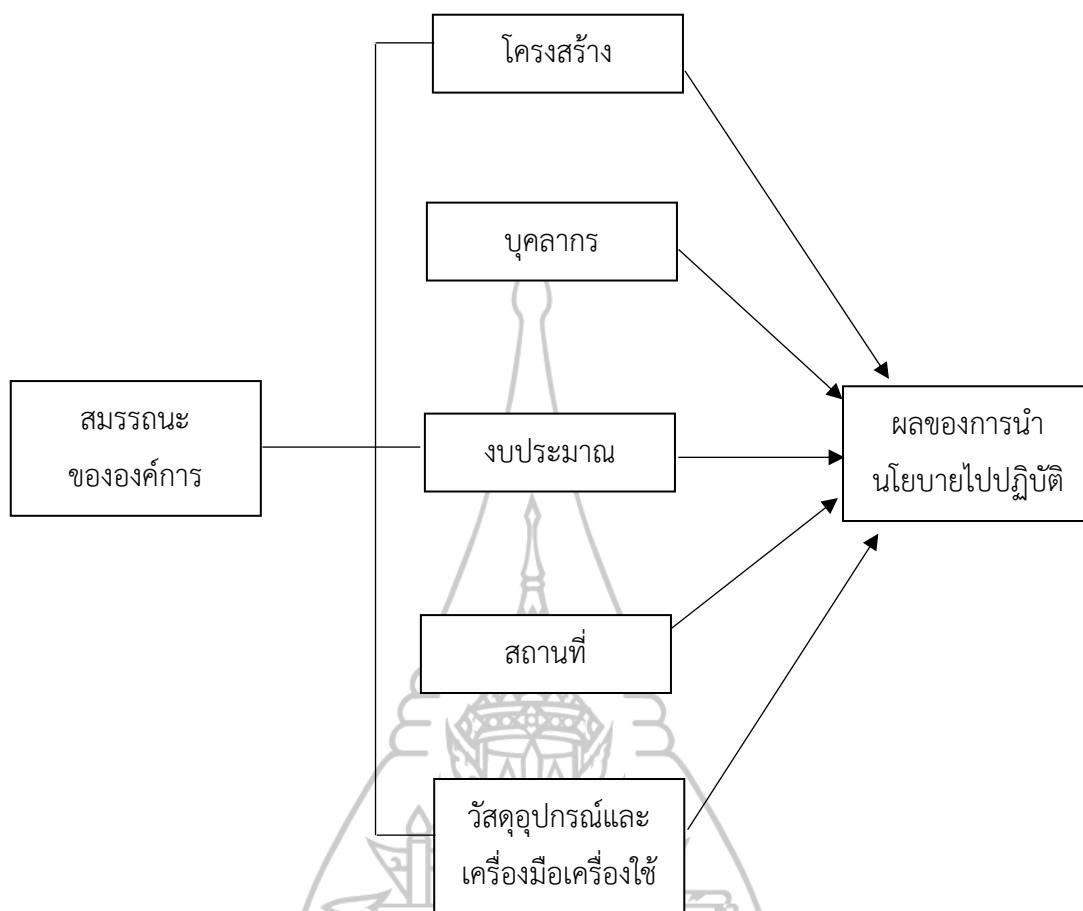
หมายเหตุ : ปรับจาก “หน่วยที่ 3 การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ” โดย กล้า ทองขาว และจิตติกรณ์ ยาวีไชย จารึกศิลป์, น. 3-28. ใน *ประมวลสาระชุดวิชา 23723 นโยบาย การวางแผน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา* (หน่วยที่ 1-5). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2) ตัวแบบด้านการจัดการ

ตัวแบบด้านการจัดการ (management model) ตั้งอยู่บนแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีองค์การเน้นให้ความสนใจไปที่สมรรถนะขององค์การ เพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับองค์การที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีขีดความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความคาดหวังเพียงใด ในลักษณะนี้ นโยบายที่จะประสบความสำเร็จได้จึงต้องอาศัยโครงสร้างขององค์การที่เหมาะสม บุคลากรที่อยู่ในองค์การจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหารและด้านเทคนิคอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ องค์การยังต้องมีการวางแผนเตรียมการ หรือมีความพร้อมทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ และงบประมาณ ตัวแบบนี้จึงเป็นความพยายามที่จะศึกษาหาแนวทางแก้ไขอุปสรรคของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยการแก้ที่ตัวองค์การ เช่น การขาดเงินทุน การขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ความล่าช้าในการสรรหาบุคลากร ความล่าช้าในการจัดตั้งระบบงานต่าง ๆ เป็นต้น

นำเสนอ ดังภาพที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 ตัวแบบด้านการจัดการ (management model) ของ วรเดช จันทรศร

หมายเหตุ : ปรับจาก “หน่วยที่ 3 การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ” โดย กล้า ทองขาว และจิตติกรณ์ ยาวินไชย จาริกศิลป์, น. 3-28. ใน *ประมวลสาระชุดวิชา 23723 นโยบายการวางแผน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา* (หน่วยที่ 1-5). มหาวิทยาลัย-สุโขทัยธรรมาธิราช

จากที่กล่าวมาข้างต้น ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีลักษณะที่มีรายละเอียดที่อาจแตกต่างกันบ้าง แต่ในภาพรวมของตัวแบบต่าง ๆ ประกอบด้วย การกำหนดวัตถุประสงค์ ภารกิจที่ชัดเจน มีการมอบหมายงานบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ กำหนดมาตรฐานการทำงาน การกระตุ้นเสริมแรง การจัดสรรงบประมาณ มีการกำกับ ตรวจสอบ และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

1.4 กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจำเป็นต้องทำความเข้าใจในรายละเอียดของปฏิสัมพันธ์ความเชื่อมโยงการพึ่งพา ตลอดจนความเป็นอิสระขององค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้องใน

ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยแบ่งการนำนโยบายไปปฏิบัติออกเป็น 2 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นตอนในระดับมหภาค (Macro) และขั้นตอนในระดับจุลภาค (Micro) ดังนี้ (วรเดช จันทรศร, 2554, น. 34-39)

1.4.1 การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค (Macro Implementation)

ขั้นตอนนี้ เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานระดับสูงของภาครัฐ โดยแบ่งการปฏิบัติออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

1) การแปลงนโยบายให้เป็นแผนงานและโครงการ การนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จจึงต้องมีการแปลงนโยบายให้เป็นรูปธรรมในลักษณะของแผนงานและโครงการ โดยทั่วไปหน่วยงานที่รับผิดชอบมักจะเป็นระดับกระทรวง กรม หรือหน่วยงานราชการบริหารส่วนกลางมีบทบาทแปลงนโยบายเพื่อให้หน่วยงานระดับล่างนำไปปฏิบัติได้ง่าย ความจำเป็นและประโยชน์ของการแปลงนโยบายให้เป็นแผนงานและโครงการ

2) การยอมรับนโยบายของหน่วยงานระดับภูมิภาคและท้องถิ่น เมื่อหน่วยงานส่วนกลางไม่ว่าจะเป็นกระทรวง กรมและหน่วยงานที่เทียบเท่าได้ทำการแปลงนโยบายออกมาเป็นแผนงาน และโครงการต่างๆ แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการทำให้หน่วยงานในระดับภูมิภาค (จังหวัดและอำเภอ) และระดับท้องถิ่น (เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ยอมรับนโยบายนั้นไปปฏิบัติอย่างจริงจัง

1.4.2 การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค (Micro Implementation)

เป็นขั้นตอนที่นโยบายที่มาจากส่วนกลางถูกนำมาปฏิบัติในสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่นซึ่งมีความแตกต่างกันในขั้นตอนนี้มีความเกี่ยวข้องกับการยอมรับ นโยบายของหน่วยงานในระดับท้องถิ่น ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานของหน่วยงานให้สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางปฏิบัติที่ส่วนกลางได้ดำเนินการในขั้นตอนแรกของระดับมหภาค แยกออกเป็นขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน (วรเดช จันทรศร, 2554) ดังนี้

1) การระดมพลัง (Mobilization) เป็นการพิจารณารับนโยบายและการแสวงหาความสนับสนุนจากสมาชิกในหน่วยงาน ตลอดจนบุคคลสำคัญหรือองค์กรอื่น ผู้บริหารระดับล่างจะต้องมีทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ในการติดต่อประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้เข้ามามีส่วนร่วม (Participation) หรือวางแผน (Planning) กำหนดโครงการร่วมลงมือปฏิบัติงาน (Implementation) ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล (Evaluation) โดยขั้นตอนนี้ต้องอาศัยหลักจิตวิทยามวลชนในการโน้มน้าวผู้ปฏิบัติงานนั้นให้ยอมรับและร่วมมืออย่างจริงจังระดมพลังที่เหนียวแน่นในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้สำเร็จได้

2) ขั้นตอนการปฏิบัติ (Deliverer Implementation) เกี่ยวข้องกับตัวผู้ปฏิบัติหรือผู้ให้บริการตามโครงการโดยตรงได้แก่ตัวข้าราชการที่ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เข้ากับ

แผนหรือโครงการที่กำหนดไว้ หรืออาจปรับแผนหรือโครงการให้เข้ากับพฤติกรรมกาปฏิบัติของตนเองก็ได้ เนื่องจากการสร้างความสำเร็จของการปฏิบัติขึ้นอยู่กับแสวงหากลยุทธ์หรือวิธีการในการปรับแนวทางในการปฏิบัติงานใหม่ ๆ หรือปรับโครงการให้สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ในแต่ละช่วงเวลานั้นเอง

3) การสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง (*Institutionalization or Continuation*) ความสำเร็จและผลลัพธ์ (*Outcomes*) นโยบายนั้นจะต้องถูกปรับเปลี่ยนและได้รับการยอมรับเข้าเป็นหน้าที่ประจำวันของผู้ปฏิบัติด้วย การหาทางทำให้นโยบายนั้นเป็นปึกแผ่นและมีความต่อเนื่องระยะยาวนั้นเป็นหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารเชิงพื้นที่และผู้ปฏิบัติงานเชิงพื้นที่เป็นสำคัญ โดยผู้บริหารต้องมีความสามารถชักจูงใจให้ผู้ปฏิบัติเห็นความสำคัญของนโยบายดังกล่าว ตลอดจนให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ขวัญกำลังใจ และความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ส่วนผู้ปฏิบัติก็ต้องมีจิตสำนึกในการปฏิบัติงานตามนโยบายและเต็มใจที่จะปฏิบัติตามนโยบายถือว่าเป็นภารกิจประจำวันที่คำนึงถึง ผลลัพธ์สูงสุดหรือ ผลลัพธ์สุดท้าย (*Ultimate Outcomes*) ของนโยบายว่าจะเกิดประโยชน์สุข แก่ประชาชนในพื้นที่โดยส่วนรวมหรือไม่อย่างไร

Rein (1983, pp. 131-132) ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติภายใต้ระบอบการปกครองประชาธิปไตยไม่อาจหลีกเลี่ยงเงื่อนไขทางการเมือง ผู้บริหารที่รับผิดชอบการนำนโยบายไปปฏิบัติควรมีการแปลงนโยบายหรือมีการนิยามนโยบายเสียใหม่ (*redefined*) เพื่อให้ นโยบายที่นำไปปฏิบัติมีความชัดเจนนอกจากนั้น ผู้ที่รับผิดชอบนำนโยบายไปปฏิบัติ (*implementers*) จะต้องใช้ความสามารถในเชิงการเจรจาต่อรองในทุก ๆ ขั้นตอนของการปฏิบัติ และจะต้องยอมรับว่าการมีส่วนร่วมและความขัดแย้งของกลุ่มผลประโยชน์ในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

Baker (1994, อ้างถึงใน เก็จกนก เอื้อวงศ์, 2565) จำแนกขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติไว้ 4 ขั้นตอนหลังจากตัดสินใจนโยบายแล้ว ดังนี้ 1) การจัดทำแผนปฏิบัติการ (*Operational programming*) 2) การจัดเตรียมหน่วยงานที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ (*Institutional arrangements*) 3) การจัดองค์การและการบริหาร (*Organization and administration*) เพื่อให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุเป้าหมายของนโยบาย และ 4) การจัดสรรงบประมาณและการวางแผน (*Budgeting and Planning*)

Hill and Hupe (2014, อ้างถึงใน เก็จกนก เอื้อวงศ์, 2565) เสนอการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ มีลักษณะเหมือนกับการบริหารจัดการ ดังนี้ 1) จัดทำข้อบัญญัติในการดำเนินงานให้ชัดเจน 2) กำหนดภารกิจและความสามารถในการทำงานให้ชัดเจน 3) จัดทรัพยากรสนับสนุนอย่างพอเพียง 4) สร้างแรงจูงใจภายในให้มากขึ้น 5) สร้างความตระหนักให้ยอมปฏิบัติตาม

มาตรฐานที่กำหนด 6) กระบวนการทำงาน 7) ภาวะผู้นำ และ 8) อบรม/พัฒนาผู้ปฏิบัติงานไปพร้อมกับการทำงาน

คณิต ธีญญะภูมิ (2560, อ้างถึงใน เก็จกนก เอื้อวงศ์, 2565) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติในสถานศึกษาให้บรรลุความสำเร็จประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ 1) กำหนดเป็นนโยบายและสร้างการยอมรับ 2) จัดโครงสร้างงาน 3) จัดทำแผนปฏิบัติการ 4) การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน 5) พัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นของครู 6) กำกับติดตามและประเมินผล และ 7) สร้างเครือข่ายสนับสนุนการปฏิบัติงาน

ปฏิมา พุนทรัพย์, และคณะ (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการนำนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติในโรงเรียนมาตรฐานสากล พบว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วย 8 องค์ประกอบสำคัญ และแนวปฏิบัติสู่ความสำเร็จ 25 แนวดำเนินการ ได้แก่ 1) โครงสร้างระบบราชการ/องค์การ มีแนวทางปฏิบัติ 2) แนวดำเนินการ คือ การกำหนดขอบข่ายหน้าที่ ภารกิจความรับผิดชอบงานและการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามนโยบาย 2 นโยบาย มีแนวทางปฏิบัติ 2 แนวดำเนินการ คือ กำหนด นโยบาย เป้าหมายของนโยบายและการจัดการทรัพยากรตามความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ 3) กฏระเบียบและข้อบังคับของแนวปฏิบัติ มีแนวทางปฏิบัติสู่ 3 แนวดำเนินการ คือ กฏระเบียบและข้อบังคับเชิงนโยบาย การนำกฏระเบียบและข้อบังคับตามนโยบายไปปฏิบัติ และรูปแบบการเรียนการสอนที่กำหนดตามแนวปฏิบัตินโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 4) คุณลักษณะและสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ มีแนวทางปฏิบัติ 5 แนวดำเนินการ คือ ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน สมรรถนะการบริหารจัดการ การสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก ความสัมพันธ์ที่ดีของผู้ปฏิบัติงาน และคุณภาพของบุคลากรในการปฏิบัติงาน 5) ทรัพยากรองค์การ มีแนวทางปฏิบัติ 5 แนวดำเนินการ คือ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรงบประมาณ บุคลากรทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ 6) ทักษะคิดของผู้ปฏิบัติ มีแนวทางปฏิบัติ 2 แนวดำเนินการ คือ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย เป้าหมาย และแนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติและการยอมรับการเปลี่ยนแปลงของผู้ปฏิบัติและการนำนโยบายไปปฏิบัติ 7) การสื่อความมีแนวทางปฏิบัติ 3 แนวดำเนินการ คือ การสื่อสารในการทำงาน การสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติงานและการสื่อสารที่ชัดเจนถูกต้องตามนโยบาย 8) สภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง มีแนวปฏิบัติ 3 แนวดำเนินการ คือ สภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

สัญญา เคนาภูมิ (2562, น. 243-244) กล่าวถึง กระบวนการนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ เป็นกระบวนการหนึ่งในกระบวนการนโยบายสาธารณะ และถือว่าเป็นขั้นตอนสำคัญซึ่งต้องใช้องค์ความรู้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหารนโยบาย การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจำเป็นต้องทำความเข้าใจในรายละเอียดของปฏิสัมพันธ์ ความเชื่อมโยงการพึ่งพา ตลอดจน

ความเป็นอิสระขององค์การและบุคคลที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยแบ่งการนำนโยบายไปปฏิบัติออกเป็น 2 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ (1) การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค (Macro implementation) ประกอบด้วย (ก) การแปลงนโยบายให้เป็นแผนงานและโครงการและ (ข) การยอมรับนโยบายของหน่วยงานระดับภูมิภาคและท้องถิ่น (2) การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค ประกอบด้วย (ก) การระดมพลัง (ข) ขั้นตอนการปฏิบัติ และ (ค) การสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่องและความสำเร็จและผลลัพธ์ อย่างไรก็ตามสำหรับตัวแบบแนวทางการนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย 3 ทฤษฎีหลัก ได้แก่ ทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติจากบนลงล่าง ทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติจากล่างขึ้นบน และ ทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติแบบผสม

เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2565) สรุปสาระสำคัญของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้ดังนี้ 1) การแปลงนโยบาย แผนงานหรือโครงการให้ออกมาเป็นแนวปฏิบัติที่ชัดเจน เป็นการตีความนโยบาย เพื่อให้เกิดความเข้าใจนโยบายอย่างชัดเจน ทั้งนี้ผู้บริหารจำเป็นต้องมีทัศนคติที่ดีต่อนโยบาย และมีการวิเคราะห์นโยบาย เพื่อจะแปลงนโยบายให้ออกมาเป็นโครงการหรือแนวปฏิบัติที่มีการกำหนดขั้นตอนในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้ชัดเจน และเหมาะสมในการดำเนินงาน 2) การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ เป็นการเตรียมความพร้อมขององค์การเพื่อการรองรับการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ โดยการจัดโครงสร้างองค์การ หรือกำหนดผู้รับผิดชอบในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างชัดเจน มีการมอบหมายและแบ่งความรับผิดชอบในการดำเนินการ โดยกำหนดบทบาทหน้าที่ และกำหนดภารกิจในการทำงาน และพิจารณามอบหมายงานให้สอดคล้องกับทักษะและความสามารถของบุคลากรกับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย 3) การจัดการทรัพยากร เป็นการดำเนินการเพื่อการบริหารจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรต่าง ๆ ได้แก่ งบประมาณ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้เพื่อการสนับสนุนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ โดยมีการดำเนินการทั้งในการจัดสรร การแสวงหาและการระดมทรัพยากร ซึ่งจำเป็นต้องมีการบริหารเครือข่ายและชุมชน 4) การพัฒนาบุคลากร เป็นการดำเนินการจัดเตรียมบุคลากรให้มีความพร้อมในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ มีการดำเนินการพัฒนาบุคลากร โดยการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาบุคลากร การจัดการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ และมีทักษะในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ 5) การสร้างความเข้าใจและการยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน เป็นการดำเนินการที่ผู้บริหารมีการสื่อสารนโยบายเพื่อสร้างความเข้าใจ สร้างทัศนคติที่ดีต่อนโยบายของผู้ปฏิบัติงาน จูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานยอมรับและปฏิบัติตามนโยบายหรือนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติด้วยวิธีการที่หลากหลาย 6) การควบคุมกำกับ ติดตาม และประเมินผล เป็นการดำเนินการกำกับ ติดตามการดำเนินการนำนโยบายสู่การปฏิบัติเพื่อให้การดำเนินงานมีความก้าวหน้าและเป็นไปตามแผนงาน โครงการของนโยบายที่กำหนด และมีการประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและนำสารสนเทศจากการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานตามนโยบายให้บรรลุเป้าหมาย 7) การสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง เป็นการ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

องค์ประกอบ	Van Meter and Van Horn (1975)	Sabatier and Mazmanian (1980)	Alexander (1985)	Hill and Hupe (2014)	กล้า ทองขาว (2534)	วเรศ จัทรศร (2559)	คณิต ัญญะภูมิ (2560)	เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2565)	รวม
6. การควบคุม กำกับ ติดตาม และ ประเมินผล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
7. การสร้าง ความเป็น ปึกแผ่นหรือ ความ ต่อเนื่อง			✓		✓	✓		✓	4
8. สร้าง เครื่องข่ายการ ทำงาน						✓	✓	✓	3

จากตารางที่ 2.1 เห็นได้ว่าองค์ประกอบของตัวแบบและกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีจำนวน 8 องค์ประกอบ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบที่มีค่าความถี่เกินกึ่งหนึ่ง คือ 1) การแปลงนโยบาย 2) การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ 3) การจัดการทรัพยากร 4) การพัฒนาบุคลากร 5) การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน 6) การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล 7) การสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง

จากองค์ประกอบทั้ง 7 องค์ประกอบสามารถนำมาศึกษาสาระโดยละเอียดเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการกำหนดกรอบแนวคิดและนิยามศัพท์เฉพาะต่อไปได้ ดังนี้

1. การแปลงนโยบาย มีความสำคัญ ในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ โดยการแปลงนโยบายให้ออกมาเป็นแผนงาน/โครงการ มีการดำเนินการในด้านการวิเคราะห์นโยบาย การบูรณาการนโยบาย การวางแผนงานโครงการที่สอดคล้องกับนโยบาย ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการแปลงนโยบาย ดังนี้

Van Meter and Van Horn (1975, pp. 445-488) อธิบายว่า วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย (policy standards and objectives) คือ องค์ประกอบพื้นฐานสำคัญในขั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพราะวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย การพิจารณา ระดับที่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่มีความชัดเจน ผู้กำหนดนโยบายควรเลือกถ้อยคำหรือข้อความใน

การเรียบเรียงแนวปฏิบัติและข้อกำหนด (guideline and regulations) มาใช้อย่างพิถีพิถัน ให้สามารถสะท้อนเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติตามนโยบายได้ชัดเจน

Alexander (1985, pp. 403-426) อธิบายว่า กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การแปรสภาพเจตจำนงไปสู่การปฏิบัติ มีลักษณะเป็นกระบวนการที่มีความเชื่อมโยงและมีปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง โดยมี แผนงาน คือข้อกำหนดเฉพาะสำหรับการปฏิบัติเพื่อที่จะให้มีการนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ องค์ประกอบของแผนงาน นอกจากจะต้องระบุแนวปฏิบัติ ระบุการกำหนดทรัพยากรที่ต้องการแล้ว ยังต้องระบุกลุ่มประชากรผู้สมควรได้รับประโยชน์จากนโยบายไว้ให้ชัดเจนด้วย

วรเดช จันทรศร (2554, น. 34-39) กล่าวว่า การแปลงนโยบายให้เป็นแผนงานและโครงการ การนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จจึงต้องมีการแปลงนโยบายให้เป็นรูปธรรมในลักษณะของแผนงานและโครงการ โดยทั่วไปหน่วยงานที่รับผิดชอบมักจะเป็นระดับกระทรวง กรม หรือหน่วยงานราชการบริหารส่วนกลางมีบทบาทแปลงนโยบายเพื่อให้หน่วยงานระดับล่างนำไปปฏิบัติได้ง่าย ความจำเป็นและประโยชน์ของการแปลงนโยบายให้เป็นแผนงานและโครงการ

เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2565) สรุปสาระสำคัญของการแปลงนโยบาย คือ แผนงานหรือโครงการให้ออกมาเป็นแนวปฏิบัติที่ชัดเจน เป็นการตีความนโยบาย เพื่อให้เกิดความเข้าใจนโยบายอย่างชัดเจน ทั้งนี้ผู้บริหารจำเป็นต้องมีทัศนคติที่ดีต่อนโยบาย และมีการวิเคราะห์นโยบาย เพื่อจะแปลงนโยบายให้ออกมาเป็นโครงการหรือแนวปฏิบัติที่มีการกำหนดขั้นตอนในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้ชัดเจน และเหมาะสมในการดำเนินงาน

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า การแปลงนโยบาย หมายถึง การวิเคราะห์สาระนโยบาย นำมาเขียนเป็นแผนงานหรือโครงการ มีการบูรณาการที่สอดคล้องกับนโยบาย มีการกำหนดวัตถุประสงค์ มาตรฐานของนโยบายและแนวปฏิบัติที่ชัดเจน สามารถสะท้อนการปฏิบัติตามนโยบายให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของนโยบาย

2. การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ เป็นการเตรียมความพร้อมขององค์การเพื่อการรองรับการปฏิบัติตามนโยบาย บุคลากรที่อยู่ในองค์การจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหารและด้านเทคนิคอย่างเพียงพอ ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ ดังนี้

Van Meter and Van Horn (1975, pp. 445-488) อธิบายว่า ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (the characters of implementing agencies) ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติเป็นองค์ประกอบใหญ่ที่มีองค์ประกอบย่อย ๆ หลายประการเป็นกลไกกำหนดการปฏิบัติ ได้แก่ สมรรถนะของทีมงานของหน่วยงาน ระดับความเคร่งครัดในการควบคุมบังคับบัญชา ทรัพยากรทางการเมืองของหน่วยงาน ความมีชีวิตชีวาขององค์การ ระดับการสื่อสาร

และความเป็นระบบเปิดขององค์การ ความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการระหว่างองค์การที่เข้าร่วมนำนโยบายไปปฏิบัติกับผู้กำหนดนโยบาย หรือองค์การที่ประกาศใช้นโยบาย คุณลักษณะขององค์การที่กล่าวมาจะแสดงถึงศักยภาพและความสามารถในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การสื่อสารระหว่างองค์การและการขับเคลื่อนกิจกรรม ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติและมีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติตามนโยบาย

Sabatier and Mazmanian (1980, pp. 538-560) กล่าวถึง ลักษณะโครงสร้างการนำนโยบายไปปฏิบัติที่นโยบายกำหนด มีความเหมาะสมกับลักษณะและประเภทนโยบาย มีกฎหมายรองรับ มีการระบุทรัพยากรและการจัดสรรเงินให้กับองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีการทำความเข้าใจกับข้าราชการผู้ปฏิบัติ และมีการกำหนดแนวทางการควบคุมการปฏิบัติงานของผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ การมีทฤษฎีที่เที่ยงตรงรองรับ คือ ทฤษฎีเชิงเทคนิคและทฤษฎีองค์การ ระดับความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของนโยบาย การสนับสนุนด้านงบประมาณและการเงิน การบูรณาการโครงสร้างการนำนโยบายไปปฏิบัติภายในและภายนอกองค์การลดหลั่นกันแต่ระดับ การกำหนดแบบแผนการตัดสินใจ การมอบหมายงาน และการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วม

กล้า ทองขาว (2534, น. 54-88) อธิบายว่า ตัวแปรจะแสดงอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติมากน้อยแตกต่างกัน ชุดตัวแปรการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน ชุดตัวแปรชุดนี้ ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 8 ประการ คือ 1) ความชัดเจนของการกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการนำนโยบายไปปฏิบัติ 2) ความเหมาะสมในการแบ่งสรรหน้าที่และความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานที่ร่วมนำนโยบายไปปฏิบัติ 3) ความเพียงพอของการจัดสรรอำนาจ เพื่อเพิ่มความเป็นไปได้ในการปฏิบัติแก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ 4) ความยืดหยุ่นและความคล่องตัวของแนวปฏิบัติที่นำไปใช้ 5) ความสอดคล้องของแนวปฏิบัติการกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 6) การมีมาตรฐานงานตามภารกิจร่วมกันระหว่างหน่วยงาน 7) ความเพียงพอของงบประมาณและความสามารถจัดสรรได้ทันเวลา 8) ระดับความซับซ้อนของการประสานการปฏิบัติระหว่างหน่วยงาน

เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2565) สรุปว่า การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การเป็นการเตรียมความพร้อมขององค์การเพื่อการรองรับการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ โดยการจัดโครงสร้างองค์การ หรือกำหนดผู้รับผิดชอบในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างชัดเจน มีการมอบหมายและแบ่งความรับผิดชอบในการดำเนินการ โดยกำหนดบทบาทหน้าที่ และกำหนดภารกิจในการทำงาน และพิจารณามอบหมายงานให้สอดคล้องกับทักษะและความสามารถของบุคลากรกับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ หมายถึง การจัดการเตรียมความพร้อมองค์การ มีการกำหนดหน้าที่ที่รับผิดชอบ มอบหมายงาน แนว

ปฏิบัติการกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกำหนดแนวทางการควบคุมการปฏิบัติงานของผู้เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงศักยภาพและความสามารถของบุคลากรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

3. การจัดการทรัพยากร คือ การจัดสรรงบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมทั้ง สื่อเทคโนโลยี เพื่อช่วยส่งเสริม สนับสนุน การนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากร ดังนี้

Van Meter and Van Horn (1975, pp. 445-488) อธิบายถึงคุณลักษณะของตัวแปรที่เกี่ยวกับ ทรัพยากรนโยบาย (policy resources) คือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการบริหารนโยบาย ทรัพยากร นโยบายอากรวมถึงเงินและแรงเสริม (incentives) ทั้งหลายที่กำหนดไว้ในแผนงานและโครงการทรัพยากรเหล่านี้ จะเป็นสิ่งช่วยส่งเสริมหรือช่วยให้เกิดความสะดวกต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า ทรัพยากรนโยบายที่เป็นตัวเงินเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอที่จะให้นโยบายบรรลุผล แต่การนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีความต้องการทรัพยากรเสริมอื่น ๆ อีกมาก ทรัพยากรนโยบายจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการสื่อสารระหว่างองค์การและการขับเคลื่อนกิจกรรมของนโยบายและมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ และเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง

Sabatier and Mazmanian (1980, pp. 538-560) อธิบายถึงลักษณะโครงสร้างการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะต้องมีการสนับสนุนด้านงบประมาณและการเงินแก่องค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เงิน คือ ทรัพยากรสำคัญที่องค์การจะนำไปใช้เป็นค่าจ้าง ค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในกระบวนการบริหารแผนงานเพื่อให้การควบคุมและการกำกับกรปฏิบัติเป็นไปตามแผนนโยบาย องค์การสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น องค์การจะต้องได้รับการสนับสนุนด้านการเงินและงบประมาณเพียงพอและทันเวลา

วรเดช จันทรศร (2554, น. 34-39) กล่าวถึงการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การ ยังต้องมีการวางแผนเตรียมการ หรือมีความพร้อมทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ และงบประมาณ

ปฏิมา พูนทรัพย์, และคณะ (2561) พบว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการจัดสรรทรัพยากรองค์การ มีแนวทางปฏิบัติ 5 แนวดำเนินการ คือ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากร งบประมาณ บุคลากรทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2565) สรุปว่า การจัดการทรัพยากร เป็นกรดำเนินการเพื่อการบริหารจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรต่าง ๆ ได้แก่ งบประมาณ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้เพื่อการสนับสนุนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ โดยมีกร

ดำเนินการทั้งในการจัดสรร การแสวงหาและการระดมทรัพยากร ซึ่งจำเป็นต้องมีการบริหารเครือข่าย และชุมชน

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการทรัพยากร หมายถึง การจัดสรร และสนับสนุนด้านบุคลากร งบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ สื่อเทคโนโลยี ค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการบริหารแผนงาน การควบคุมและการกำกับการปฏิบัติ ให้เป็นไปตามแนวทางของนโยบาย

4. การพัฒนาบุคลากร คือ การเตรียมพร้อมและจัดการความรู้ให้กับบุคลากรในการปฏิบัติตามนโยบาย ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ดังนี้

Gardiner and Balch (1980, pp. 113-130) มีความเห็นว่าควรเลือกกลยุทธ์ลักษณะกลไกตลาดมาใช้ในการปฏิบัติ ในการพัฒนาบุคลากร ดังนี้ กลยุทธ์การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติ นโยบาย การนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จและได้รับผลผลิตออกมาตรงตามเป้าหมายที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถของผู้ปฏิบัติ นโยบายในยุคของการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องเพื่อขับเคลื่อนการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ

กล้า ทองขาว (2534) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบาย คือการใช้เวทีประชุมอบรมหรือการสัมมนาปัญหา การประชุมอบรมมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความเข้าใจ และเพื่อจูงใจบุคคลและหน่วยงานที่ร่วมรับผิดชอบนโยบายให้เข้าใจเหตุผลและความสำคัญของนโยบาย และแสวงหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติให้สำเร็จร่วมกัน การประชุมอบรมโดยการเชิญผู้กำหนดนโยบายมาพบข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในภูมิภาค หรือผู้เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติระดับนำจะเป็นการขยายความรู้ ความคิด มีการแลกเปลี่ยนความเห็นต่อนโยบาย การประชุม การอภิปรายหรือการสัมมนาในระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติจะเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลสำคัญที่รับผิดชอบนโยบายได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ซึ่งกันละกัน การพบปะพูดคุย เพื่อให้คำปรึกษาหารือระหว่างผู้ปฏิบัติกับผู้รับผิดชอบนโยบายจะช่วยสร้างความเข้าใจและหาทางช่วยเหลือ หากพบว่ามีปัญหาในทางปฏิบัติ

เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2565) สรุปว่า การพัฒนาบุคลากร เป็นการดำเนินการ จัดเตรียมบุคลากรให้มีความพร้อมในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ มีการดำเนินการพัฒนาบุคลากร โดยการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาบุคลากร การจัดการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาบุคลากร หมายถึง การ จัดเตรียมและพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติ นโยบาย โดยแสวงหาแนวทางการพัฒนา มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ทักษะ และความสามารถในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

5. การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน คือ การยอมรับและเข้าใจของบุคลากรที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

Van Meter and Van Horn (1975, pp. 445-488) กล่าวถึง ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ (the disposition of implementers) ความรู้สึกนึกคิดของผู้ปฏิบัติ และจะมีการตอบสนองต่อนโยบายที่นำไปปฏิบัติ 3 ระดับ ซึ่งการตอบสนองต่อนโยบายแต่ละระดับจะมีผลกระทบต่อ การแสดงพลังความสามารถและความตั้งใจจริงของผู้ปฏิบัติ คือ 1) ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายที่จะนำไปปฏิบัติ 2) เจตคติต่อนโยบาย (ยอมรับ เฉย ๆ หรือปฏิเสธ) และ 3) ความเข้มข้นของเจตคติที่กล่าวถึงในข้อ 2) ที่มีต่อนโยบาย

กล้า ทองขาว (2534, น. 54-88) อธิบายว่า การทำความเข้าใจให้ตรงกันของบุคคลและองค์การที่รับผิดชอบนำนโยบายไปปฏิบัติด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย จะทำให้การปฏิบัติตามนโยบายเป็นระบบ ระเบียบอยู่กับร่องรอย (consistency) ทำให้ผู้ปฏิบัติเคารพในบทบาทของกันและกัน ทำให้มีศูนย์รวมอำนาจปฏิบัติการที่เข้มแข็ง เมื่อทุกฝ่ายมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์และเข้าใจเป้าหมายของนโยบายตรงกัน ความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปแนะนำ กำกับดูแล และทบทวนกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะลดน้อยลง

วรเดช จันทรศร (2554, น. 34-39) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ จะต้องมีการระดมพลัง (Mobilization) เป็นการพิจารณารับนโยบายและการแสวงหาความสนับสนุนจากสมาชิกในหน่วยงาน ตลอดจนบุคคลสำคัญหรือองค์กรอื่น ผู้บริหารระดับล่างจะต้องมีทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ในการติดต่อประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้เข้ามามีส่วนร่วม (Participation) หรือวางแผน (Planning) กำหนดโครงการร่วมลงมือปฏิบัติงาน (Implementation) ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล (Evaluation) โดยขั้นตอนนี้ต้องอาศัยหลักจิตวิทยามวลชนในการโน้มน้าวผู้ปฏิบัติงานนั้นให้ยอมรับและร่วมมืออย่างจริงจังระดมพลังที่เหนียวแน่นในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้สำเร็จได้

ปฏิมา พูนทรัพย์, และคณะ (2561) อธิบายว่าทัศนคติของผู้ปฏิบัติ มีแนวทางปฏิบัติ 2 แนวดำเนินการ คือ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย เป้าหมาย และแนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติและการยอมรับการเปลี่ยนแปลงของผู้ปฏิบัติและการนำนโยบายไปปฏิบัติ

เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2565) สรุปว่า การสร้างความเข้าใจและการยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน เป็นการดำเนินการที่ผู้บริหารมีการสื่อสารนโยบายเพื่อสร้างความเข้าใจ สร้างทัศนคติที่ดีต่อนโยบายของผู้ปฏิบัติงาน จูงใจให้ผู้ปฏิบัติงาน ยอมรับและปฏิบัติตามนโยบายหรือนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติด้วยวิธีการที่หลากหลาย

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า การสร้างความเข้าใจและการยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน หมายถึง การทำให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจตรงกันและยอมรับการปฏิบัติตามนโยบาย โดยการสื่อสารถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ให้ผู้ปฏิบัติมีเจตคติที่ดี เต็มใจและให้ความร่วมมือที่จะปฏิบัติตามนโยบาย

6. การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล คือ การวางระบบการกำกับ ตรวจสอบ ควบคุม การประเมินผลการดำเนินงานนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล ดังนี้

Cheema and Rondinelli (1980, pp. 92-97) ได้เสนอกลยุทธ์การนำนโยบายการกระจายอำนาจไปปฏิบัติสำหรับประเทศกำลังพัฒนาแถบเอเชีย โดย มีการกำหนดกระบวนการกำกับดูแลและการประเมินผล การปรับปรุงแก้ไขปัญหาในชั้นการปฏิบัติและในชั้นพิจารณาผลผลิต นโยบายทุกนโยบายที่นำไปปฏิบัติจำเป็นจะต้องมีการประเมินผล การกำกับ ควบคุม ดูแล ข่าวสารข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลและจากผลกระทบต่าง ๆ ของนโยบายจะช่วยเป็นตัวชี้แนวทางการเปลี่ยนแปลงแก้ไขนโยบายให้เหมาะสมกับยุคสมัย

กล้า ทองขาว (2534, น. 54-88) อธิบายว่า ชุดตัวแปรตามซึ่งเป็นผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการกำกับ ติดตาม และประเมินผล คือ 1) การมีมาตรการควบคุม ดูแล และประเมินผลการปฏิบัติงาน 2) การมีมาตรการกระตุ้น เสริมแรง และให้กำลังใจผู้ปฏิบัติงาน 3) การปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติเพื่อสนองเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย และ 4) การให้คำแนะนำปรึกษาและการควบคุมการดำเนินกิจกรรม

เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2565) สรุปว่า การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล เป็นการดำเนินการกำกับ ติดตามการดำเนินการนำนโยบายสู่การปฏิบัติเพื่อให้การดำเนินงานมีความก้าวหน้าและเป็นไปตามแผนงาน โครงการของนโยบายที่กำหนด และมีการประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและนำสารสนเทศจากการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานตามนโยบายให้บรรลุเป้าหมาย

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล หมายถึง การกำหนดกระบวนการกำกับ ติดตาม มีมาตรการควบคุม ดูแลและประเมินผล การปฏิบัติงาน นำผลการประเมินนั้นมาดำเนินการปรับปรุง แก้ไขให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของนโยบาย

7. การสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง คือ การนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นมีความต่อเนื่อง และถือว่าเป็นภารกิจประจำวันของผู้ปฏิบัติ ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง ดังนี้

กล้า ทองขาว (2534, น. 54-88) อธิบายว่า ชุดตัวแปรตามซึ่งเป็นผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับความต่อเนื่องของกิจกรรม คือ 1) ระดับการบรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายนโยบาย 2) การนำไปใช้ประโยชน์หรือการได้รับประโยชน์ของกลุ่มเป้าหมาย หรือประชาชนโดยส่วนรวม 3) ความคงอยู่หรือความต่อเนื่องของกิจกรรม และ 4) การนำวิธีการไปใช้ได้ในที่อื่นหรือโอกาสอื่น

วรเดช จันทรศร (2554, น. 34-39) อธิบายว่า การสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง(Institutionalization or Continuation) ความสำเร็จและผลลัพธ์ (Outcomes) นโยบายนั้นจะต้องถูกปรับเปลี่ยนและได้รับการยอมรับเข้าเป็นหน้าที่ประจำวันของผู้ปฏิบัติด้วยการหาทางทำให้นโยบายนั้นเป็นปึกแผ่นและมีความต่อเนื่องระยะยาวนั้นเป็นหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารเชิงพื้นที่และผู้ปฏิบัติงานเชิงพื้นที่เป็นสำคัญโดยผู้บริหารต้องมีความสามารถชักจูงใจให้ผู้ปฏิบัติเห็นความสำคัญของนโยบายดังกล่าว ตลอดจนให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ขวัญกำลังใจ และความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ส่วนผู้ปฏิบัติก็ต้องมีจิตสำนึกในการปฏิบัติงานตามนโยบายและเต็มใจที่จะปฏิบัติตามนโยบายถือว่าเป็นภารกิจประจำวันที่ค้ำจุนถึง ผลลัพธ์สูงสุด หรือผลลัพธ์สุดท้าย (Ultimate Outcomes) ของนโยบายว่าจะเกิดประโยชน์สุข แก่ประชาชนในพื้นที่โดยส่วนรวมหรือไม่อย่างไร

เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2565) สรุปว่า การสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง เป็นการดำเนินการที่จะทำให้กิจกรรมหรือโครงการตามนโยบายมีความคงอยู่และต่อเนื่อง โดยการแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ และมีการสร้างความร่วมมือกับบุคลากรภายในและสร้างเครือข่ายการทำงาน เพื่อให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาการทำงานอย่างต่อเนื่อง

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า การสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง หมายถึง การดำเนินการตามนโยบายหรือภารกิจ ที่มีความต่อเนื่องของกิจกรรม โดยการแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ และมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งภายในและภายนอกองค์การ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

1.5 กลยุทธ์และปัจจัยสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

1.5.1 กลยุทธ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

Pressman Wildavsky (1973, XXI) พบว่า กลยุทธ์ทั่วไปในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ คือ 1) นโยบาย แผนงาน หรือโครงการที่นำนโยบายไปปฏิบัติควรเริ่มต้นจากจุดเล็กในลักษณะโครงการย่อยหรือโครงการทดลอง โดยจัดเป็นโครงการนำร่องหรือโครงการทดลองขนาดเล็กก่อน การทำโครงการทดลองจะช่วยประกันความเสี่ยงและความเสียหาย แล้วจึงค่อยขยายผลไปสู่พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายขนาดใหญ่ 2) ขั้นตอนในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ควรใช้วิธีการที่เข้าใจได้ง่าย ๆ เพื่อที่จะทำให้เป้าหมายบรรลุผลให้มากที่สุด กล่าวคือ พยายามหลีกเลี่ยง

การกำหนดวิธีการปฏิบัติที่สลับซับซ้อน เพราะจะทำให้ยุ่งยากในการทำความเข้าใจกับผู้ปฏิบัติ และ 3) เพื่อขจัดความยุ่งยากในการบริหารนโยบายและแผน ควรเลือกกลยุทธ์ลักษณะกลไกตลาดมาใช้ในการปฏิบัติ เป็นต้น

Gardiner and Balch (1980, pp. 113-130) มีความเห็นว่า อาจจัดเป็นกลยุทธ์ทั่วไป มี 4 กลยุทธ์ ดังนี้ 1) กลยุทธ์การให้ข้อมูลข่าวสาร (information strategies) ความสำคัญของการให้ข้อมูลข่าวสารข้อมูล คือ การเลือกใช้สื่อที่สามารถเข้าถึงประชาชนให้มากที่สุด สื่อที่มีประสิทธิภาพจะต้องเป็นสื่อที่สอดคล้องกับระดับการศึกษาและวิถีชีวิตของประชาชน 2) กลยุทธ์การอำนวยความสะดวก (facilitation strategies) หมายถึง การเอื้ออำนวยให้ผู้รับประโยชน์หรือกลุ่มเป้าหมายของนโยบายและแผนที่จะปฏิบัติตามนโยบาย หรือสะดวกที่จะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐในการปฏิบัติตามนโยบาย 3) กลยุทธ์การกำกับควบคุม (regulatory strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ใช้เพื่อการลงโทษ (sanctions) บุคคลหรือกลุ่มบุคคลผู้ไม่ปฏิบัติตามนโยบาย กลยุทธ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บุคคลและกลุ่มบุคคลปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้เกิดสิ่งที่พึงปรารถนา 4) กลยุทธ์การให้สิ่งเสริมแรง (incentive strategies) การให้สิ่งเสริมแรงเป็นกลยุทธ์การเข้าไปแทรกแซงที่ใช้กลไกตลาดหรือกลไกราคาเพื่อส่งเสริมผู้ปฏิบัติให้ได้รับประโยชน์แบบอุปสงค์อุปทาน ในลักษณะการให้รางวัลและสิ่งทดแทน หรือลดค่าใช้จ่ายเป็นกรณีพิเศษแก่ผู้ปฏิบัติตามนโยบาย 5) กลยุทธ์การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์การชุมชน การมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์การชุมชนเป็นหัวใจของกระบวนการนโยบายและการพัฒนาสังคม กลยุทธ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนและองค์การชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมให้ข้อมูล ให้ความคิดเห็น และร่วมตัดสินใจในการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ 6) กลยุทธ์การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติ นโยบาย การนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จและได้รับผลผลิตออกมาตรงตามเป้าหมายที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพในทางปฏิบัติ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมักจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง คือ ผู้ปฏิบัตินโยบายที่จะเป็นผู้ขับเคลื่อนให้การนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ

Cheema and Rondinelli (1980, pp. 92-97) ได้เสนอกิจกรรมการนำนโยบายการกระจายอำนาจไปปฏิบัติสำหรับประเทศกำลังพัฒนาแถบเอเชียไว้ 11 ประการ ได้แก่ 1) การกำหนดขอบข่ายความประสงค์ของการกระจายอำนาจ จากการศึกษาการประกาศใช้นโยบายและแผนการกระจายอำนาจในประเทศกำลังพัฒนา พบว่า มีปัญหาเรื่องการกำหนดจุดประสงค์เป้าหมายและขอบข่ายการกระจายอำนาจไว้คลุมเครือ ไม่เป็นรูปธรรมชัดเจนทำให้ผู้นำทางการเมืองสับสน ฝ่ายบริหารและประชาชนไม่ทราบว่าจะใครคือเจตจำนงของรัฐบาล 2) การประเมินศักยภาพของภูมิภาคและท้องถิ่น ศักยภาพของภูมิภาคและท้องถิ่นมีความสำคัญต่อนโยบายการกระจายอำนาจ ศักยภาพ คือ การมองในแง่ของความผูกพันต่อการกระจายทางด้านทรัพยากรที่จะรองรับ

อำนาจหน้าที่ที่จัดสรรไปจากส่วนกลางให้องค์การระดับต่าง ๆ 3) การแสวงหาการสนับสนุนทางการเมือง ก่อนตัดสินใจกำหนดขอบเขตของการกระจายอำนาจการบริหาร สิ่งสำคัญที่จะต้องดำเนินการอย่างจริง คือ การแสวงหาการสนับสนุนจากผู้นำทางการเมืองระดับชาติ ผู้บริหารระดับสูงในระบบราชการ ทีมงานภาคสนาม ผู้นำท้องถิ่น และบุคคลสำคัญจากกลุ่มผลประโยชน์ในท้องถิ่นเกี่ยวกับรูปแบบของการกระจายอำนาจการบริหาร 4) การประเมินความสามารถด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานส่วนกลาง หมายถึง ควรมีการศึกษาเพื่อประเมินระดับความสามารถและความต้องการของหน่วยงานในส่วนกลางที่จะให้ความช่วยเหลือแก่องค์การในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นด้านเทคนิคด้านการจัดการและการเงิน หากหน่วยงานส่วนกลางยังไม่พร้อม จะต้องดำเนินการปรับเปลี่ยนแนวทาง โดยอาจใช้ระบบการให้รางวัล ให้สิ่งตอบแทน เป็นต้น 5) การศึกษาข้อจำกัดของสภาพแวดล้อม อุปสรรคสำคัญประการหนึ่งของการนำนโยบายการกระจายอำนาจการบริหารไปปฏิบัติ คือ มีข้อจำกัดหลากหลายของสภาพแวดล้อม เช่น โครงสร้างและสมรรถภาพขององค์การบริหารระดับต่าง ๆ เป็นต้น 6) การชี้แจงการกระจายอำนาจที่น่าจะเป็นไปได้ หมายถึง การกำหนดความเหมาะสมของการกระจายอำนาจการบริหารว่าควรเป็นระดับใด รูปแบบที่เหมาะสมสำหรับช่วงเวลานั้นควรมีลักษณะอย่างไร ความเป็นไปได้ที่จะได้รับการสนับสนุนทางการเมือง ความพร้อมของหน่วยงานส่วนกลาง และความพร้อมที่จะควบคุมปัจจัยแวดล้อมให้อำนวยต่อการนำนโยบายการกระจายอำนาจการบริหารของรัฐบาลไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ 7) การจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้เฉพาะเจาะจง นโยบายจะต้องได้รับการแปลงให้เป็นแผนโดยการจำแนกสาระประเด็นของนโยบายออกมาจัดทำเป็นแผนงานต่าง ๆ ครอบคลุมขอบข่ายความต้องการกระจายอำนาจ ให้ได้สัดส่วนที่ผสมกลมกลืน และแผนการกระจายอำนาจต้องเหมาะสม แต่ละระดับของการปกครอง 8) การระบุด้านต้นและกระบวนการนำไปปฏิบัติลักษณะของกระบวนการนำนโยบายการกระจายอำนาจการบริหารไปปฏิบัติที่ประสบผลสำเร็จ มักมีขั้นตอนแบบค่อยเป็นค่อยไป แง่มุมใดที่เห็นว่าจะมีการต่อต้านน้อยที่สุด การพัฒนาศักยภาพและความสามารถการบริหาร กระบวนการตัดสินใจให้แก่หน่วยงาน หากได้มีโครงการนำร่องก่อนจนทำให้ทราบปัญหาและจุดอ่อนของขั้นตอนปฏิบัติเพื่อจะได้นำไปปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น 9) การสนับสนุนแผนงาน การระดมการสนับสนุนแผนการกระจายอำนาจการบริหารจากผู้นำในระดับกระทรวง ระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน และผู้นำท้องถิ่น การใช้สื่อมวลชนประชาสัมพันธ์แผนงาน มีการฝึกอบรมข้าราชการระดับผู้นำ ทำความเข้าใจและจูงใจให้สนับสนุนนโยบาย และวิธีการที่ทำให้ระบบราชการนำการเปลี่ยนแปลง คือ การให้รางวัลและสิ่งตอบแทนแก่ข้าราชการที่สนับสนุนนโยบาย 10) การสนับสนุนและอำนวยความสะดวก เมื่อมีการกระจายอำนาจการบริหารให้ภูมิภาคและท้องถิ่น ผู้นำในส่วนกลางจะต้องเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นฝ่ายควบคุมและสั่งการมาเป็นการสนับสนุนและสั่งการมาเป็นการสนับสนุนและอำนวยความสะดวก (support and facilitation) ในตอนต้นของการนำแผนไปปฏิบัติ ส่วนกลางจะค่อยเป็นที่เลี้ยงให้

คำแนะนำแก่ท้องถิ่น สร้างความเข้มแข็งทางการบริหารแก่องค์กรและบุคลากร หลังจากนั้นอาจทำหน้าที่เพียงประชาสัมพันธ์ และให้ความสะดวกในด้านการจัดทำแผนพัฒนา ร่วมกับระดับชาติ 11) การกำหนดกระบวนการกำกับดูแลและการประเมินผล การนำนโยบายการกระจายอำนาจการบริหาร ไปปฏิบัติเป็นกระบวนการต่อเนื่องระยะยาว เพราะรัฐบาลอาจมีความจำเป็นต้องขยายขอบเขตการกระจายอำนาจทั้งแนวกว้างและแนวลึก การปรับปรุงแก้ไขปัญหา ทุกนโยบายจำเป็นต้องมีการประเมินผล การกำกับ ควบคุม ดูแล เพื่อช่วยเป็นตัวชี้แนวทางการเปลี่ยนแปลงแก้ไขนโยบายให้เหมาะสมกับยุคสมัย

กล้า ทองขาว (2534) ได้เสนอกลยุทธ์การนำนโยบายการสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษาไปปฏิบัติ ดังนี้ 1) การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารนโยบายการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานสำหรับประชากรเป็นกลไกหลักสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ จึงเป็นหน้าที่ของรัฐในการเพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงโดยการพัฒนาสถานศึกษาทุกแห่ง ให้มีคุณภาพและมาตรฐานเท่าเทียม 2) การใช้ความสนับสนุนจากผู้นำและผู้มีอำนาจ การสนับสนุนจากผู้มีอำนาจเป็นกลยุทธ์สำคัญ การนำยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ ผู้นำในระดับต่าง ๆ มีอิทธิพลจูงใจให้บุคคลอื่น ๆ เห็นความสำคัญของนโยบาย และพร้อมให้ความร่วมมือและสนับสนุนในนโยบายเพื่อการบรรลุผลสำเร็จ 3) การจัดการการบริหารและประสานงานที่บูรณาการลดหลั่นกันตั้งแต่ระดับชาติ จนถึงระดับสถานศึกษา โครงสร้างองค์การแบบนี้มีลักษณะเด่น คือ ความคล่องตัวในการประสานนโยบายกับการปฏิบัติให้ไปในทิศทางเดียวกันทุกระดับ โดยมีองค์ประกอบของคณะบุคคลที่มาจากภาคราชการระดับหัวหน้าหน่วยงานผู้นำสถานศึกษา องค์กรเอกชน ผู้นำชุมชน ผู้นำจากสถาบันทางสังคมอื่น ๆ ร่วมเป็นกรรมการในกลไกของโครงสร้างองค์การการประสานงานแต่ละระดับ 4) การใช้เวทีประชุมอบรมหรือการสัมมนาปัญหา การประชุมอบรมมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความเข้าใจและเพื่อจูงใจบุคคลและหน่วยงานที่ร่วมรับผิดชอบนโยบายให้เข้าใจเหตุผลและความสำคัญของนโยบาย และแสวงหาแนวทางการแก้ไขปัญหารการนำนโยบายไปปฏิบัติให้สำเร็จร่วมกัน 5) การใช้เอกสารคู่มือปฏิบัติงาน มีการจัดทำคู่มือสำหรับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานแจกจ่ายแก่บุคลากรที่รับผิดชอบนโยบาย จัดประชุมชี้แจงแนวการปฏิบัติ ให้เข้าใจกระบวนการขั้นตอน และวิธีการปฏิบัติร่วมกันทำความเข้าใจ คลี่คลายปัญหาแนวปฏิบัติหรือข้อบังคับต่าง ๆ ในการใช้เอกสารคู่มือให้เข้าใจตรงกัน 6) การคัดเลือกผู้นำคนสำคัญ ผู้นำคนสำคัญที่รับผิดชอบงานบริหารโครงการแต่ละระดับได้รับการคัดเลือกจากผู้ที่มิภาวะผู้นำสูง มีเจตคติที่ดีต่อการบริหารงานแผนที่เน้นกระบวนการมีส่วนร่วม และเคยมีประสบการณ์เป็นผู้บริหารโครงการอื่นที่ประสบความสำเร็จมาแล้ว 7) การออกตรวจเยี่ยมผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ ผู้บริหารโครงการมีแผนการตรวจเยี่ยมผู้ปฏิบัติงานตลอดระยะเวลาของการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการตรวจเยี่ยม การตรวจเยี่ยมเป็นกลยุทธ์ในการเสริมกำลังใจ ช่วยให้

ผู้บริหารเข้าใจปัญหาในการปฏิบัติภาคสนามและเพื่อช่วยคลี่คลายปัญหาของผู้ปฏิบัติงาน 8) การกำกับตรวจสอบ ควบคุม ดูแลและประเมินผล มีการวางระบบการกำกับ ตรวจสอบ ควบคุม ดูแลและการประเมินผล การประเมินผลไว้ชัดเจน ตั้งแต่เริ่มลงมือปฏิบัติ การกำกับ ตรวจสอบ ควบคุม ดูแล และการประเมินผล นำผลการประเมินแต่ละระยะมาปรับปรุงแนวปฏิบัติ การประเมินผลเชิงลึกเป็นหน้าที่ขององค์การหรือทีมงานอิสระ เช่น ทีมนักวิจัย ประเมินผลนโยบายจากมหาวิทยาลัย เป็นต้น 9) การให้รางวัลและสิ่งตอบแทน การให้รางวัลและสิ่งตอบแทนเป็นการให้สิ่งเสริมแรงทางบวกแก่ผู้ปฏิบัติงาน เช่น ให้ของที่ระลึก ให้ประกาศเกียรติคุณ ยกย่องให้เป็นบุคคลดีเด่น ให้คำชมเชย มอบโล่เกียรติยศ หรืออาจเป็นค่าตอบแทนแก่ผู้ปฏิบัติที่มีผลงานดีเด่น เพื่อส่งเสริมกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานให้แก่นโยบาย เป็นต้น

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561, น. 14) ได้กล่าวถึงกลยุทธ์การนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติในยุคดิจิทัล ดังนี้ 1) กลยุทธ์การบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ปัจจุบันโลกได้ก้าวสู่สังคมยุคดิจิทัล มีการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศอย่างกว้างขวางทั่วโลก องค์กรธุรกิจต่าง ๆ มีการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ ควบคุม และเผยแพร่ข่าวสารมากขึ้น 2) กลยุทธ์การสื่อสารนโยบายยุคดิจิทัล เมื่อโลกเข้าสู่ยุคดิจิทัลที่การสื่อสารออนไลน์ย่อโลก บทบาทในการอำนวยความสะดวกให้หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และประชาชนสามารถติดต่อสื่อสาร และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน โดยปราศจากข้อจำกัดทางด้านเวลาและสถานที่จึงเป็นสิ่งสำคัญ

จากที่กล่าวมาข้างต้น กลยุทธ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง วิธีการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จตามสาขา นโยบาย โดยมีการกำหนดขั้นตอน ขอบข่ายการดำเนินการ บทบาทผู้รับผิดชอบ การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติ นโยบาย การกำกับ ดูแลและประเมินผล เพื่อให้นโยบายที่นำไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จ

1.5.2 ปัจจัยสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ (factors influencing policy implementation) ทำให้ ทราบว่าในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ นั้น ความสำเร็จ (success) หรือความล้มเหลว (failure) ของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ แหล่งที่มาของนโยบาย (source of the policy) ความชัดเจนของนโยบาย (clarity of the policy) การสนับสนุนนโยบาย (support for the policy) ความซับซ้อนในการบริหารงาน (complexity of the administration) สิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติ (incentives for implementers) และการจัดสรรทรัพยากร (resource allocation) เพื่อสนับสนุนการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เหมาะสมและพอเพียง ซึ่งปัจจัยต่างๆ เหล่านี้จะได้รับ ผลกระทบจากเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องของหลายประการ เช่น ข้อจำกัดทางกฎหมาย ความจำเป็นในการพิจารณาตามหลักเหตุผลของระบบราชการ เป็นต้น (Brewer & de Leon, 1983)

กล้า ทองขาว (2557) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติที่สำคัญมี 8 ประการ ประกอบด้วย

1) ปัจจัยด้านข้อความนโยบาย (policy statements) ข้อความนโยบาย หมายถึง ข่าวสารนโยบาย (policy messages) ที่ระบุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายนโยบาย หรือระบุมาตรฐานนโยบายหรือมาตรฐาน แผนงาน หากพิจารณาถึงไปถึงแผนกลยุทธ์หรือแผนงานหรือโครงการที่รองรับนโยบาย ข้อความนโยบายจะหมายถึง เป้าหมายวัตถุประสงค์ กลยุทธ์ต่าง ๆ แนวปฏิบัติที่อาจจัดทำเป็นคู่มือแก่ผู้รับผิดชอบ การระบุงบค้การรับผิดชอบ ขอบข่ายนโยบาย ระเบียบวิธีการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล

2) ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้มีอำนาจและกลุ่มหลากหลายในสังคม ผู้นำหรือผู้มีอำนาจ มีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบาย หากผู้นำหรือผู้มีอำนาจไม่เห็นด้วยจะทำให้สำเร็จได้ยาก แต่ถ้านโยบายได้รับการสนับสนุนจากผู้นำทุก ๆ ระดับ โอกาสที่นโยบายนั้นจะประสบผลสำเร็จในขั้นการนำไปปฏิบัติเป็นไปได้สูง

3) ปัจจัยด้านศักยภาพความสามารถขององค์กร ศักยภาพและความสามารถขององค์กรหรือหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ พิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญ ขององค์กร เช่น การมีโครงสร้างองค์กรเอื้อต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ความรู้ความสามารถและทักษะของทีมงาน ความสามารถของผู้นำองค์กร การไหลเวียนของข้อมูลข่าวสาร การใช้เทคโนโลยี ความเพียงพอของทรัพยากร นโยบายใดมีองค์การเข้มแข็งรองรับ โอกาสที่นโยบายนั้นจะประสบผลสำเร็จจะมีสูงเพราะองค์กรหรือหน่วยงานที่รองรับนโยบาย คือ กลไกสำคัญในการนำส่งนโยบายให้ถึงกลุ่มเป้าหมายตามเจตจำนงของนโยบาย

4) ปัจจัยด้านจิตสำนึกของผู้ปฏิบัติ นโยบาย เจตคติต่อนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติของบุคคลระดับผู้ปฏิบัติการ คือ ปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบาย หากผู้ปฏิบัติไม่เข้าใจหรือสงสัยในวัตถุประสงค์ว่าเพราะเหตุใด นโยบายมีประโยชน์อย่างไร จะทำให้ผู้ปฏิบัติขาดความมั่นใจ ขาดความไว้วางใจ ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติไม่ทุ่มเทในการปฏิบัติงาน แต่ถ้าเข้าใจและมีวิธีปฏิบัติที่ชัดเจน รู้สึกพึงพอใจสูง เพราะเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมจะส่งผลให้นโยบายบรรลุผล

5) ปัจจัยด้านผู้นำคนสำคัญ ผู้นำคนสำคัญ คือ ปัจจัยกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในฐานะผู้นำคนสำคัญอาจมีส่วนริเริ่มนโยบาย จะแสดงบทบาทในการผลักดันนโยบายให้ได้รับการประกาศใช้ อาจจะใช้กลยุทธ์ในการติดต่อประสานงานกับฝ่ายการเมือง นักกฎหมาย นักวิชาการ และบุคคลสำคัญอื่น ๆ เพื่อจูงใจให้เห็นความสำคัญ ให้การสนับสนุนนโยบาย และสามารถให้ฝ่ายที่ดูแลงบประมาณเป็นความสำคัญของนโยบายที่ไปปฏิบัติ

ถ้าหากนโยบายใดขาดแคลนผู้นำคนสำคัญที่เข้มแข็ง โอกาสที่นโยบายจะล้มเหลวมีความเป็นไปได้ค่อนข้างมาก

6) ปัจจัยด้านการกำกับตรวจสอบ การประเมินผล และการให้แรงเสริมแก่ผู้ปฏิบัติ กรณานโยบายไปปฏิบัติจำเป็นต้องมีระบบการกำกับ การตรวจสอบ การปฏิบัติงานของบุคคล และองค์การที่รับผิดชอบ การกำกับ ตรวจสอบมุ่งที่จะให้เกิดประสิทธิภาพการบริหารนโยบาย และป้องกันการบิดเบือนเป้าหมายและการหันเหทรัพยากรไปใช้ผิดทาง สำหรับการประเมินผลอย่างเป็นระบบ จะสามารถสะท้อนปัญหาในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ในทุกขั้นตอน

7) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการกำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นการเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม โดยการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจเพื่อกำหนดเป้าหมายของสังคมและการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและปฏิบัติตามแผนการหรือโครงการต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ

8) ปัจจัยด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ในปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัลซึ่งเป็นโลกไร้พรมแดน ประชาชนมีการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่อยู่ในปัจจุบัน ทั้งโทรศัพท์มือถือ สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต ไอแพด โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สื่อออนไลน์ที่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารและการทำงานร่วมกัน เทคโนโลยีเหล่านี้จะช่วยอำนวยความสะดวกให้ประชาชนสามารถเข้าถึงนโยบายได้อย่างทั่วถึง เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2552, อ้างถึงใน สัญญา เคนาภูมิ, 2562) กล่าวว่า ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ 1) ลักษณะของนโยบาย 2) วัตถุประสงค์ของนโยบาย 3) ความเป็นไปได้ทางการเมือง 4) ความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยี 5) ความเพียงพอของทรัพยากร 6) ลักษณะของหน่วยงานที่นำไปปฏิบัติ 7) ทักษะของผู้ทำหน้าที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และ (8) กลไกภายในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ปัจจัยสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้สำเร็จหรือล้มเหลว ขึ้นอยู่กับแหล่งที่มา เช่น ความชัดเจนของนโยบาย ศักยภาพขององค์การ การได้รับการสนับสนุนจากผู้นำ การให้แรงเสริมแก่ผู้ปฏิบัติ การมีส่วนร่วมของชุมชน การใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เหมาะสม จิตสำนึกของผู้ปฏิบัติตามนโยบาย และการกำกับตรวจสอบการประเมินผล

2. นโยบายการเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580 เป็นแผนการพัฒนาประเทศ ที่กำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนต้องทำตาม เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ประเทศไทยที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ โดยที่รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคนเพื่อให้ประเทศสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่มุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีวัตถุประสงค์หลัก ในการเสริมสร้างความมั่นคงในชีวิตของคนทุกช่วงวัย จากภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อาทิ อาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ และภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น

2.2 นโยบายและจุดเน้นประจำงบประมาณ พ.ศ. 2566 ของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้การจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัยเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีความสำคัญ ดังนี้

2.2.1 เร่งสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ และภัยอื่น ๆ โดยมีการดำเนินการตามแผนและมาตรการด้านความปลอดภัย แก่ ผู้เรียน ครู และบุคลากรในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเข้มข้น รวมทั้งดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ติดตามประเมินผลการดำเนินการ และแสวงหาสถานศึกษาที่ดำเนินการได้ดีเยี่ยม (Best Practice) เพื่อปรับปรุง พัฒนาและขยายผลต่อไป

2.2.2 เร่งปลูกฝังทัศนคติ พฤติกรรม และ องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง โดยบูรณาการอยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้และสร้างภูมิคุ้มกันควบคู่กับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในเชิงบวกและสร้างสรรค์ พร้อมทั้งหาแนวทางวิธีการปกป้องคุ้มครองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา

2.2.3 เสริมสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ ความตระหนัก และส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและ

2.2.4 เร่งพัฒนาบทบาทและภารกิจของหน่วยงานด้านความปลอดภัยที่มีอยู่ในทุกหน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการให้ดำเนินการได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

2.3 นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 – 2568 (สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566) ซึ่งสถานศึกษาจะต้องนำมาปฏิบัติ และในส่วนของข้อที่ 8 คือการเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษา ที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการให้เป็นรูปธรรม ดังนี้ 1) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพของสถานศึกษา เพื่อให้เป็นพื้นที่ปลอดภัย อบอุ่น มีความสุข เอื้อต่อการเรียนรู้ 2) สร้างเครือข่ายและกลไกในการดูแลความปลอดภัยให้กับผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา 3) สร้างภูมิคุ้มกันผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่ให้เข้าไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติด 4) รับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ดูแลความปลอดภัยของผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผ่านระบบ OBEC Safety Center

2.4 นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 – 2568 ด้านเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษา ได้แก่ 1) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพของสถานศึกษา เพื่อให้เป็นพื้นที่ปลอดภัยอบอุ่น มีความสุข เอื้อต่อการเรียนรู้ 2) สร้างเครือข่ายและกลไกในการดูแลความปลอดภัยให้กับผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา 3) สร้างภูมิคุ้มกันผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่ให้เข้าไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติด และ 4) รับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ดูแลความปลอดภัยของผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาผ่านระบบ OBEC Safety Center และการนำมาตราฐานความปลอดภัยในสถานศึกษาไปปรับใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานจัดระบบความปลอดภัย จำแนกตามประเภทของกลุ่มภัย คือ 1) ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ 2) ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ 3) ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ และ 4) ภัยที่เกิดจากผลกระทบต่อสุขภาพทางกายและจิตใจ ซึ่งสถานศึกษาได้กำหนดมาตรการและแนวทางการดำเนินงานภายใต้มาตรการ 3 ปี. ดังนี้ 1) การป้องกัน สถานศึกษาดำเนินงานด้านการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดเหตุความไม่ปลอดภัยต่าง ๆ แก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยมีการจัดทำแผนและกำหนดมาตรการจากปัจจัยเสี่ยงทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เช่น การจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยประจำสถานศึกษา สรรวจจุดเสี่ยงและจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

สร้างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย การจัดระบบช่องทางการสื่อสาร ด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา การจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นต้น 2) การปลูกฝัง สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ รวมถึงการสร้างจิตสำนึกและเจตคติที่ดีให้แก่ นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา เช่น กิจกรรมส่งเสริมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมต่อต้านยาเสพติด กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ กิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตอย่างรอบด้าน กิจกรรมปลูกฝังความปลอดภัยด้านการเดินทางเท้าบนถนน กิจกรรมปลูกฝังความรู้ความเข้าใจโดยการสาธิต เป็นต้น และ 3) การปราบปราม สถานศึกษาดำเนินการจัดการแก้ไขปัญหา ช่วยเหลือ เยียวยา พิ้นฟูตามกระบวนการขั้นตอน เช่น การจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัยประจำสถานศึกษาเพื่อให้ความช่วยเหลือได้ทันการณ์ การประชาสัมพันธ์ช่องทางการดูแลให้ความช่วยเหลือ การประสานการส่งต่อความช่วยเหลือร่วมกับภาคีเครือข่าย การติดตามตรวจเยี่ยมให้กำลังใจ เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564)

3. บริบทของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

3.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีเป็นหน่วยงานการศึกษากำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2546 และประกาศ 46 กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พ.ศ. 2560 และเพิ่มเติมประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 กำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ดังนี้

3.1.1 จัดทำนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษาแผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น

3.1.2 วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษาและหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษาและแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบรวมทั้งกำกับ ตรวจสอบ ติดตาม การใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว

3.1.3 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

3.1.4 กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและเขตพื้นที่การศึกษา

3.1.5 ศึกษา วิเคราะห์วิจัยและรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

3.1.6 ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

3.1.7 จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

3.1.8 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่น ที่จัดรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

3.1.9 ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

3.1.10 ประสาน ส่งเสริม การดำเนินงานของคณะทำงานด้านการศึกษา

3.1.11 ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา

3.1.12 ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษา ที่มีได้รับบุให้ เป็นหน่วยที่ของ หน่วยงานใด โดยเฉพาะหรือปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

วิสัยทัศน์ “ เป็นองค์กรคุณธรรม น้อมนำศาสตร์พระราชา สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ”
พันธกิจ

1. จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเป็นพลเมืองดีของชาติ

2. เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีภูมิคุ้มกันทางสังคม

3. พัฒนาผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีศักยภาพการแข่งขันระดับนานาชาติ

4. พัฒนาศักยภาพและคุณภาพผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตรและคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21

5. พัฒนาผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาให้ป็นมืออาชีพ

6. สร้างโอกาส ความเสมอภาค ให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

7. ส่งเสริมและจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

8. พัฒนาระบบบริหารการจัดการให้มีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล และพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม

เป้าประสงค์

1. ผู้เรียนมีความรักในสถาบันหลักของชาติและยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง มีหลักคิดที่ถูกต้อง และเป็นพลเมืองดีของชาติมีคุณธรรม จริยธรรม มีค่านิยมที่พึงประสงค์มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น ซื่อสัตย์สุจริต มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม

2. ผู้เรียนมีภูมิคุ้มกันทางสังคม สามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบ

3. ผู้เรียนมีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีศักยภาพการแข่งขันระดับนานาชาติ

4. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาคุณภาพตามศักยภาพของผู้เรียน มีสมรรถนะตามหลักสูตรและคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21

5. ผู้บริหาร ครูบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นมืออาชีพ

6. ผู้เรียนได้รับโอกาสความเสมอภาคเข้าถึงบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา มีการส่งเสริมและจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

8. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา มีระบบบริหารการจัดการที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล และมีการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีได้จำแนกเครือข่ายการบริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขต จำนวน 4 สหวิทยาเขต จำนวนโรงเรียน 22 โรงเรียน ดังนี้

1. สหวิทยาเขตสัตตบงกช ประกอบด้วย

1.1 โรงเรียนปทุมวิไล

1.2 โรงเรียนนรราชานันต์ตามาตุวิทยา

1.3 โรงเรียนบัวแก้วเกษร

- 1.4 โรงเรียนปทุมธานี “นันทมนีบำรุง”
- 1.5 โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย ปทุมธานี
- 1.6 โรงเรียนสุนทรโรเมตตาประชาสรรค์
2. สหวิทยาเขตสวนเทพรัตน์ที่ปทุมธานีเฉลิมพระเกียรติ
 - 2.1 โรงเรียนธัญรัตน์
 - 2.2 โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี
 - 2.3 โรงเรียนที่ปทุมธานีพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร)ในพระราชูปถัมภ์ฯ
 - 2.4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต
 - 2.5 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา
 - 2.6 โรงเรียนหนองเสือวิทยาคม
3. สหวิทยาเขตปิยมิตร
 - 3.1 โรงเรียนสายปัญญารังสิต
 - 3.2 โรงเรียนธัญบุรี
 - 3.3 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ปทุมธานี
 - 3.4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี
 - 3.5 โรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร
4. สหวิทยาเขตปทุมเบญจา
 - 4.1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ปทุมธานี
 - 4.2 โรงเรียนหอวังปทุมธานี
 - 4.3 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม
 - 4.4 โรงเรียนชัยสิทธิ์वास
 - 4.5 โรงเรียนคณะราษฎร์บำรุงปทุมธานี

3.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีได้ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์การ internal and external environment โดยได้ศึกษาแนวโน้มปัจจัยที่เป็นจุดอ่อน (weaknesses : w) และอุปสรรค (threats : t) ที่มีอิทธิพลโดยตรงกับศักยภาพของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีโดยใช้หลักการวิเคราะห์ด้วยแนวคิด “2s4m” ซึ่งประกอบด้วยด้านโครงสร้าง และนโยบาย (structure : s1) ด้านผลผลิตและการบริการ (service and product : s2) ด้านบุคลากร (man : M1) ด้านประสิทธิภาพทางการเงิน (money : m2) ด้านวัสดุอุปกรณ์ (material : m3) ด้านการบริหารจัดการ (management : m4) ซึ่งมีผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านปัจจัยที่เป็นจุดอ่อน (weaknesses) พบว่าผู้เรียนยังขาดสมรรถนะสำคัญ ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร และทักษะชีวิต ขาดคุณลักษณะที่พึง

ประสงค์ ประชากรแฝงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในพื้นที่ส่งผลให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การแพร่ระบาดของยาเสพติดมีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมและศักยภาพของผู้เรียนเป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษา ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ผู้ปกครองที่มีฐานะยากจนไม่มีเวลาดูแลลูก ส่งผลให้โรงเรียนต้องจัดสรรทุนการศึกษาสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างต่อเนื่อง ผู้ปกครองไม่เข้าใจระบบการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัฒนธรรมสังคมโลก ทางด้าน การศึกษาการย้ายถิ่นฐานของผู้ปกครองและนักเรียนทำให้ผู้เรียนขาดความต่อเนื่อง ส่งผลให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสามารถสื่อสารได้อย่างรวดเร็วส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของประชากรวัยเรียน เช่น เด็กติดเกมส์ การพนัน การติดยาเสพติดเพิ่มขึ้น เป็นต้น ส่งผลให้นักเรียนเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ สภาพเศรษฐกิจที่ผันผวนอย่างต่อเนื่อง อัตราการว่างงานสูง ส่งผลให้ผู้ปกครองนักเรียนบางส่วนไม่มีงานทำไม่สามารถสนับสนุน การเรียนการสอนของนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ความแตกต่างระหว่างรายได้ของผู้ปกครองส่งผลกระทบต่อความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาของผู้เรียน สถานการณ์ COVID-19 ส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียน (แผนพัฒนาการศึกษา พ.ศ. 2566 – 2570 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปทุมธานี, 2566, น. 62-63)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

วรารักษ์ ทรัพย์รวงทอง และคณะ (2564, น. 292-293) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษา ปัญหาการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โดยมีการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา กับครูผู้สอนที่มีต่อระดับปัญหาในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 เก็บข้อมูลกับผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 28 คน และครูผู้สอน จำนวน 173 คน รวม 201 คน สุ่มตัวอย่างโดยการจับสลาก กลุ่มตัวอย่างตอบ แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โดยรวมมีปัญหาลดอยู่ในระดับน้อย โดยเรียง 3 อันดับแรก ดังนี้ ด้านการตรวจสอบ/กำกับ ดูแล/ประเมินผล ด้านการจัดองค์การ ด้านการให้รางวัล การเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่ง

ในสถานศึกษา และ ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับ ปัญหาในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของสถานศึกษา โดยภาพรวม และ ด้านการให้ความสนับสนุนจากผู้บริหาร และ ด้านการจัดองค์การ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ควิสันต์ สิงหะหล้า และคณะ (2565, น. 231-232) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการนำนโยบายการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสำหรับเด็กพิการไปปฏิบัติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการนำนโยบายการจัดการศึกษาเรียนรวมของกลุ่มเด็กพิการไปปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) ศึกษาสภาพปัญหาในการนำนโยบายการจัดการศึกษาเรียนรวมของกลุ่มเด็กพิการไปปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) ศึกษาเงื่อนไขความสำเร็จในการนำนโยบายการจัดการศึกษาเรียนรวมของกลุ่มเด็กพิการไปปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 4) ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงนโยบายการจัดการศึกษาเรียนรวมของกลุ่มเด็กพิการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการเรียนที่สร้างความเสมอภาคและเป็นธรรม ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการแปลงนโยบายจากส่วนกลางไปสู่พื้นที่เขตการศึกษาและสถานศึกษา รวมจำนวน 28 คน ใช้กรณีสถานศึกษาที่จัดเรียนรวมในจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นหน่วยวิเคราะห์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลแบบเนื้อหา และตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) ผลการศึกษาพบว่า 1) กระบวนการนำนโยบายการจัดการศึกษาเรียนรวมของกลุ่มเด็กพิการไปปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นแบบบนลงล่าง โดย แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบตามลักษณะการจัดองค์การความสัมพันธ์ดังนี้ (1.1) การแปลงนโยบาย จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และ (1.2) การแปลงแผนงานจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไปสู่กิจกรรม/โครงการของสถานศึกษา 2) สภาพปัญหาในการนำนโยบายการจัดการศึกษาเรียนรวมของกลุ่มเด็กพิการไปปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ (2.1) ปัญหางบประมาณ (2.2) ปัญหาด้านการจัดทำฐานข้อมูลเด็กพิการ (2.3) ปัญหาด้านบุคลากร และ (2.4) ปัญหาอุปกรณ์สื่อและอารยสถาปัตย์ 3) เงื่อนไขความสำเร็จในการนำนโยบายการจัดการศึกษาเรียนรวมของกลุ่มเด็กพิการไปปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ประกอบด้วย (3.1) ทักษะของบุคคลที่เกี่ยวข้อง (3.2) การสร้างแรงจูงใจ และ (3.3) การสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายต่าง ๆ และ 4) ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงนโยบายการจัดการศึกษาเรียนรวมของกลุ่มเด็กพิการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการเรียนที่สร้างความเสมอภาค และเป็นธรรม ได้แก่ (4.1) ข้อเสนอแนะด้านการบริหารจัดการเพื่อเป็นฐานของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (4.2) ด้าน

การเสริมสร้างสมรรถนะที่เหมาะสมให้กับสถานศึกษาแบบเรียนรวม และ (4.3) ด้านการพัฒนาองค์การและการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมเชิง สร้างสรรค์

ปฏิมา พุนทรัพย์ และคณะ (2561, น. 75-76) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการนำนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติในโรงเรียน มาตรฐานสากล การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการนำนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติในโรงเรียนมาตรฐานสากล 2) เพื่อนำเสนอแนวทางการนำนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติในโรงเรียนมาตรฐานสากล โดยใช้ระเบียบวิจัยเชิงบรรยายการวิจัยมี 5 ขั้นตอน (1) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติในโรงเรียนมาตรฐานสากล (2) ศึกษาสภาพการนำนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติ (3) ร่างแนวทางการนำนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติ (4) ประเมินแนวทางการนำนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติ และ (5) นำเสนอแนวทางการนำนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติในโรงเรียนมาตรฐานสากล ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการนำนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติในโรงเรียนมาตรฐานสากล มี 8 องค์ประกอบ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ดังนี้สภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ทักษะของผู้ปฏิบัติ โครงสร้างระบบราชการ/องค์การ คุณลักษณะและสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติ นโยบายกฎระเบียบและข้อบังคับของแนวปฏิบัติการสื่อความ และทรัพยากรองค์การ ตามลำดับ 2) แนวทางการนำนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติในโรงเรียนมาตรฐานสากล ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 2.1) บทนำ ประกอบด้วย ความนำ หลักการมีส่วนร่วม การบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพและการกำกับติดตาม และวัตถุประสงค์ 2.2) องค์ประกอบของแนวทางการนำนโยบายสู่การปฏิบัติมี 8 องค์ประกอบ และมีแนวทางปฏิบัติสู่ความสำเร็จ 26 แนวดำเนินการ และ 2.3) ภาพความสำเร็จตามนโยบายต่อผู้บริหาร ครู นักเรียน โรงเรียน และประเทศ ส่วนแนวทางการนำนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติพบว่า มีความเหมาะสมและเป็นไปได้มากที่สุด

ศตวรรษ ถวิลคำ และศิริรัตน์ ทองมีศรี (2566, น. 209-210) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายที่ 42- 43 สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร การค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน 2) เปรียบเทียบตามขนาดโรงเรียนและรูปแบบศาสนาของโรงเรียน และ 3) ศึกษาแนวทางการดำเนินงาน ด้านการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 115 คน และการสัมภาษณ์ผู้บริหาร จำนวน 5 คน เครื่องมือ คือแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 และแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบอิสระ และทดสอบค่าแปรปรวนทางเดียว ผลการศึกษาพบว่า 1) การจัดการความปลอดภัย

โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียนไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามรูปแบบศาสนาของโรงเรียนแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน ดังนี้ 3.1) ด้าน อาคารสถานที่ มีการปลูกฝังให้ทุกคนในโรงเรียนมีจิตสำนึกในการดูแลอาคารสถานที่ 3.2) ด้านการ จัดการสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัย มีการประชุมและประสานขอความร่วมมือกับเกษตรกรในการแก้ไข ปัญหามลพิษทางอากาศร่วมกันรวมถึงการคัดแยกขยะอย่างถูกวิธี 3.3) ด้านการให้บริการความ ปลอดภัย มีการดำเนินกิจกรรมการอบรมลดอุบัติเหตุโดยการแจกหมวกนิรภัยให้นักเรียน 3.4) ด้าน หลักสูตรความปลอดภัย ได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรด้านความปลอดภัยรอบด้าน 3.5) ด้านมาตรการ รักษาความปลอดภัยในสุขอนามัยนักเรียน ได้จัดทำแนวทางการป้องกันควบคุมโรคติดต่อในโรงเรียน เพื่อให้ครูและนักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจ

ไกรษร วงศ์พริต (2560, น. 5) ได้ศึกษาเรื่อง ตัวแบบการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของ โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 การวิจัยครั้งนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการ โครงสร้างตัวแบบการนำนโยบายสู่การ ปฏิบัติของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ตาม สมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์กลุ่มตัวอย่างบุคลากรโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำนวน 350 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน และตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลตาม สมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการศึกษาที่สำคัญ แสดงให้เห็นว่า โมเดลสมการโครงสร้างตามสมมติฐาน สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ดังนี้ $\chi^2 / df = 4.004$, $CFI = .926$, $TLI = .916$, $RMR = .31$ และ $RMSEA = .93$ ตัวแปรภาวะผู้นำการ เปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลทางตรงต่อการมีส่วนร่วมแรงจูงใจ การทำงานเป็นทีม และความผูกพันและการ ยอมรับ มีค่าเท่ากับ .92, .89, .83 และ .79 ตามลำดับมีอิทธิพลทางอ้อมและอิทธิพลรวมต่อการนำ นโยบายไปปฏิบัติและประสิทธิผลองค์กร มีค่าเท่ากับ .87 และ .80 ตามลำดับ ตัวแปรความผูกพัน และการยอมรับ การมีส่วนร่วม การทำงาน เป็นทีม และแรงจูงใจ มีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลรวม ต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติมีค่าเท่ากับ .65, .24, .11 และ .05 ตามลำดับ และมีอิทธิพลทางอ้อมและ อิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลองค์กร เท่ากับ .60, .22, .10 และ .04 ตามลำดับ ทั้งนี้ตัวแปรการนำ นโยบายไปปฏิบัติมีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลองค์กร มีค่าเท่ากับ .93 โดยปัจจัย เชิงสาเหตุทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญ ในเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 ได้ร้อยละ 86

สุพักตร์ เลยกกลาง (2566, น. 465) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารด้านความปลอดภัย ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์

ประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำแนกตามขนาดโรงเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำนวน 550 คนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 225 คนสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ F-test ผลการวิจัยพบว่า (1) การบริหารด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา โดยรวมและรายด้านพบว่ามี การปฏิบัติระดับมาก (2) การบริหารความปลอดภัยในสถานศึกษาด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำแนกตามขนาดโรงเรียนพบว่ามีผลรวมและรายด้านแตกต่างกัน

กนกอร อุ่ณสถานนท์ (2563, น. 1-2) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ และเสนอแนวทางการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน ใช้วิธีการเทียบสัดส่วนจากประชากรตามขนาดของสถานศึกษา และการสุ่มอย่างง่าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 361 คน และทำการเลือกแบบเจาะจงในผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน ในการตอบแบบสัมภาษณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ F-test ทำการทดสอบ ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก 2) การเปรียบเทียบการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่าสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีการบริหารด้านความปลอดภัยแตกต่างกันทั้งโดยภาพรวม และรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัย ด้านการให้บริการความปลอดภัย ด้านการจัดสวัสดิศึกษา และด้านสุขภาพอนามัย 3) แนวทางการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร คือ ควรมีการตรวจสอบสภาพอาคารให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ ควรจัดให้มีป้ายหรือสัญลักษณ์เตือน ในบริเวณที่จะเป็นอันตราย ควรจัดทำคู่มือการบำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ ควรสำรวจและจัดทำข้อมูลแหล่งมั่วสุมและแหล่งอบายมุขรอบ ๆ สถานศึกษา และควรจัดประชุมวางแผนการดำเนินการด้านสุขภาพอนามัยของบุคลากรและนักเรียน

ธีรยุทธ เมืองแมน และคณะ (2566, น. 251-252) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและความต้องการในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา 2) พัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา 3) ประเมินประสิทธิภาพของระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา เป็นการวิจัยและพัฒนา มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพและความต้องการในการพัฒนาระบบ โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 469 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.98 ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาระบบ โดยการสังเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บจากกลุ่มตัวอย่างมาใช้ยกร่างระบบแล้วตรวจสอบความเหมาะสม โดยการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ขั้นตอนที่ 3 ประเมินประสิทธิภาพของระบบที่พัฒนาขึ้น ใช้แบบประเมินประสิทธิภาพ มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ความต้องการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ส่วนที่ 2 เนื้อหา ได้แก่ องค์ประกอบหลักของระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา และแนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมตามกรอบของระบบเพื่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ส่วนที่ 3 เงื่อนไขความสำเร็จ 3) ผลการประเมินประสิทธิภาพของระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา พบว่า ระบบมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

สุกัญญา พรน้อย และคณะ (2563, น. 733-734) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้ความปลอดภัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาตัวบ่งชี้ความปลอดภัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบโมเดลการวัดตัวบ่งชี้ความปลอดภัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (3) เพื่อศึกษาความตรงเชิงสภาพ ความไว และความจำเพาะเจาะจงของตัวบ่งชี้ความปลอดภัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 900 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้และคาโคสแควร์ ใช้โปรแกรม LISREL 8.72 วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างเชิงเส้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของความปลอดภัยในโรงเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ตัวบ่งชี้ความปลอดภัยในโรงเรียนประถมศึกษา มีตัวบ่งชี้หลักจำนวน 4 ตัวบ่งชี้

และ ตัวบ่งชี้ย่อยมี 14 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1) ตัวบ่งชี้หลักสิ่งแวดล้อมกายภาพมี 5 ตัวบ่งชี้ย่อย (2) ตัวบ่งชี้หลักการเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินและภัยพิบัติ มี 3 ตัวบ่งชี้ย่อย (3) ตัวบ่งชี้หลักสูตรความปลอดภัย มี 3 ตัวบ่งชี้ย่อย (4) ตัวบ่งชี้หลักระบบคุ้มครองและช่วยเหลือ มี 3 ตัวบ่งชี้ย่อย ผลการทดสอบความสอดคล้องของแบบจำลอง โครงสร้างเชิงเส้นตัวบ่งชี้กับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่ามีความสอดคล้องกัน โดยมีค่าสถิติตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ $\chi^2 = 131.46$, $df = 54$, $p = 0.00000$, $GFI = 0.98$, $AGFI = 0.96$, $CFI = 1.00$, $RMSEA = 0.040$ และ $\chi^2 / df = 2.43$ และผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงสภาพของตัวบ่งชี้หลัก โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความปลอดภัยในโรงเรียนแตกต่างกัน พบว่า ตัวบ่งชี้หลักมีคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโรงเรียนที่มีความปลอดภัยสูง กลุ่มโรงเรียนที่มีความปลอดภัยปานกลางและกลุ่มโรงเรียนที่มีความปลอดภัยต่ำมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ชิษณุชา ชุนจง (2563, น. 287) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา วัตถุประสงค์ของงานวิจัย 1) เพื่อศึกษาความเสี่ยงด้านความปลอดภัยที่มีโอกาสเกิดขึ้นในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา 2) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยที่สถานศึกษาดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน 3) เพื่อพัฒนา/ปรับปรุงแนวทางการจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยให้สอดคล้องกับลักษณะกายภาพอาคารสถานที่ ซึ่งใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง แบ่งการเก็บข้อมูลออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 สำรวจพื้นที่ตามรายการตรวจสอบสภาพอาคาร ช่วงที่ 2 สัมภาษณ์ผู้บริหารเชิงลึก เพื่อยืนยันและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการศึกษา เพื่อนำไปสู่การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย ผลการศึกษาพบว่า ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย มี 3 ด้านคือ ด้านอุบัติเหตุ ด้านอุบัติเหตุ และด้านความปลอดภัยในการใช้งานอาคาร แนวทางการจัดการที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน มี 2 ด้านคือ ด้านการปรับปรุงและซ่อมบำรุง และด้านการดูแล รักษาความปลอดภัย ส่วนการพัฒนา/ปรับปรุง มี 9 ขั้นตอน คือ 1) อบรมผู้บริหาร 2) ร่วมกันกำหนดนโยบาย 3) แต่งตั้งคณะทำงานกำหนดขอบเขต และภาระหน้าที่ 4) สำรวจอาคารสถานที่ 5) วิเคราะห์ความเสี่ยง 6) จัดทำโครงการและแผนการดำเนินการ เพื่อขออนุมัติงบประมาณ 7) ประชาสัมพันธ์รณรงค์ และอบรม 8) ชักซ้อมแผนฉุกเฉินเป็นประจำทุกปี 9) ทบทวนและ ปรับปรุงแผนต่าง ๆ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่างานจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยเกี่ยวข้องกับชีวิตและทรัพย์สินของผู้ใช้งานอาคารทั้งหมด ควรส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้และปลูกจิตสำนึกให้กับเยาวชน เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญและความสูญเสียที่จะเกิดขึ้นหากจัดการหรือป้องกันความเสี่ยงไม่ได้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ภาครัฐควรให้ความสำคัญและส่งเสริมให้เกิดการดำเนินการทั้งในแง่ของงบประมาณและผู้เชี่ยวชาญในการอบรมให้ความรู้จัดทำแผนและชักซ้อมต่าง ๆ อย่างเร่งด่วน

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Kemunto et al. (2015, p. 27) ได้ศึกษาเรื่องกรอบการดำเนินการตามนโยบายความปลอดภัยสู่การปฏิบัติสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศเคนยา การศึกษาครั้งนี้เกี่ยวข้องกับการพัฒนากรอบการดำเนินงานนโยบายความปลอดภัยสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศเคนยา เนื่องจากความปลอดภัยกำลังกลายเป็นประเด็นระดับโลก แต่อาจารย์ในระดับมหาวิทยาลัยไม่ได้รับการฝึกอบรมเรื่องการดำเนินงานและการจัดการด้านความปลอดภัย ประชากรกลุ่มเป้าหมายคือโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศเคนยา 18 โรงเรียน โรงเรียนระดับชาติได้รับการคัดเลือกอย่างเจาะจงเพื่อเข้าร่วมในการศึกษา โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นเพื่อสุ่มตัวอย่าง 6 โรงเรียนเพื่อเข้าร่วมในการศึกษาครั้งนี้โรงเรียนมัธยมแห่งชาติ แห่งมีครูใหญ่ 6 คน ครูประจำชั้น 120 คน นักเรียน 300 คน พนักงานรักษาความปลอดภัย 6 คน และเจ้าหน้าที่ประกันคุณภาพและมาตรฐาน (QASO) 4 คน รวมผู้ตอบแบบสอบถาม 436 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามครูและนักเรียนแบบสัมภาษณ์ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่ประกันคุณภาพ และมาตรฐาน (QASOS) และพนักงานรักษาความปลอดภัยโรงเรียน และแบบสังเกตข้อมูลเชิงคุณภาพที่รวบรวมจากการสัมภาษณ์ได้รับการถอดความและวิเคราะห์ในกระบวนการที่กำลังดำเนินอยู่เมื่อมีแนวคิด และแนวคิดย่อยเกิดขึ้น ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในรูปแบบร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ที่สำคัญความแตกต่างด้านการนำไปปฏิบัติ ระดับความตระหนักรู้ ทักษะของครูและนักเรียน และกลยุทธ์ต่างๆ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยของโรงเรียน โดยทดสอบโดยใช้ One-way Analysis of Variance (ANOVA) ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาได้ดำเนินนโยบายความปลอดภัยในระดับปานกลาง เนื่องจากปัจจัยหลายประการ มีความตระหนักเรื่องความปลอดภัยน้อยที่สุด โดยมีทัศนคติที่แตกต่างกันระหว่างครูและนักเรียน ครูใหญ่เจ้าหน้าที่ประกันคุณภาพและมาตรฐาน (QASOs) ครูนักเรียน และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการตามนโยบายความปลอดภัยในโรงเรียน ยังได้ก่อตั้งโรงเรียนอีกด้วยมีกลยุทธ์ต่าง ๆ ในการดำเนินการตามนโยบายความปลอดภัย แนวทางแก้ไขที่แนะนำในการปรับปรุงการดำเนินการด้านความปลอดภัยนำไปสู่การสร้างกรอบการทำงานสำหรับการดำเนินการตามนโยบายความปลอดภัยสู่การปฏิบัติที่เหมาะสม

Jatmikowati (2021, pp. 1-2) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินนโยบายสาธารณะในบริการการบริหารงานอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันการจัดการเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยเมอร์เดกา มาลัง (Merdeka Malang University) วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้คือ (1) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่รัฐบาลในหมู่บ้านตลอกโกสาร์ (Tlogosari) ในการปฏิบัติงาน (2) เพื่อประเมินคุณภาพการให้บริการสาธารณะในหมู่บ้านตลอกโกสาร์ (Tlogosari) ในการให้บริการแก่ประชาชนที่ต้องการความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ คือนักวิจัยได้เลือกประชาชนทั้งหมดในหมู่บ้านตลอกโกสาร์ (Tlogosari) ตำบลติรตอยูด (Tirtoyudo) ซึ่งมีจำนวน

ทั้งหมด 500 คน โดยได้สุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมดจำนวน 10-15% คิดเป็น 50 คน นอกจากนี้ยังได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสองคน คือ ผู้ใหญ่บ้านและเลขาของผู้บริหารตำบลติรตอยูโด (Tirtoyudo) ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการสาธารณสุขในหมู่บ้านตลอกโกสารี (Tlogosari) ตำบลติรตอยูโด (Tirtoyudo) ยังไม่เป็นไปตามความคาดหวัง คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขซึ่งหมายถึงการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานในสถาบันหมู่บ้านตลอกโกสารี (Tirtoyudo) ตำบลเซโลปุโร (Selopuro) โดยมีตัวชี้วัดต่างๆ ได้แก่ ทักษะ (ความน่าเชื่อถือ) ทักษะคิดและพฤติกรรม ความรู้ (ความสามารถ) ข้อมูลและความเชื่อถือจากลูกค้า (การสื่อสาร) และสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (สิ่งที่จับต้องได้) การขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกในสำนักงานผู้ใหญ่บ้านตำบลเซโลปุโร (Selopuro) ทำให้การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่หมู่บ้านในการให้บริการแก่ประชาชนไม่ราบรื่น ซึ่งส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินการเอกสารของประชาชนที่เพิ่มขึ้นทุกวัน ผลการวิจัยจากพื้นที่แสดงให้เห็นถึงคุณภาพการบริการที่ต่ำต่อประชาชน

Mubita (2021, p. 1) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแนวทางท้องถิ่นในการจัดการความปลอดภัย และสุขภาพในโรงเรียน: กรณีศึกษาโรงเรียนในมังกู (Mongu) เขตแซมเบียตะวันตก การศึกษานี้ เสนอแนวทางท้องถิ่นในการจัดการความปลอดภัยและสุขภาพในโรงเรียน โดยเสนอให้โรงเรียนแต่ละแห่งสามารถปรับการจัดการความปลอดภัยและสุขภาพของโรงเรียนให้เหมาะสมกับความต้องการในท้องถิ่นของตนเอง เพื่อบรรลุเป้าหมายนี้ การศึกษานี้ใช้การวิจัยเชิงเปรียบเทียบ โดยสุ่มเลือกโรงเรียน 3 แห่งจากเขตมังกู (Mongu) ของแซมเบียตะวันตก โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ การเก็บข้อมูลดำเนินการผ่านการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม และการสังเกตแบบมีโครงสร้าง ข้อกังวลด้านความปลอดภัยและสุขภาพในโรงเรียนทั้งสามแห่งถูกระบุและเปรียบเทียบกัน นำข้อมูลที่เก็บได้มาสรุปความและวิเคราะห์ตามหัวข้อและหัวข้อย่อยอย่างต่อเนื่อง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนแต่ละแห่งมีข้อกังวลด้านความปลอดภัยและสุขภาพที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะสำหรับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนนั้น ๆ การศึกษายังสรุปได้ว่าข้อกังวลด้านความปลอดภัยและสุขภาพที่มีอยู่ในแต่ละโรงเรียนต้องการวิธีแก้ปัญหาในท้องถิ่นเพื่อให้สามารถจัดการได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากบางประเด็นได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน การศึกษาสรุปว่าแนวทางการจัดการความปลอดภัยและสุขภาพในโรงเรียนแบบท้องถิ่นมีความตอบสนองต่อความต้องการของโรงเรียนแต่ละแห่งมากกว่าเมื่อเทียบกับแนวทางทั่วไปที่วางแผนและเตรียมไว้ในระดับชาติ ระดับจังหวัด หรือระดับเขต เนื่องจากแนวทางความปลอดภัยในโรงเรียนแบบท้องถิ่นจะจัดการกับปัญหาด้านความปลอดภัยและสุขภาพที่เฉพาะเจาะจงสำหรับโรงเรียนแต่ละแห่งได้ดีกว่า ดังนั้น การศึกษานี้แนะนำว่าโรงเรียนแต่ละแห่งควรมีอิสระในการวางแผนการจัดการความปลอดภัยและสุขภาพของตนเองเพื่อตอบสนองต่อความต้องการในท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

Qaralleh (2020, p. 15) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของการบริหารโรงเรียนในการจัดให้มีสภาพแวดล้อมโรงเรียนที่น่าพึงพอใจและปลอดภัยแก่นักเรียนภายใต้วิสัยทัศน์ปี 2030 การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อระบุบทบาทของการบริหารโรงเรียนในการสร้างสภาพแวดล้อมโรงเรียนที่น่าพึงพอใจและปลอดภัยสำหรับนักเรียนเป็นหนึ่งในเงื่อนไขที่จำเป็นในการบรรลุวัตถุประสงค์ตามวิสัยทัศน์ 2030 โรงเรียนของรัฐในอัล-คาร์จ (Al-Kharj) ทำการสุ่มตัวอย่าง (16%) จากกลุ่มประชากรที่ศึกษาและแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด การศึกษามีผลลัพธ์หลายอย่างรวมถึงค่าเฉลี่ยของการตอบกลับมีระดับสูงมาก เมื่อถามเกี่ยวกับบทบาทของการบริหารโรงเรียนในการสร้างสภาพแวดล้อมโรงเรียนที่น่าพึงพอใจและปลอดภัยสำหรับนักเรียน พบว่ามีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยจากตัวอย่างในแต่ละระดับการศึกษา โดยเป็นที่พึงพอใจของระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ผลการศึกษายังพบว่ามี ความแตกต่างทางสถิติที่มีนัยสำคัญในค่าเฉลี่ยของผู้ตอบตามตัวแปรเพศ โดยเพศหญิงจะมีความพึงพอใจมาก มีข้อเสนอแนะจากนักวิจัยหลายคน เช่น ข้อเสนอปรับปรุงให้นักเรียนเป็นผู้ที่สร้างสภาพแวดล้อมในชุมชนของตนเอง ส่งเสริมผลงานการศึกษาที่มีส่วนร่วมในการสร้างสภาพแวดล้อมโรงเรียนที่น่าพึงพอใจและปลอดภัย และส่งเสริมให้องค์กรชุมชนท้องถิ่นบริจาคให้กับโรงเรียนและเข้าร่วมในการพัฒนาสุขภาพจิต และสุขภาพของนักเรียน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติและนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์และกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยได้ ดังนี้

สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติ ประกอบด้วย การดำเนินการ 7 ขั้นตอน คือ 1) การแปลงนโยบาย 2) การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ 3) การจัดการทรัพยากร 4) การพัฒนาบุคลากร 5) การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน 6) การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล และ 7) การสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง นำเสนอกรอบแนวคิด ดังภาพที่ 1.1 บทที่ 1

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ซึ่งแสดงได้ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบของการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) มุ่งศึกษาสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีจากจำนวนสถานศึกษา 22 แห่ง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จากจำนวนสถานศึกษา 22 แห่ง จำนวนครู 2,041 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำนวน 327 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607-610) และใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดของสถานศึกษา (Stratified Random Sampling) ซึ่งมีทั้งหมด 3 ขนาดคือ ขนาดเล็กและกลาง ขนาดใหญ่ และ

ขนาดใหญ่พิเศษ หลังจากนั้น คัดเลือกครูตามขนาดสถานศึกษาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตารางที่ 3.1 ขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ขนาดของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน	จำนวน (โรง)	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
สถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง	9	337	56
สถานศึกษาขนาดใหญ่	5	501	80
สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ	8	1,203	191
รวม	22	2,041	327

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้น จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการนำนโยบายไปปฏิบัติและความปลอดภัยในสถานศึกษา ประกอบด้วย แบบสอบถาม 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) มี 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง สภาพการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง สภาพการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง สภาพการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง สภาพการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง สภาพการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ตามลำดับ ดังนี้

3.2.1 ศึกษาเอกสารแนวความคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ตามที่กำหนดในกรอบและแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติและนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษา

3.2.2 สร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ซึ่งแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 2 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

1) แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดสถานศึกษา มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

2) แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษาไปปฏิบัติ ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ใน 7 ด้าน ได้แก่ 1) การแปลงนโยบาย 2) การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ 3) การจัดการทรัพยากร 4) การพัฒนาบุคลากร 5) การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน 6) การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล 7) การสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง

3.2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.4 นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (content validity) และความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruency :IOC) โดย กำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้

ให้คะแนน +1 แน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้นวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ให้คะแนน 0 ไม่แน่ว่าข้อคำถามข้อนั้นวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ให้คะแนน -1 แน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้นวัดได้ไม่ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

บันทึกผลการพิจารณาถึงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านในแต่ละข้อ จากนั้นคำนวณหาค่า IOC โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

N

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

R แทน ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 - 1.00 มาใช้จากนั้นจัดทำเป็นแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.2.5 นำแบบสอบถามที่ได้รับนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขจนมีความสมบูรณ์และมีความเหมาะสม นำไปทดลองใช้ (try out) กับครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha - coefficient) ตามวิธีของครอนบาค Cronbach (1990, pp. 202-204) ได้ค่าความเที่ยง 0.92

3.2.6 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม ดังมีรายละเอียด ต่อไปนี้

4.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีทั้งหมด 22 โรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการใช้แบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีด้วยการส่งจดหมาย แนบคิวอาร์โค้ด (QR code) ที่เชื่อมโยงกับแบบสอบถามระบบออนไลน์ (google form) โดยกำหนดวัน เวลา ในการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ได้แบบสอบถาม แล้วจึงนำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนนำไปประเมินผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์เพื่อทำการวิเคราะห์ผลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การคำนวณแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

5.2 วิเคราะห์ระดับสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษาไปปฏิบัติ ของครู สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีโดยหาค่าเฉลี่ย

(mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

5.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามขนาดโรงเรียน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีที่พบความแตกต่างจะทำการวิเคราะห์หาความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี มีลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และขนาดสถานศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
หญิง	195	59.63
ชาย	132	40.37
รวม	327	100.00
2. อายุ		
21-30 ปี	109	33.33
31-40 ปี	118	36.09
41-50 ปี	61	18.65
51 ปีขึ้นไป	39	11.93
รวม	327	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
3. ตำแหน่ง		
ครูผู้ช่วย	88	26.91
ครู	64	19.57
ครูชำนาญการ	89	27.22
ครูชำนาญการพิเศษ	86	26.30
รวม	327	100.00
4. ระดับการศึกษา		
ระดับปริญญาตรี	225	68.81
ระดับปริญญาโท	101	30.89
ระดับปริญญาเอก	1	0.30
รวม	327	100.00
5. ประสบการณ์ในการสอน		
ต่ำกว่า 10 ปี	156	47.71
11-20 ปี	88	26.91
21-30 ปี	48	14.68
31 ปีขึ้นไป	35	10.70
รวม	327	100.00
6. ขนาดสถานศึกษา		
ขนาดเล็กและกลาง (จำนวนไม่เกิน 1,499 คน)	56	17.12
ขนาดใหญ่ (จำนวน 1,500 – 2,499 คน)	80	24.46
ขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวน 2,500 คนขึ้นไป)	191	58.42
รวม	327	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 327 คน ส่วนใหญ่เป็นครูเพศหญิง จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 59.63 มีอายุ ระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 118 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.09 เป็นครู วิทยฐานะครูชำนาญการ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 27.22 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 68.81 มีประสบการณ์

ในการสอน ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 47.71 และส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 58.42

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

ผลการวิเคราะห์สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ดังแสดงในตารางที่ 4.2 ถึง 4.9

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยรวม

รายการ	M	SD	แปลผล
1. การแปลงนโยบาย	4.22	0.51	มาก
2. การจัดการหรือโครงสร้างองค์การ	4.26	0.50	มาก
3. การจัดการทรัพยากร	4.15	0.52	มาก
4. การพัฒนาบุคลากร	4.07	0.60	มาก
5. การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน	4.00	0.63	มาก
6. การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล	4.11	0.56	มาก
7. การสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง	4.15	0.56	มาก
รวม	4.14	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.14$, $SD = 0.48$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหา ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การจัดการหรือโครงสร้างองค์การ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.26$, $SD = 0.50$) การแปลงนโยบาย ($M = 4.22$, $SD = 0.51$) การจัดการทรัพยากร ($M = 4.15$, $SD = 0.52$) การสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง ($M = 4.15$, $SD = 0.56$) การควบคุม กำกับ ติดตาม

และประเมินผล ($M = 4.11, SD = 0.56$) การพัฒนาบุคลากร ($M = 4.07, SD = 0.60$) และการสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน ($M = 4.00, SD = 0.63$)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ด้านการแปลงนโยบาย

รายการ	<i>M</i>	<i>SD</i>	แปลผล
1. สถานศึกษาวิเคราะห์นโยบายเพื่อการแปลงนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยให้เป็นแผนงานและโครงการเกี่ยวกับความปลอดภัย	4.28	0.60	มาก
2. สถานศึกษามีการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับความปลอดภัย	4.19	0.57	มาก
3. สถานศึกษามีการศึกษา รวบรวมข้อมูล และระบุปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษาไว้ชัดเจน	4.19	0.60	มาก
4. สถานศึกษามีการกำหนดเป้าหมายและกิจกรรมที่เหมาะสมในการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา	4.24	0.59	มาก
รวม	4.22	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ด้านการแปลงนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ($M = 4.22, SD = 0.51$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษาวิเคราะห์นโยบายเพื่อการแปลงนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยให้เป็นแผนงานและโครงการเกี่ยวกับความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.28, SD = 0.60$) รองลงมา คือ สถานศึกษามีการกำหนดเป้าหมายและกิจกรรมที่เหมาะสมในการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา ($M = 4.24, SD = 0.59$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สถานศึกษามีการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับความปลอดภัย ($M = 4.19, SD = 0.57$) และ สถานศึกษามีการศึกษา รวบรวมข้อมูล และระบุปัญหา เกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษาไว้ชัดเจน ($M = 4.19, SD = 0.60$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย
ไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี
ด้านการจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ

รายการ	<i>M</i>	<i>SD</i>	แปลผล
1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานซึ่งกำหนด หน้าที่และความรับผิดชอบในการดูแลความปลอดภัยใน สถานศึกษาไว้อย่างชัดเจน	4.32	0.59	มาก
2. มีการมอบหมายให้ครูรับผิดชอบจัดการเรียนการสอน เนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษา	4.28	0.61	มาก
3. มีการจัดครูและบุคลากรเพื่อเป็นเวรยามในการดูแลความ ปลอดภัยในสถานศึกษา	4.06	0.64	มาก
4. มีการแต่งตั้งบุคลากรเพื่อเป็นที่ปรึกษาด้านความปลอดภัย ของสถานศึกษา	4.37	0.59	มาก
รวม	4.26	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ ในภาพรวมและรายข้อ
อยู่ในระดับมาก ($M = 4.26, SD = 0.50$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ
มีการแต่งตั้งบุคลากรเพื่อเป็นที่ปรึกษาด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา ($M = 4.37, SD = 0.59$)
รองลงมา คือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานซึ่งกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในการ
ดูแลความปลอดภัยในสถานศึกษาไว้อย่างชัดเจน ($M = 4.32, SD = 0.59$) มีการมอบหมายให้ครู
รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนเนื้อหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษา ($M = 4.28, SD = 0.61$)
ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีการจัดครูและบุคลากรเพื่อเป็นเวรยามในการดูแลความปลอดภัยใน
สถานศึกษา ($M = 4.06, SD = 0.64$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย
ไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี
ด้านการจัดการทรัพยากร

รายการ	M	SD	แปลผล
1. สถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอในการ ดำเนินการตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย	4.05	0.63	มาก
2. สถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณในการบำรุงรักษา อาคารสถานที่เพื่อความปลอดภัย	4.12	0.59	มาก
3. สถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณสำหรับจัดซื้อ อุปกรณ์รักษาความปลอดภัย	4.12	0.60	มาก
4. สถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดการอบรม บุคลากรเกี่ยวกับความปลอดภัย	4.07	0.64	มาก
5. สถานศึกษามีการจัดหาและบำรุงรักษาอุปกรณ์และ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย	4.14	0.60	มาก
6. สถานศึกษามีการจัดการระบบกล้องวงจรปิด และจัดหา อุปกรณ์ดับเพลิง	4.17	0.68	มาก
7. สถานศึกษามีการจัดระบบสแกนเข้า-ออกภายในสถานที่	4.25	0.69	มาก
8. สถานศึกษามีการจัดจ้างเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	4.30	0.66	มาก
รวม	4.15	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การจัดการทรัพยากร ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ($M = 4.15$, $SD = 0.52$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษามีการจัดจ้างเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ($M = 4.30$, $SD = 0.66$) รองลงมา คือ สถานศึกษามีการจัดระบบสแกนเข้า-ออกภายในสถานที่ ($M = 4.25$, $SD = 0.69$) สถานศึกษามีการจัดการระบบกล้องวงจรปิด และจัดหาอุปกรณ์ดับเพลิง ($M = 4.17$, $SD = 0.68$) สถานศึกษามีการจัดหาและบำรุงรักษาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย ($M = 4.14$, $SD = 0.60$) สถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณในการบำรุงรักษาอาคารสถานที่เพื่อความปลอดภัย ($M = 4.12$, $SD = 0.59$) สถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณสำหรับจัดซื้ออุปกรณ์รักษาความปลอดภัย ($M = 4.12$, $SD = 0.60$) สถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดการอบรมบุคลากรเกี่ยวกับความ

ปลอดภัย ($M = 4.07$, $SD = 0.64$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอในการดำเนินการตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ($M = 4.05$, $SD = 0.63$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ด้านการพัฒนาบุคลากร

รายการ	M	SD	แปลผล
1. สถานศึกษามีการจัดโครงการอบรมเกี่ยวกับนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย	4.10	0.65	มาก
2. สถานศึกษามีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ และมาตรการใหม่ ๆ เกี่ยวกับความปลอดภัย	4.08	0.68	มาก
3. สถานศึกษามีการสร้างพื้นที่ให้บุคลากรแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย	4.08	0.66	มาก
4. สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนและให้คำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความปลอดภัยทั้งในสถานการณ์ปกติและสถานการณ์ฉุกเฉิน	4.08	0.67	มาก
5. ครูและบุคลากรในสถานศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะและการจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัย	4.06	0.69	มาก
6. ครูและบุคลากรในสถานศึกษาได้เรียนรู้การใช้งานอุปกรณ์เกี่ยวกับความปลอดภัย และการเรียนรู้การจัดการในสถานการณ์ที่ฉุกเฉิน	4.01	0.71	มาก
รวม	4.07	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ด้านการพัฒนาบุคลากร ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ($M = 4.07$, $SD = 0.60$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษามีการจัดโครงการอบรมเกี่ยวกับนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ($M = 4.10$, $SD = 0.65$) รองลงมาคือ สถานศึกษามีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ และมาตรการใหม่ ๆ เกี่ยวกับความปลอดภัย ($M = 4.08$, $SD = 0.68$) สถานศึกษามีการสร้างพื้นที่ให้บุคลากรแลกเปลี่ยน

ประสบการณ์ และแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ($M = 4.08, SD = 0.66$) สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนและให้คำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความปลอดภัยทั้งในสถานการณ์ปกติและสถานการณ์ฉุกเฉิน ($M = 4.08, SD = 0.67$) ครูและบุคลากรในสถานศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะและการจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัย ($M = 4.06, SD = 0.69$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ครูและบุคลากรในสถานศึกษาได้เรียนรู้การใช้งานอุปกรณ์เกี่ยวกับความปลอดภัย และการเรียนรู้การจัดการในสถานการณ์ที่ฉุกเฉิน ($M = 4.01, SD = 0.71$)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ด้านการสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน

รายการ	<i>M</i>	<i>SD</i>	แปลผล
1. สถานศึกษาจัดประชุม สัมมนา บุคลากรเพื่อสื่อสาร สร้างความเข้าใจถึงเหตุผล ผลประโยชน์และทัศนคติที่ดีต่อนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย	3.98	0.69	มาก
2. สถานศึกษามีการจัดทำเอกสาร มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายเกี่ยวกับนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย	4.05	0.67	มาก
3. สถานศึกษามีการจัดทำวีดิทัศน์เพื่อทำความเข้าใจและยอมรับการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย	3.97	0.71	มาก
4. สถานศึกษามีการนำเสนอภาพและจัดกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์เสมือนจริง/สถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจและรับรู้ถึงความสำคัญของนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย	4.02	0.72	มาก
รวม	4.00	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ด้านการสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงานในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ($M = 4.00, SD = 0.63$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษามีการจัดทำเอกสาร มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายเกี่ยวกับนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ($M = 4.05, SD = 0.67$) รองลงมา คือ สถานศึกษามีการนำเสนอภาพและจัดกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์เสมือนจริง/สถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจและ

รับรู้ถึงความสำคัญของนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ($M = 4.02, SD = 0.72$) สถานศึกษาจัดประชุม สัมมนา บุคลากรเพื่อสื่อสาร สร้างความเข้าใจถึงเหตุผล ผลประโยชน์และทัศนคติที่ดีต่อนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ($M = 3.98, SD = 0.69$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานศึกษามีการจัดทำวิดิทัศน์เพื่อทำความเข้าใจและยอมรับการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ($M = 3.97, SD = 0.71$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ด้านการควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล

รายการ	M	SD	แปลผล
1. สถานศึกษากำหนดกฎและข้อบังคับที่ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย	4.17	0.59	มาก
2. สถานศึกษาตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย	4.12	0.60	มาก
3. สถานศึกษาตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายเป็นระยะๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง	4.12	0.60	มาก
4. สถานศึกษาติดตามและบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย	4.10	0.62	มาก
5. สถานศึกษามีระบบการแจ้งเตือนหรือการตรวจสอบเพื่อติดตามการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย	4.11	0.66	มาก
6. สถานศึกษามีการประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่าการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ได้ผลตรงกับเป้าหมายหรือไม่	4.07	0.65	มาก
7. สถานศึกษาใช้ผลการประเมินเพื่อปรับปรุงหรือแก้ไขข้อบกพร่องที่พบเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ให้ดียิ่งขึ้น	4.10	0.65	มาก
รวม	4.11	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ด้านการควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ($M = 4.11, SD = 0.56$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานศึกษากำหนดกฎและข้อบังคับที่ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ($M = 4.17, SD = 0.59$) รองลงมาคือ สถานศึกษาตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ($M = 4.12, SD = 0.60$) สถานศึกษาตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายเป็นระยะๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง ($M = 4.12, SD = 0.60$) สถานศึกษามีระบบการแจ้งเตือนหรือการตรวจสอบเพื่อติดตามการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ($M = 4.11, SD = 0.66$) สถานศึกษาติดตามและบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ($M = 4.10, SD = 0.62$) สถานศึกษาใช้ผลการประเมินเพื่อปรับปรุงหรือแก้ไขข้อบกพร่องที่พบเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยให้ดียิ่งขึ้น ($M = 4.10, SD = 0.65$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานศึกษามีการประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่าการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ได้ผลตรงกับเป้าหมายหรือไม่ ($M = 4.07, SD = 0.65$)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ด้านการสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง

รายการ	<i>M</i>	<i>SD</i>	แปลผล
1. ครูและบุคลากรในสถานศึกษายอมรับเข้าเป็นหน้าที่ประจำวันเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย	4.26	0.56	มาก
2. ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถชักจูงใจให้ผู้ปฏิบัติเห็นความสำคัญของนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย	4.15	0.63	มาก
3. สถานศึกษามีการสร้างเครือข่ายชุมชน สถานประกอบการในพื้นที่ใกล้เคียงสถานศึกษา เพื่อความร่วมมืออย่างยั่งยืน	4.09	0.68	มาก
4. สถานศึกษามีการแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่อง	4.10	0.66	มาก
รวม	4.15	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ด้านการสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง ในภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก ($M = 4.15, SD = 0.56$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูและบุคลากรในสถานศึกษายอมรับเข้าเป็นหน้าที่ประจำวันเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบาย เสริมสร้างความปลอดภัย ($M = 4.26, SD = 0.56$) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถ ชักจูงใจให้ผู้ปฏิบัติเห็นความสำคัญของนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ($M = 4.15, SD = 0.63$) สถานศึกษามีการแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่อง ($M = 4.10, SD = 0.66$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานศึกษามีการสร้างเครือข่ายชุมชน สถานประกอบการ ในพื้นที่ใกล้เคียงสถานศึกษา เพื่อความร่วมมืออย่างยั่งยืน ($M = 4.09, SD = 0.68$)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

3.1 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไป ปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

สภาพการนำ นโยบาย	ขนาดเล็ก และกลาง		ขนาดใหญ่		ขนาดใหญ่ พิเศษ		ผลรวม		แปล ผล
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD	
เสริมสร้างความ ปลอดภัยไปปฏิบัติ ของสถานศึกษา									
1. การแปลง นโยบาย	4.14	0.44	4.04	0.34	4.32	0.55	4.22	0.51	มาก
2. การจัดองค์การ หรือโครงสร้าง องค์การ	4.14	0.48	4.08	0.47	4.37	0.50	4.26	0.50	มาก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

สภาพการนำ นโยบาย	ขนาดเล็ก และกลาง		ขนาดใหญ่		ขนาดใหญ่ พิเศษ		ผลรวม		แปล ผล
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	
เสริมสร้างความ ปลอดภัยไปปฏิบัติ ของสถานศึกษา									
3. การจัดการ ทรัพยากร	3.58	0.45	3.93	0.46	4.28	0.54	4.07	0.57	มาก
4. การพัฒนา บุคลากร	3.93	0.59	3.94	0.52	4.16	0.62	4.07	0.60	มาก
5. การสร้างความ เข้าใจ และ ยอมรับ ของผู้ปฏิบัติงาน	3.82	0.73	3.93	0.49	4.09	0.63	4.00	0.63	มาก
6. การควบคุม กำกับ ติดตาม และ ประเมินผล	3.92	0.55	3.99	0.41	4.21	0.59	4.11	0.56	มาก
7. การสร้างความ เป็นปึกแผ่น ต่อเนื่อง	3.91	0.53	4.00	0.44	4.24	0.59	4.14	0.57	มาก
เฉลี่ยโดยรวม	3.92	0.40	3.99	0.39	4.24	0.49	4.12	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามขนาดสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.12$, $SD = 0.47$) และทุกขนาดอยู่ในระดับมากเรียงลำดับดังนี้ สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ($M = 4.24$, $SD = 0.49$) สถานศึกษาขนาดใหญ่ ($M = 3.99$, $SD = 0.39$) และสถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง ($M = 3.92$, $SD = 0.40$)

3.2 การเปรียบเทียบสภาพการนํานโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ในภาพรวมจำแนกตามขนาดสถานศึกษาโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6.533	2	3.266	15.8844	.000**
ภายในกลุ่ม	66.623	324	.206		
รวม	73.156	326			

** p < 0.5

จากตารางที่ 4.11 พบว่า สภาพการนํานโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามขนาดสถานศึกษาแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

3.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการนํานโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบสภาพการนํานโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
1. การแปลงนโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	5.034	2	2.517	10.415	.000*
	ภายในกลุ่ม	78.295	324	.242		
	รวม	83.328	326			
2. การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ	ระหว่างกลุ่ม	5.615	2	2.807	11.756	.000*
	ภายในกลุ่ม	77.373	324	.239		
	รวม	82.988	326			

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
3. การจัดการทรัพยากร	ระหว่างกลุ่ม	23.853	2	11.926	47.959	.000*
	ภายในกลุ่ม	80.571	324	.249		
	รวม	104.423	326			
4. การพัฒนาบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	3.850	2	1.925	5.527	.004*
	ภายในกลุ่ม	112.837	324	.348		
	รวม	116.687	326			
5. การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	3.832	2	1.916	4.990	.007*
	ภายในกลุ่ม	124.411	324	.384		
	รวม	128.243	326			
6. การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	4.961	2	2.481	8.388	.000*
	ภายในกลุ่ม	95.823	324	.296		
	รวม	100.784	326			
7. การสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง	ระหว่างกลุ่ม	7.780	2	3.890	12.974	.000*
	ภายในกลุ่ม	97.139	324	.300		
	รวม	104.919	326			

*p < 0.5

จากตารางที่ 4.12 พบว่า สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา พิจารณาตามรายด้านทุกด้าน จำแนกตามขนาดเล็กและกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันจึงวิเคราะห์รายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe'

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบรายคู่สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติในภาพรวม จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

สถานศึกษา	ค่าเฉลี่ย	เล็กและกลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ
		3.92	3.99	4.24
ขนาดเล็กและกลาง	3.92		-0.66	-0.32*
ขนาดใหญ่	3.99			-0.26*
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.24			

*p < 0.5

จากตารางที่ 4.13 พบว่า สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา พบว่าสถานศึกษาขนาดเล็กและกลางมีความแตกต่างกับขนาดใหญ่พิเศษ และสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความแตกต่างกับขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษมีสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติสูงกว่าขนาดเล็กและกลาง และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติสูงกว่าขนาดใหญ่ และในส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กและกลางไม่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบรายคู่สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติด้านการแปลงนโยบาย จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

สถานศึกษา	ค่าเฉลี่ย	เล็กและกลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ
		4.14	4.04	4.32
ขนาดเล็กและกลาง	4.14		0.10	-0.19*
ขนาดใหญ่	4.04			-0.28*
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.32			

*p < 0.5

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ด้านการแปลงนโยบาย ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ในสถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง มีความแตกต่างกับ

สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ และสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการแปลงนโยบายสูงกว่าขนาดเล็กและกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการแปลงนโยบายสูงกว่าขนาดใหญ่ และในส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กและกลางไม่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่

ตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบรายคู่สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติด้านการจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

สถานศึกษา	ค่าเฉลี่ย	เล็กและกลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ
		4.14	4.08	4.37
ขนาดเล็กและกลาง	4.14		0.07	-0.22*
ขนาดใหญ่	4.08			-0.29*
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.37			

*p < 0.5

จากตารางที่ 4.15 พบว่า การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ในสถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง มีความแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ และสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การสูงกว่าขนาดเล็กและกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การสูงกว่าขนาดใหญ่ และในส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กและกลางไม่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่

ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบรายคู่สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติด้านการจัดการทรัพยากร จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

สถานศึกษา	ค่าเฉลี่ย	เล็กและกลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ
		3.58	3.93	4.28
ขนาดเล็กและกลาง	3.58		-0.36*	-0.71*
ขนาดใหญ่	3.93			-0.35*
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.28			

*p < 0.5

จากตารางที่ 4.16 พบว่า การจัดการทรัพยากร ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ในสถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง มีความแตกต่างกับขนาดใหญ่ และใหญ่พิเศษ ส่วนสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการจัดการทรัพยากรสูงกว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดเล็กและกลาง และสถานศึกษาขนาดใหญ่มีการจัดการทรัพยากรสูงกว่าขนาดเล็กและขนาดกลาง

ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบรายคู่สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติ ด้านการพัฒนาบุคลากร จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

สถานศึกษา	ค่าเฉลี่ย	เล็กและกลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ
		3.93	3.94	4.16
ขนาดเล็กและกลาง	3.93		0.01	-0.22*
ขนาดใหญ่	3.94			-0.22*
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.16			

*p < 0.5

จากตารางที่ 4.17 พบว่า การพัฒนาบุคลากร ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ในสถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง มีความแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ และสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการพัฒนาบุคลากรสูงกว่าขนาดเล็กและกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการพัฒนาบุคลากรสูงกว่าขนาดใหญ่ และใน ส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กและกลางไม่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบรายคู่สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติ
ด้านการสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

สถานศึกษา	ค่าเฉลี่ย	เล็กและกลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ
		3.82	3.93	4.09
ขนาดเล็กและกลาง	3.82		0.10	-0.27*
ขนาดใหญ่	3.93			-0.17*
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.09			

*p < 0.5

จากตารางที่ 4.18 พบว่า การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ในสถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง มีความแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ และสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงานสูงกว่าขนาดเล็กและกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงานสูงกว่าขนาดใหญ่ และในส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กและกลางไม่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่

ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบรายคู่สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติ
ด้านการควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

สถานศึกษา	ค่าเฉลี่ย	เล็กและกลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ
		3.92	3.99	4.21
ขนาดเล็กและกลาง	3.92		0.07	-0.28*
ขนาดใหญ่	3.99			-0.22*
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.21			

*p < 0.5

จากตารางที่ 4.19 พบว่า การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ในสถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง มีความแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ และสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความแตกต่างกับสถานศึกษา

ขนาดใหญ่พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผลสูงกว่าขนาดเล็กและกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผลสูงกว่าขนาดใหญ่ และในส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กและกลางไม่แตกต่างกับ สถานศึกษาขนาดใหญ่

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบรายคู่สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติ ด้านการสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

สถานศึกษา	ค่าเฉลี่ย	เล็กและกลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ
		3.91	4.00	4.24
ขนาดเล็กและกลาง	3.91		0.10	-0.36*
ขนาดใหญ่	4.00			-0.27*
ขนาดใหญ่พิเศษ	4.24			

*p < 0.5

จากตารางที่ 4.20 พบว่า การสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง ของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ในสถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง มีความแตกต่าง กับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ และสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความแตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ พิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการสร้างความเป็นปึกแผ่น ต่อเนื่องสูงกว่าขนาดเล็กและกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง สูงกว่าขนาดใหญ่ และในส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กและกลางไม่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลเป็นลำดับ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่อง สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1.1.1 เพื่อศึกษาสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

1.2.1 **กลุ่มตัวอย่าง** คือ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำนวน 327 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างได้มาจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามขนาดสถานศึกษา

1.2.2 **เครื่องมือวิจัยในการเก็บข้อมูล** คือ แบบสอบถามสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (content validity) และความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ

1.2.3 **การเก็บข้อมูล** ดำเนินการทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครู รวบรวมแบบสอบถามแล้วนำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนนำไปประเมินผล

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างจะทำการวิเคราะห์หาความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method)

1.3 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี พบว่า

1.3.1 สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ การแปลงนโยบาย การจัดการทรัพยากร การสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล การพัฒนาบุคลากร และการสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน รายละเอียดดังนี้

1) **การแปลงนโยบาย** ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาวิเคราะห์นโยบายเพื่อการแปลงนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยให้เป็นแผนงานและโครงการเกี่ยวกับความปลอดภัย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษามีการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับความปลอดภัย และสถานศึกษามีการศึกษา รวบรวมข้อมูล และระบุปัญหา เกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษาไว้ชัดเจน

2) **การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ** ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการแต่งตั้งบุคลากรเพื่อเป็นที่ปรึกษาด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการจัดครูและบุคลากรเพื่อเป็นเวรยามในการดูแลความปลอดภัยในสถานศึกษา

3) **การจัดการทรัพยากร** ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการจัดจ้างเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอในการดำเนินการตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย

4) **การพัฒนาบุคลากร** ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการจัดโครงการอบรมเกี่ยวกับนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย และครูและบุคลากรในสถานศึกษาได้เรียนรู้การใช้งานอุปกรณ์เกี่ยวกับความปลอดภัย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเรียนรู้การจัดการในสถานการณ์ที่ฉุกเฉิน

5) การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน ในภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการจัดทำเอกสาร มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายเกี่ยวกับนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษามีการจัดทำวิดิทัศน์เพื่อทำความเข้าใจและยอมรับการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย

6) การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษากำหนดกฎและข้อบังคับที่ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สถานศึกษามีการประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่าการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ได้ผลตรงกับเป้าหมายหรือไม่

7) การสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูและบุคลากรในสถานศึกษายอมรับเข้าเป็นหน้าที่ประจำวันเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย และสถานศึกษามีการสร้างเครือข่ายชุมชน สถานประกอบการ ในพื้นที่ใกล้เคียงสถานศึกษา เพื่อความร่วมมืออย่างยั่งยืน

1.3.2 ผลการเปรียบเทียบสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามขนาดสถานศึกษาในภาพรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน โดยสถานศึกษาขนาดเล็กและกลางมีความแตกต่างกับขนาดใหญ่พิเศษ และสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความแตกต่างกับขนาดใหญ่พิเศษ โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษมีสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติสูงกว่าขนาดเล็กและกลาง และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติสูงกว่าขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดเล็กและกลางไม่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการแปลงนโยบาย สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการแปลงนโยบายสูงกว่าขนาดเล็กและกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการแปลงนโยบายสูงกว่าขนาดใหญ่ และในส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กและกลางไม่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ ด้านการจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การสูงกว่าขนาดเล็กและกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การสูงกว่าขนาดใหญ่ และในส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กและกลางไม่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ ด้านการจัดการทรัพยากร สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการจัดการทรัพยากรสูงกว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดเล็กและกลาง และสถานศึกษาขนาดใหญ่มีการจัดการทรัพยากรสูงกว่าขนาดเล็กและขนาดกลาง ด้านการ

พัฒนาบุคลากร สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการพัฒนาบุคลากรสูงกว่าขนาดเล็กและกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการพัฒนาบุคลากรสูงกว่าขนาดใหญ่ และในส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กและกลางไม่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ ด้านการสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการสร้างเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงานสูงกว่าขนาดเล็กและกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการสร้างเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงานสูงกว่าขนาดใหญ่ และในส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กและกลางไม่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ ด้านการควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผลสูงกว่าขนาดเล็กและกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผลสูงกว่าขนาดใหญ่ และในส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กและกลางไม่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ ด้านการสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่องสูงกว่าขนาดเล็กและกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่องสูงกว่าขนาดใหญ่ และในส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กและกลางไม่แตกต่างกับสถานศึกษาขนาดใหญ่

2. อภิปรายผล

2.1 สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายเรื่องการบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา ปี พ.ศ. 2565 ความปลอดภัยในสถานศึกษาเป็นภารกิจสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ส่งเสริม สร้างความปลอดภัยสถานศึกษาเพื่อให้นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาปลอดภัย ดำเนินการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา มีการจัดทำคู่มือการดำเนินการความปลอดภัยสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีการจัดตั้ง MOE SAFETY CENTER เพื่อรักษาสถานศึกษาให้ปลอดภัย และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ได้ให้ความสำคัญกับการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัด โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีได้จัดทำมาตรการและแนวทางการวางแผนการรักษาความปลอดภัยให้แก่สถานศึกษา มีการจัดประชุมคณะผู้บริหารเพื่อขับเคลื่อนการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติในสถานศึกษา และร่วมกับสถานศึกษาจัดกิจกรรม วางแผน เพื่อป้องกันเหตุและความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น มีการควบคุม กำกับ

ติดตาม และประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติของสถานศึกษา เพื่อให้ครู บุคลากร และนักเรียน ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วรเดช จันทรร (2554) ที่กล่าวถึงการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจำเป็นต้องทำความเข้าใจในรายละเอียดของปฏิสัมพันธ์ความเชื่อมโยงการพึ่งพาตลอดจนความเป็นอิสระขององค์การและบุคคลที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยแบ่งการนำนโยบายไปปฏิบัติออกเป็น 2 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นตอนในระดับมหภาค (Macro) และขั้นตอนในระดับจุลภาค (Micro) ดังนี้ 1) การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค (Macro Implementation) ขั้นตอนนี้ เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานระดับสูงของภาครัฐ เช่น กระทรวงศึกษาธิการมอบนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยเพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐานขับเคลื่อนและแปลงนโยบายไปยังเขตพื้นที่การศึกษาในการยอมรับนโยบายนำไปสู่การปฏิบัติ 2) การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค (Micro Implementation) เป็นขั้นตอนของนโยบายที่มาจากส่วนกลางถูกนำมาปฏิบัติในสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่น โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ดำเนินการระดมพลังจากผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินการแปลงนโยบายเป็นแผนงานและโครงการเพื่อนำสู่การปฏิบัติในระดับสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ กนกอร อุณสถานนท์ (2563) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของ สุพักตร์ เลยกกลาง (2566) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า (1) การบริหารด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา โดยรวมและรายด้านพบว่าการปฏิบัติระดับมาก รวมทั้งงานวิจัยของ ศตวรรษ ถวิลคำ และ ศิริรัตน์ ทองมีศรี (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายที่ 42- 43 สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การจัดการความปลอดภัย โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายด้าน สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ปรากฏผล ดังนี้

2.1.1 การจัดการหรือโครงสร้างองค์การของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อสถานศึกษารับนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยจากหน่วยงานต้นสังกัด คือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี สถานศึกษาจะดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการ มีการแต่งตั้งบุคลากรเพื่อเป็นที่ปรึกษาด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของครูและบุคลากรในสถานศึกษา มีการประชุมเพื่อวางแผนการ

ดำเนินงาน ผู้บริหารสถานศึกษาทำความเข้าใจกับบุคลากรถึงเป้าหมายของนโยบาย และมีการกำกับติดตามการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กล้า ทองขาว (2557) ที่กล่าวว่า ปัจจัยด้านศักยภาพความสามารถขององค์กร ศักยภาพและความสามารถขององค์กรหรือหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ พิจารณาจากองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญ ขององค์กร เช่น การมีโครงสร้างองค์กรเอื้อต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ความรู้ ความสามารถและทักษะของทีมงาน ความสามารถของผู้นำองค์กร การไหลเวียนของข้อมูลข่าวสาร การใช้เทคโนโลยี ความเพียงพอของทรัพยากร นโยบายได้มีองค์กรเข้มแข็งรองรับโอกาสที่นโยบายนั้นจะประสบผลสำเร็จจะมีสูงเพราะองค์กรหรือหน่วยงานที่รองรับนโยบาย คือ กลไกสำคัญในการนำส่งนโยบายให้ถึงกลุ่มเป้าหมายตามเจตจำนงของนโยบาย สอดคล้องกับ เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2565) ที่กล่าวว่า การจัดองค์กรหรือโครงสร้างองค์กร เป็นการเตรียมความพร้อมขององค์กรเพื่อการรองรับการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ โดยการจัดโครงสร้างองค์กร หรือกำหนดผู้รับผิดชอบในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างชัดเจน มีการมอบหมายและแบ่งความรับผิดชอบในการดำเนินการ โดยกำหนดบทบาทหน้าที่ และกำหนดภารกิจในการทำงาน และพิจารณามอบหมายงานให้สอดคล้องกับทักษะและความสามารถของบุคลากรกับภารกิจที่ได้รับมอบหมายและสอดคล้องกับ ปฏิมา พุนทรัพย์ และคณะ (2561) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการนำนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติในโรงเรียนมาตรฐานสากล พบว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วย 8 องค์ประกอบสำคัญ และแนวปฏิบัติสู่ความสำเร็จ 25 แนวดำเนินการ ได้แก่ 1) โครงสร้างระบบราชการ/องค์กร มีแนวทางปฏิบัติ 2) แนวดำเนินการ คือ การกำหนดขอบข่ายหน้าที่ ภารกิจความรับผิดชอบงานและการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามนโยบาย และสอดคล้องกับ วราภรณ์ ทรัพย์รวงทอง และคณะ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 โดยรวมมีปัญหายุ่งในระดับน้อย โดยเรียง 3 อันดับแรก ดังนี้ ด้านการตรวจสอบ/กำกับ ดูแล/ประเมินผล ด้านการจัดองค์กร ด้านการให้รางวัล ซึ่งแสดงว่าในการนำนโยบายไปปฏิบัติปัญหาในด้านการจัดองค์กรมีปัญหายู่งในระดับน้อย

2.1.2 การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน ของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดประชุม สัมมนา การประชุมเพื่ออธิบายและติดตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย แต่ครูและบุคลากรยังคงมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนหรือมีภาระงานมาก จึงอาจทำให้มีข้อบกพร่องในการปฏิบัติงาน และสถานศึกษาบางแห่งยังไม่มีการจัดทำเอกสารและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายเกี่ยวกับนโยบาย หรือการจัดทำวิทัศน์

การนำเสนอภาพ เพื่อให้บุคลากรมีข้อมูลที่เพียงพอในการปฏิบัติตามนโยบาย นอกจากนั้นยังไม่มีการจัดกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์เสมือนจริง เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจและรับรู้ถึงความสำคัญของนโยบาย ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานตระหนักในหน้าที่ความรับผิดชอบในการดูแลรักษาความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด ซึ่งแนวคิดของ เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2565) ที่กล่าวว่า การสร้างความเข้าใจและการยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน เป็นการดำเนินการที่ผู้บริหารมีการสื่อสารนโยบายเพื่อสร้างความเข้าใจ สร้างทัศนคติที่ดีต่อนโยบายของผู้ปฏิบัติงาน จูงใจให้ผู้ปฏิบัติงาน ยอมรับและปฏิบัติตามนโยบายหรือนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติด้วยวิธีการที่หลากหลาย และสอดคล้องกับ วรเดช จันทรร (2554) ที่กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีการระดมพลัง (Mobilization) เป็นการพิจารณารับนโยบายและการแสวงหาความสนับสนุนจากสมาชิกในหน่วยงาน ตลอดจนบุคคลสำคัญหรือองค์กรอื่น ผู้บริหารระดับล่างจะต้องมีทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ในการติดต่อประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้เข้ามามีส่วนร่วม (Participation) หรือวางแผน (Planning) กำหนดโครงการร่วมลงมือปฏิบัติงาน (Implementation) ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล (Evaluation) โดยขั้นตอนนี้ต้องอาศัยหลักจิตวิทยามวลชนในการโน้มน้าวผู้ปฏิบัติงานนั้นให้ยอมรับและร่วมมืออย่างจริงจังระดมพลังที่เหนียวแน่นในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้สำเร็จได้ และ Van Meter and Van Horn (1975) ยังได้กล่าวถึง ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ (the disposition of implementers) ความรู้สึกนึกคิดของผู้ปฏิบัติ และจะมีการตอบสนองต่อนโยบายที่นำไปปฏิบัติ 3 ระดับ ซึ่งการตอบสนองต่อนโยบายแต่ละระดับจะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความสามารถและความตั้งใจจริงของผู้ปฏิบัติ คือ 1) ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายที่จะนำไปปฏิบัติ 2) เจตคติต่อนโยบาย (ยอมรับ เเฉย ๆ หรือปฏิเสธ) และ 3) ความเข้มข้นของเจตคติที่กล่าวถึงในข้อ 2) ที่มีต่อนโยบาย และสอดคล้องกับ ชิชณูชา ขุนจง (2563) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่างานจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยเกี่ยวข้องต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้ใช้งานอาคารทั้งหมด ควรส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้และปลูกจิตสำนึกให้กับเยาวชน เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญและความสูญเสียที่จะเกิดขึ้นหากจัดการหรือป้องกันความเสี่ยงไม่ได้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ภาครัฐควรให้ความสำคัญและส่งเสริมให้เกิดการดำเนินการทั้งในแง่ของงบประมาณและผู้เชี่ยวชาญในการอบรมให้ความรู้จัดทำแผนและซักซ้อมต่าง ๆ อย่างเร่งด่วน

2.2 ผลการเปรียบเทียบ ภาพรวมของสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีสภาพการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติสูงกว่าขนาดใหญ่ และขนาดเล็กและกลาง สาเหตุอาจจะเป็นเพราะว่า สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีการดำเนินการตาม

นโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยได้เป็นรูปธรรมมากกว่าเนื่องจากสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีความพร้อมของจำนวนครูและบุคลากร ผู้บริหารสถานศึกษามีศักยภาพและประสบการณ์การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ มีเครือข่ายชุมชน สถานประกอบการ ในพื้นที่ใกล้เคียงสถานศึกษาที่พร้อมสนับสนุนสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ทำให้มีโอกาสในการปฏิบัติตามนโยบาย ให้ได้ผลสำเร็จมากกว่า ในส่วนของจำนวนครูและบุคลากรในสถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง และขนาดใหญ่มีจำนวนน้อยกว่าแต่ภาระงานไม่แตกต่างจากสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จึงไม่สามารถจัดสรรครูและบุคลากรเพื่อดูแลด้านความปลอดภัยได้ครอบคลุมเพียงพอ การได้รับการจัดสรรเงินอุดหนุนรายหัว ขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียนซึ่งสถานศึกษาขนาดใหญ่ และขนาดเล็กและกลาง มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า สัดส่วนของงบประมาณที่ได้รับจึงน้อยกว่า การระดมทรัพยากรจากเครือข่ายชุมชนมีข้อจำกัดและยังขาดวัตถุประสงค์ที่มาสับสนุนการดำเนินการตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษา นอกจากนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง และขนาดใหญ่ยังไม่สามารถจูงใจให้ครูและบุคลากรตระหนักถึงความสำคัญในการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกอร อุณสถานนท์ (2563) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีการบริหารด้านความปลอดภัยแตกต่างกันทั้งโดยภาพรวม และรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีการบริหารด้านความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สถานศึกษาขนาดกลาง และขนาดใหญ่พิเศษ ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพักตร์ เลยกกลาง (2566) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า การบริหารความปลอดภัยในสถานศึกษาด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำแนกตามขนาดโรงเรียนพบว่าโดยรวม แตกต่างกัน ขนาดของสถานศึกษาที่มีการปฏิบัติมากที่สุด โดยเรียงลำดับคือ ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตามลำดับ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

3.1.1 ผลการวิจัยพบว่าสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ได้แก่ การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน และการพัฒนาบุคลากร สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดควรมีการปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1) สถานศึกษาควรจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ มีการพัฒนาบุคลากรโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ ฝึกประสบการณ์ และติดตามการดำเนินงานตามนโยบาย

2) สถานศึกษาควรจัดทำแนวทาง คู่มือและมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีการจัดทำวิดิทัศน์เพื่อทำความเข้าใจและยอมรับการปฏิบัติตามนโยบาย มีการจัดทำแผนเผชิญเหตุ จัดกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์เสมือนจริง/สถานการณ์จำลอง หรือการจัดการในสถานการณ์ที่ฉุกเฉิน

3) ผู้บริหารควรสื่อสารนโยบายเพื่อสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ปฏิบัติงานให้ตระหนักถึงความสำคัญของนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย

(1) ผลการวิจัยพบว่า สถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง และขนาดใหญ่ มีสภาพการปฏิบัติน้อยกว่าขนาดใหญ่พิเศษ จึงมีข้อเสนอแนะคือ

ก. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ควรให้การสนับสนุน สถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง และขนาดใหญ่ โดยการจัดฝึกอบรมหรือจัดทำคู่มือมาตรฐานการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติตามนโยบาย

ข. จัดสรรบุคลากรให้เพียงพอ และมีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลว่าได้ผลตรงกับเป้าหมายหรือไม่ เพื่อให้สถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง และขนาดใหญ่สามารถแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ

ค. ส่งเสริม สนับสนุนสร้างความร่วมมือกับบุคลากรภายในและสร้างเครือข่ายการทำงาน เพื่อให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาการทำงานอย่างต่อเนื่อง

3.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ผลการวิจัยสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี พบว่า

1) ด้านการพัฒนาบุคลากร สถานศึกษาขนาดเล็กและกลางมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติต่ำกว่าขนาดอื่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ควรมีการศึกษาแนวทางการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาบุคลากร จัดสรรงบประมาณ จำนวนบุคลากรที่เพียงพอ และวัสดุอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้เพื่อการสนับสนุนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

2) การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน สถานศึกษาขนาดเล็กและกลาง มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติต่ำกว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ควรให้ความสำคัญในการศึกษาพัฒนาโดยการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อหาแนวทางและรูปแบบในการพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

3.2.2 ควรศึกษาเพื่อถอดบทเรียน สถานศึกษาที่มีแบบปฏิบัติที่ดีในการดำเนินการตามนโยบาย มีการวิจัยเพื่อต่อยอดองค์ความรู้ และควรมีแนวทางการพัฒนาการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรในสถานศึกษา

3.2.3 ควรศึกษาเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

บรรณานุกรม

- กนกอร อุ่ณสถานนท์. (2563). การบริหารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์* (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 10(2), 1-2.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). *คู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา*. กระทรวงศึกษาธิการ. _____ . (2565). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2565. กระทรวงศึกษาธิการ
- กล้า ทองขาว และฐิติกรณ ยาวีไชย จารึกศิลป์. (2565). การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ. ใน *ประมวลสาระชุดวิชา 23723 นโยบาย การวางแผน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. (หน่วยที่ 3, น. 1-73). สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กล้า ทองขาว. (2534). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ: กรณีศึกษานโยบายรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ* (ดุชนิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เก็จกนก เอื้อวงศ์.(2565) การนำนโยบายไปปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษา : สมรรถนะและแนวทางการพัฒนา. *ครุศาสตร์สาร* 16(1), 77-92.
- ไกรสร วงศ์พริต. (2560). *ตัวแบบการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ข่าว ศธ. 360 องศา. (2566). *นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- คณิต ธีญญะภูมิ. (2560) รูปแบบการนำนโยบายการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรูสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 11(3), 36-47.
- จิระศักดิ์ สิมัด และเจริญวิษญ์ สมพงษ์ธรรม. (2565). สภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของนักเรียน โรงเรียนไฟใหญ่ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29. *วารสารมหาจุฬาทานีปริทรรศน์ ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 4 (8), 66-68.
- ชัยวัฒน์ อุทัยแสน. (2555). *กลยุทธ์การบริหารความปลอดภัยสถานศึกษา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ชัชฌา ขุนจง. (2563) การจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา. *สารศาสตร์*, (2), 287.
- ฐิตพล น้อยจาด. (2565) ตัวแบบการนำทฤษฎีนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ. *Journal of Digital Business and Social Sciences*, 9(1), 1-2.
- ธีรยุทธ เมืองแมน, ญาณิศา บุญจิตร และ มัทนียา พงศ์สุวรรณ. (2566). การพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 8(11), 251-252.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1* (พิมพ์ครั้งที่ 5). สุวีริยาสาสน
- ปฎิมา พูนทรัพย์, วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์, อัจฉรา นิยมภา และรังสรรค์ มณีเล็ก. (2561). แนวทางการนำนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติในโรงเรียนมาตรฐานสากล. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 24(3), 75-86.
- พลอยนภัส ทองสายบุญลี. (2558) การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. *วารสารวิจัยและพัฒนาวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 10(2), 13-14.
- พูลชัย ยาวีราช. (2550). *การพัฒนารูปแบบการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภควิวัฒน์ ขยาภิวัฒน์. (2564). *ปัญหาในการนำนโยบายระบบราชการ 4.0 ไปปฏิบัติ กรณีศึกษาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา-มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มยุรี อนุমানราชธน. (2547). *นโยบายสาธารณะ แนวความคิด กระบวนการและการวิเคราะห์*. คณิงนิการพิมพ์
- วรเดช จันทรศร. (2559). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 7). พรักหวานกราฟฟิก.
- วรภรณ์ ทรัพย์รวงทอง, ฤทธิศักดิ์ ทรัพย์รวงทอง และกมลธิดา ทังสุขบุตร. (2564) การศึกษาปัญหาการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1. *วารสารรัชตภาคย์*, 15(40), 292-293.
- ศตวรรษ ถวิลคำ, และ ศิริรัตน์ ทองมีศรี (2566). การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายที่ 42- 43 สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน*, 5(2), 209-210.

- ศิริสันต์ สิงห์หล้า, ปิยะนุช เงินคล้าย, ปรัชญา ชุ่มนาเสียว, และนิพนธ์ โขะเฮง. (2565). การศึกษา
การนำนโยบายการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สำหรับเด็กพิการไปปฏิบัติ. *วารสาร
รัฐศาสตร์รอบรู้และสหวิทยาการ*, 5(4), 231-233.
- ศุภชัย ยาวะประภาษ. (2538). *นโยบายสาธารณะ*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2560). *นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ*
(พิมพ์ครั้งที่ 29). เสมารธรรม.
- สัญญา เคนภูมิ และบุรฉัตร จันทร์แดง (2562) ตัวแบบทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปสู่การ
ปฏิบัติ. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 3(1), 95-115.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี. (2566). *แผนพัฒนาการศึกษา พ.ศ. 2566 –
2570*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มวิจัยพัฒนานโยบาย. (2566). *นโยบายและจุดเน้น
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567-2568*. กระทรวงศึกษาธิการ
_____. (2556). *แนวทางและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา ฉบับปรับปรุง
2556* (พิมพ์ครั้งที่ 2). โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- _____. (2564). *คู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา ออนไลน์*. [https://anyflip.com/
vsekp/hwwe/basic](https://anyflip.com/vsekp/hwwe/basic)
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
พริกหวานกราฟฟิก.
- สุกัญญา พรน้อย, ณิชกฤตา งามมีฤทธิ์ และสมโภชน์ อเนกสุข. (2563) การพัฒนาตัวบ่งชี้ความ
ปลอดภัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, 10(3), 733-734.
- สุพักตร์ เลยกกลาง. (2566). การบริหารด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ*, 3(1), 465-
466.
- อดิสร ดีปานธรรม. (2561). *การพัฒนารูปแบบการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมใน
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน* (ดุสิตนิพนธ์ปริญญา-
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์.
- Alexander, E. R. (1985). From idea to action: Notes for a contingency theory of the
Policy implementation process. *Administration and Society*, 16(4), 403-426.
- Baker, B.S.H. (1994). *Strategic information management: Challenges and strategies
in managing information systems*. Butterworth Heinemann.

- Bardach, E. (1980). *Implementation game: What happens after a bill becomes a law (3rd ed.)*. The MIT Press.
- Berman, P., & McLaughlin, M. W. (1977). *Federal programs supporting educational change, Volume VII: Factors affecting implementation and continuation*. The RAND Corporation.
- Cheema, G. S. & Rondinelli, D. A. (1980) *Implementing decentralization programmes in Asia: Local capacity for rural developments*. United Nations Centre for regional Developments.
- Gardiner, J. A. & Balch, G. I. (1980). Getting people to protect themselves - Information, facilitation, regulatory, and incentives strategies. *Policy implementation*, 113-130.
- Hambleton, R. (1983). Planning systems and policy implementation. *Journal of Public Policy*, 3(4), 397-418.
- Hill, M., & Hupe, P. (2014). *Implementing public policy: An introduction to the study of operational governance (3rd ed.)*. Sage SAGE Publications.
- Ingram, H. M. & Man, E. (e.d.). (1980). *Why policy success or fail*. Sage.
- Kaiko Mubita The University of Zambia. (2021). *Developing a Localised Approach to School Safety and Health Management: The Case of Mongu Schools of Western Zambia*.
- Kerr, D. H. (1976). The logic of policy and successful policy. *Policy Science*, 7, 351-363.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Nyabuti Kemunto. (2015). Safety Policy Implementation Framework for Secondary Schools in Kenya. *Baraton Interdisciplinary Research Journal*. 5 (Special Issue), 27-40.
- Pressman, J. L. & Wildavsky, A. (1973). *Implementation (2nd ed.)*. University of California Press.
- Quade, E. S. (1982). *Analysis of public decisions (2nd ed.)*. Elsevier Science.
- Rein, M. (1983). *From policy to practice*. The MacMillan.
- Sabatier, P. & Mazmanian, D. (1980). The implementation of public policy. A framework of analysis. *Policy Studies Journal, Special Issue*, 538-560.

- Thikryat Jibril Obied Qaralleh. (2020). Role of school administration in providing an attractive and safe school environment to students under vision 2030. *Journal of Educational Psychology-Propositosy Representaciones*, 8(3), 15.
- Van Horn, Carl E., And Donald S. Van Meter. (1976). *The Implementation of Intergovernmental Policy. Public Policy Making in a Federal System*. Sage Publications.
- Van Meter, D. S., & Van Horn, C. E. (1975). The policy implementation process: A conceptual framework. *Administration and Society*, 6(4), 445-488.
- Williams, Walter. (1971). *Social Policy Research and Analysis: The Experience in The Federal Social Agencies*. American Elsevier Publishing.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือ

มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราช

ที่ อว.0602.16 (บ) / 314

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

13 พฤษภาคม 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางกชนิกา พลจันทิก (รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคลและกิจการนักเรียน)

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางชุตินา ภิญาพงษ์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษาศาสาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษาไปปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษาศาสตร์ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษานี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 087-126-5183

ที่ อว.0602.16 (บ) / 314

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

13 พฤษภาคม 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.เกียรติคำเกิง คำสุระ

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางชุตติมา ภิญาพงษ์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษาไปปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 087-126-5183

ที่ อว.0602.16 (บ) / 314

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

13 พฤษภาคม 2567

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ไพฑูริย์ เอื้อบุญประดิษฐ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางชุตีมา ภิญญาพงษ์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพการดำเนินงานนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษาไปปฏิบัติ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษานำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 087-126-5183

ที่ อว.0602.16 (บ) / 463

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

25 มิถุนายน 2567

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย

ด้วยนางชุตีมา ภิญญาพงษ์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษาศา
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพการนำนโยบาย
เสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยเก็บข้อมูลจากครูในสถานศึกษา
ของท่าน ทั้งนี้ จะมีให้เป็นการรบกวนเวลาเรียนตามปกติของนักเรียน และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์
แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือ ตามวัน เวลา
และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 087-126-5183

ที่ อว.0602.16 (บ) / 463

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

25 มิถุนายน 2567

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2

ด้วยนางชุตินา ภิญาพงษ์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพการนำนโยบาย เสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยเก็บข้อมูลจากครูในสถานศึกษาของท่าน ทั้งนี้ จะมีให้เป็นการรบกวนเวลาเรียนตามปกติของนักเรียน และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์ แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วิฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 087-126-5183

ที่ อว.0602.16 (บ) / 515

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

8 กรกฎาคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม (QR Code)

จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนางชุตินา ภิญาพงษ์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพการณ์นโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระจากครูในโรงเรียนของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 087-126-5183

ที่ อว.0602.16 (บ) / 514

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

8 กรกฎาคม 2567

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

ด้วยนางชุตินา ภิญาพงษ์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพการนำนโยบาย เสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระจากครูในสังกัดของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูล เพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณา จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 087-126-5183

ที่ อว.0602.16 (บ) / S15

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

๘ กรกฎาคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม (QR Code)

จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนางชุตินา ภิญญาพงษ์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษาศา
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพการณ์นโยบาย
เสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระจากครูในโรงเรียนของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูล
เพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณา
จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 087-126-5183

ที่ อว.0602.16 (บ) / 515

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

8 กรกฎาคม 2567

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม (QR Code)

จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนางชุตติมา ภิญญาพงษ์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพการนำนโยบาย เสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระจากครูในโรงเรียนของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูล เพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณา จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

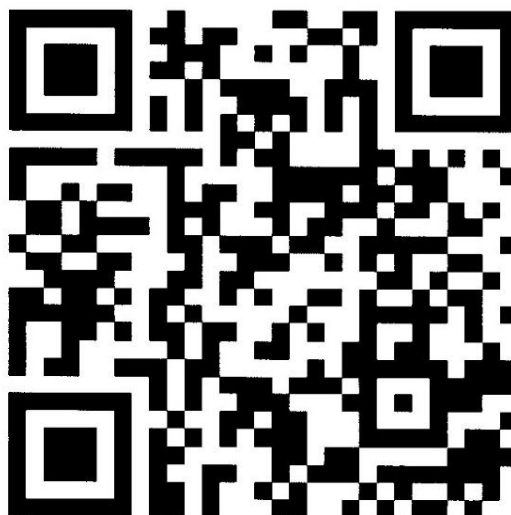
ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 087-126-5183

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

<https://forms.gle/QGuksAJ97mCVThjaA>

นางชุตินา ภิญาพงษ์
เบอร์โทรศัพท์ 087-126-5183

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

สุโขทัยวิทยาเขตราชภัฏวชิรเวศน์

แบบสอบถาม

สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เรื่อง สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติ ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี
2. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย
 - ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 : สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี
3. แบบสอบถามนี้เป็นการศึกษาเพื่อมุ่งเน้นประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น ข้อมูลที่ได้จะถือเป็นความลับ และผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม จะไม่ส่งผลกระทบต่อ ท่านและหน่วยงานของท่านแต่ประการใด

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

นางชุตินา ภิญาพงษ์

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด เพียงข้อเดียว

1. เพศ

() หญิง () ชาย

2. อายุ

() 21 – 30 ปี () 31 – 40 ปี

() 41 – 50 ปี () 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

() ปริญญาตรี () ปริญญาโท () ปริญญาเอก

4. ตำแหน่ง

() ครูผู้ช่วย () ครู

() ครูชำนาญการ () ครูชำนาญการพิเศษ

5. ประสบการณ์ในการสอน

() ต่ำกว่า 10 ปี () 11 - 20 ปี

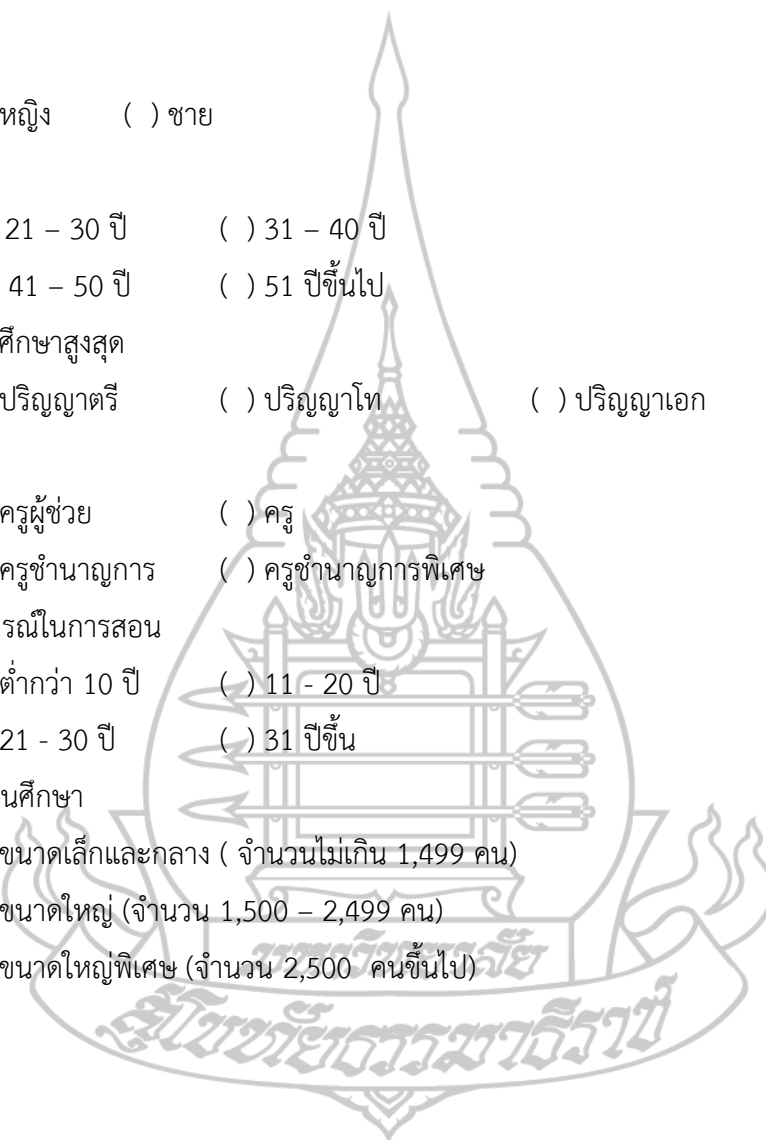
() 21 - 30 ปี () 31 ปีขึ้นไป

6. ขนาดสถานศึกษา

() ขนาดเล็กและกลาง (จำนวนไม่เกิน 1,499 คน)

() ขนาดใหญ่ (จำนวน 1,500 – 2,499 คน)

() ขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวน 2,500 คนขึ้นไป)

**ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของ
สถานศึกษา ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
ปทุมธานี**

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความ
ปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ให้ท่านตอบ แบบสอบถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพียง ข้อเดียว

เกณฑ์ในการพิจารณา 5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การแปลงนโยบาย					
1.1 สถานศึกษามีวิเคราะห์นโยบายเพื่อการแปลงนโยบายเสริมสร้างความ ปลอดภัยให้เป็นแผนงานและโครงการเกี่ยวกับความปลอดภัย					
1.2 สถานศึกษามีการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับความปลอดภัย					
1.3 สถานศึกษามีการศึกษา รวบรวมข้อมูล และระบุปัญหา เกี่ยวกับความ ปลอดภัยในสถานศึกษาไว้ชัดเจน					
1.4 สถานศึกษามีการกำหนดเป้าหมายและกิจกรรมที่เหมาะสมในการปฏิบัติตาม นโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย					
2. การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ					
2.1 สถานศึกษามีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานซึ่งกำหนดหน้าที่และ ความรับผิดชอบในการดูแลความปลอดภัยในสถานศึกษา					
2.2 สถานศึกษามีการมอบหมายหน้าที่ครูเพื่อรับผิดชอบการสอนเกี่ยวกับความ ปลอดภัย					
2.3 สถานศึกษาจัดสรรบุคลากรเพื่อเป็นที่ปรึกษาด้านความปลอดภัย					
2.4 สถานศึกษาจัดครูและบุคลากรดูแลความปลอดภัยของสถานศึกษา					
3. การจัดการทรัพยากร					
3.1 สถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอในการดำเนินการตามนโยบาย เสริมสร้างความปลอดภัย					
3.2 สถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณในการบำรุงรักษาอาคารสถานที่เพื่อ ความปลอดภัย					

สภาพการดำเนินงานนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3.3 สถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณสำหรับจัดซื้ออุปกรณ์รักษาความปลอดภัย					
3.4 สถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดการอบรมบุคลากรเกี่ยวกับความปลอดภัย					
3.5 สถานศึกษามีการจัดหาและบำรุงรักษาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย					
3.6 สถานศึกษามีการจัดการระบบกล้องวงจรปิด และจัดหาอุปกรณ์ดับเพลิง					
3.7 สถานศึกษามีการจัดระบบสแกนเข้า-ออกภายในสถานที่					
3.8 สถานศึกษามีการจัดจ้างเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย					
4. การพัฒนาบุคลากร					
4.1 สถานศึกษามีการจัดโครงการอบรมเกี่ยวกับนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย					
4.2 สถานศึกษามีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ และมาตรการใหม่ ๆ เกี่ยวกับความปลอดภัย					
4.3 สถานศึกษามีการสร้างพื้นที่ให้บุคลากรแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายฯ					
4.4 สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนและให้คำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความปลอดภัยทั้งในสถานการณ์ปกติและสถานการณ์ฉุกเฉิน					
4.5 ครูและบุคลากรในสถานศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะและการจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัย					
4.6 ครูและบุคลากรในสถานศึกษาได้เรียนรู้การใช้งานอุปกรณ์เกี่ยวกับความปลอดภัย และการเรียนรู้การจัดการในสถานการณ์ที่ฉุกเฉิน					
5. การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน					
5.1 สถานศึกษาจัดประชุม สัมมนา บุคลากรเพื่อสื่อสาร สร้างความเข้าใจถึงเหตุผล ผลประโยชน์และทัศนคติที่ต่อนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย					
5.2 สถานศึกษามีการจัดทำเอกสาร มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายเกี่ยวกับนโยบายนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย					
5.3 สถานศึกษามีการจัดทำวีดิทัศน์เพื่อทำความเข้าใจและยอมรับการปฏิบัติตามนโยบายนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย					
5.4 สถานศึกษามีการนำเสนอภาพและจัดกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์เสมือนจริง/สถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจและรับรู้ถึงความสำคัญของนโยบายนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย					

สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
6. การควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล					
6.1 สถานศึกษากำหนดกฎและข้อบังคับที่ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย					
6.2 สถานศึกษาตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย					
6.3 สถานศึกษาตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายเป็นระยะๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง					
6.4 สถานศึกษาติดตามและบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย					
6.5 สถานศึกษามีระบบการแจ้งเตือนหรือการตรวจสอบเพื่อติดตามการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย					
6.6 สถานศึกษามีการประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่าการปฏิบัติตามนโยบายฯ ได้ผลตรงกับเป้าหมายหรือไม่					
6.7 สถานศึกษาใช้ผลการประเมินเพื่อปรับปรุงหรือแก้ไขข้อบกพร่องที่พบเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย ให้ดียิ่งขึ้น					
7. การสร้างความเป็นปึกแผ่นต่อเนื่อง					
7.1 ครูและบุคลากรในสถานศึกษายอมรับเข้าเป็นหน้าที่ประจำวันเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย					
7.2 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถชักจูงใจให้ผู้ปฏิบัติเห็นความสำคัญของนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัย					
7.3 สถานศึกษามีการสร้างเครือข่ายชุมชน สถานประกอบการ ในพื้นที่ใกล้เคียงสถานศึกษา เพื่อความร่วมมืออย่างยั่งยืน					
7.4 สถานศึกษามีการแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่อง					

ภาคผนวก ค

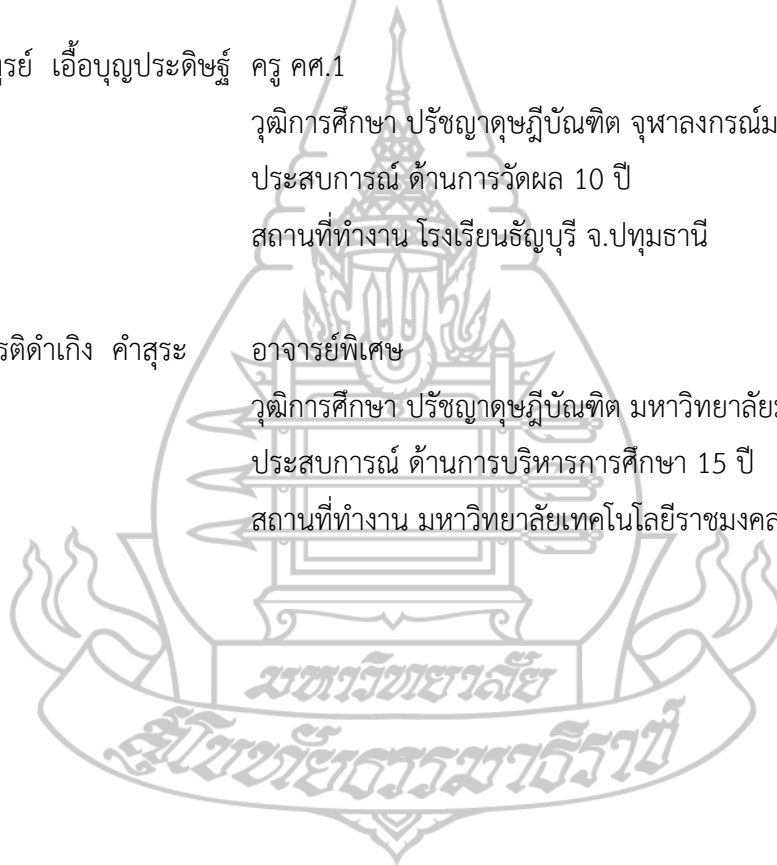
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ศรีนครินทรวิโรฒราชวิทยาลัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. นางกชนิกา พลจันทัก รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคลและกิจการนักเรียน
 วิทยฐานะ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
 วุฒิการศึกษา ศีษศาสตรมหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 ประสบการณ์ ด้านการบริหารการศึกษา 5 ปี
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนธัญบุรี จ.ปทุมธานี
2. ดร.ไพฑูรย์ เอื้อบุญประดิษฐ์ ครู คศ.1
 วุฒิการศึกษา ปรัชญาดุขฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ประสบการณ์ ด้านการวัดผล 10 ปี
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนธัญบุรี จ.ปทุมธานี
3. ดร.เกียรติคำเกิง คำสุระ อาจารย์พิเศษ
 วุฒิการศึกษา ปรัชญาดุขฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล
 ประสบการณ์ ด้านการบริหารการศึกษา 15 ปี
 สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาคผนวก ง
การหาคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมาธิราช

ตารางแสดงค่า IOC รายข้อ

การวิจัยเรื่อง สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ของ นางชุตีมา ภิญาพงษ์ หลักสูตรศึกษา-
ศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

1. การแปลงนโยบาย

ข้อ	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3	ค่า IOC ($\sum R$) N
1	+1	0	+1	0.66
2	+1	+1	+1	1
3	+1	+1	+1	1
4	+1	0	+1	0.66

2. การจัดองค์การหรือโครงสร้างองค์การ

ข้อ	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3	ค่า IOC ($\sum R$) N
1	+1	+1	+1	1
2	+1	+1	+1	1
3	+1	0	+1	0.66
4	+1	+1	+1	1

ตารางแสดงค่า IOC รายข้อ

การวิจัยเรื่อง สภาพการนำนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยไปปฏิบัติของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ของ นางชุตีมา ภิญาพงษ์ หลักสูตรศึกษา-ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

3. การจัดการทรัพยากร

ข้อ	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3	ค่า IOC ($\sum R$) N
1	+1	0	+1	0.66
2	+1	+1	+1	1
3	+1	0	+1	0.66
4	+1	0	+1	0.66
5	+1	0	+1	0.66
6	+1	+1	+1	1
7	+1	+1	+1	1

4. การพัฒนาบุคลากร

ข้อ	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3	ค่า IOC ($\sum R$) N
1	+1	+1	+1	1
2	+1	+1	+1	1
3	+1	+1	+1	1
4	+1	+1	+1	1
5	+1	+1	+1	1
6	+1	+1	+1	1

5. การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3	ค่า IOC ($\sum R$) N
1	+1	+1	+1	1
2	+1	+1	+1	1
3	+1	+1	+1	1
4	+1	0	+1	0.66

6. การควบคุม กำกับ ติดตามและประเมินผล

ข้อ	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3	ค่า IOC ($\sum R$) N
1	+1	+1	0	0.66
2	+1	+1	+1	1
3	+1	+1	+1	1
4	+1	+1	+1	1
5	+1	0	+1	0.66
6	+1	+1	+1	1
7	+1	+1	+1	1

7. การสร้างความเป็นปึกแผ่นอย่างต่อเนื่อง

ข้อ	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3	ค่า IOC ($\sum R$) N
1	+1	+1	+1	1
2	+1	+1	+1	1
3	+1	+1	+1	1
4	+1	0	+1	0.66

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 มีข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมส่วนที่เป็นอักษรสีแดง ดังนี้

3. การจัดการทรัพยากร

ข้อ 6. สถานศึกษามีการจัดการระบบกล้องวงจรปิด จัดหาอุปกรณ์ดับเพลิง และระบบสแกนเข้า-ออกภายในสถานที่

5. การสร้างความเข้าใจและยอมรับของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ 4. สถานศึกษามีการนำเสนอภาพและจัดกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์เสมือนจริง/จำลอง

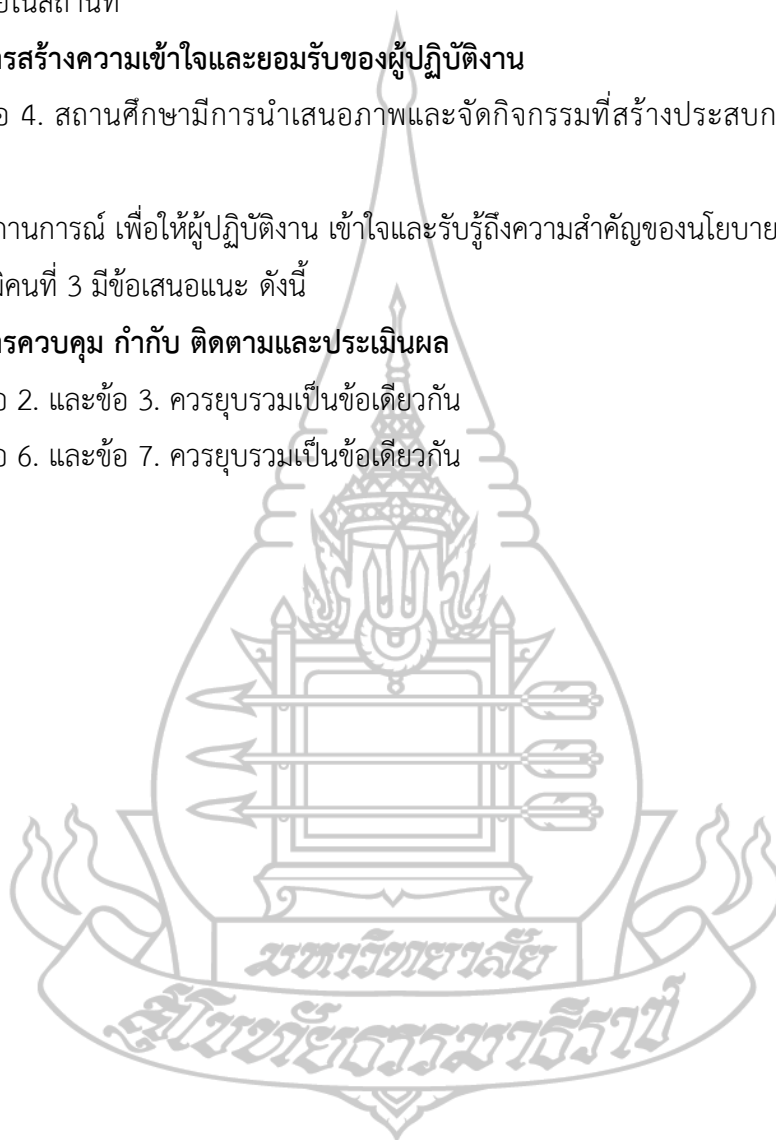
สถานการณ์ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงาน เข้าใจและรับรู้ถึงความสำคัญของนโยบายฯ

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

6. การควบคุม กำกับ ติดตามและประเมินผล

ข้อ 2. และข้อ 3. ควรบูรรวมเป็นข้อเดียวกัน

ข้อ 6. และข้อ 7. ควรบูรรวมเป็นข้อเดียวกัน

FREQUENCIES VARIABLES=Sex Age Degree Position Experience Size
/ORDER=ANALYSIS.

Frequencies

Notes

Output Created		22-ส.ค.-2567, 20 นาฬิกา 2 นาที
Comments		
Input	Active Dataset	DataSet0
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	30
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on all cases with valid data.
Syntax		FREQUENCIES VARIABLES=Sex Age Degree Position Experience Size /ORDER=ANALYSIS.
Resources	Processor Time	00 นาฬิกา 0 นาที
	Elapsed Time	00 นาฬิกา 0 นาที

[DataSet0]

Statistics

		เพศ	อายุ	ปริญญา	ตำแหน่ง	ประสบการณ์	ขนาดโรงเรียน
N	Valid	20	30	30	30	30	30
	Missing	10	0	0	0	0	0

Frequency Table

เพศ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	หญิง	17	56.7	85.0	85.0
	2	3	10.0	15.0	100.0
	Total	20	66.7	100.0	
Missing	System	10	33.3		
Total		30	100.0		

อายุ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	21-30 ปี	15	50.0	50.0	50.0
	31-40 ปี	7	23.3	23.3	73.3
	41-50 ปี	2	6.7	6.7	80.0
	51 ปีขึ้นไป	6	20.0	20.0	100.0
	Total	30	100.0	100.0	

ปริญญา

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ปริญญาตรี	21	70.0	70.0	70.0
ปริญญาโท	9	30.0	30.0	100.0
Total	30	100.0	100.0	

ตำแหน่ง

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ครูผู้ช่วย	4	13.3	13.3	13.3
ครู	15	50.0	50.0	63.3
ครูชำนาญการ	3	10.0	10.0	73.3
ครูชำนาญการพิเศษ	8	26.7	26.7	100.0
Total	30	100.0	100.0	

ประสบการณ์

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ต่ำกว่า 10 ปี	21	70.0	70.0	70.0
11-20 ปี	3	10.0	10.0	80.0
21-30 ปี	1	3.3	3.3	83.3
31 ปีขึ้นไป	5	16.7	16.7	100.0
Total	30	100.0	100.0	

ขนาดโรงเรียน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ขนาดใหญ่	2	6.7	6.7	6.7
ขนาดใหญ่พิเศษ	28	93.3	93.3	100.0
Total	30	100.0	100.0	

RELIABILITY

```

/VARIABLES=VAR00001 VAR00002 VAR00003 VAR00004 VAR00005 VAR00006 VAR0000
7 VAR00008 VAR00009 VAR00010 VAR00011 VAR00012 VAR00013 VA
R00014 VAR00015 VAR00016 VAR00017 VAR00018 VAR00019 VAR00020 VAR00021 VA
R00022 VAR00023 VAR00024 VAR00025 VAR00026
VAR00027 VAR00028 VAR00029 VAR00030 VAR00031 VAR00032 VAR00033 VAR00034
VAR00035 VAR00036 VAR00037
/SCALE('ALL VARIABLES') ALL
/MODEL=ALPHA
/SUMMARY=TOTAL.

```


Reliability

Notes

Output Created		22-ส.ค.-2567, 20 นาฬิกา 40 นาที
Comments		
Input	Active Dataset	DataSet0
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data	
	File	32
	Matrix Input	
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on all cases with valid data for all variables in the procedure.

Syntax	<pre> RELIABILITY /VARIABLES=VAR00001 VAR00002 VAR00003 VAR00004 VAR00005 VAR00006 VAR00007 VAR00008 VAR00009 VAR00010 VAR00011 VAR00012 VAR00013 VAR00014 VAR00015 VAR00016 VAR00017 VAR00018 VAR00019 VAR00020 VAR00021 VAR00022 VAR00023 VAR00024 VAR00025 VAR00026 VAR00027 VAR00028 VAR00029 VAR00030 VAR00031 VAR00032 VAR00033 VAR00034 VAR00035 VAR00036 VAR00037 /SCALE('ALL VARIABLES') ALL /MODEL=ALPHA /SUMMARY=TOTAL. </pre>				
Resources	<table> <tr> <td data-bbox="635 1332 833 1368">Processor Time</td> <td data-bbox="1187 1332 1396 1368">00 นาฬิกา 0 นาที</td> </tr> <tr> <td data-bbox="635 1397 810 1433">Elapsed Time</td> <td data-bbox="1187 1397 1396 1433">00 นาฬิกา 0 นาที</td> </tr> </table>	Processor Time	00 นาฬิกา 0 นาที	Elapsed Time	00 นาฬิกา 0 นาที
Processor Time	00 นาฬิกา 0 นาที				
Elapsed Time	00 นาฬิกา 0 นาที				

[DataSet0]

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

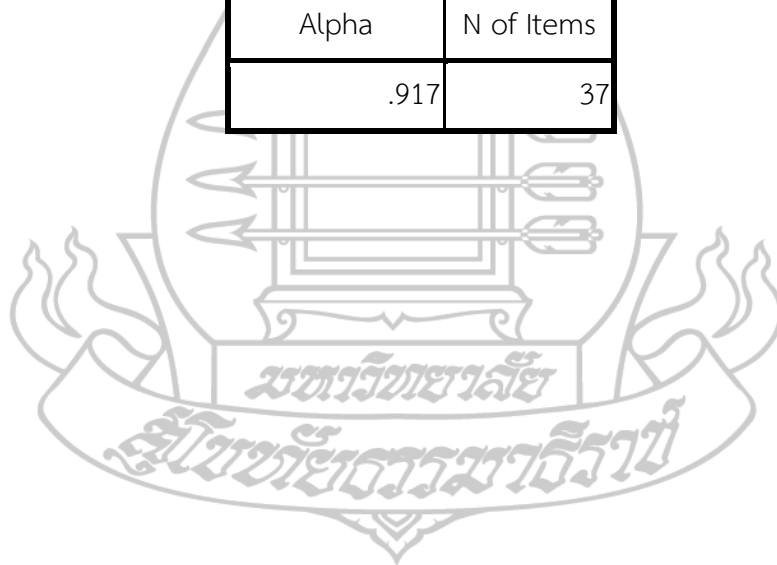
		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.917	37

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1.1	154.1300	224.100	.029	.920
1.2	154.1933	224.542	.000	.922
1.3	153.9900	223.527	.054	.920
1.4	153.9533	222.645	.095	.919
2.1	153.8000	224.166	.075	.918
2.2	153.7000	220.838	.284	.916
2.3	154.2000	217.269	.388	.915
2.4	154.1000	215.334	.490	.914
3.1	154.0000	213.655	.552	.913
3.2	153.9667	211.689	.643	.912
3.3	154.1667	216.764	.437	.915
3.4	154.1000	224.714	.011	.920
3.5	153.9667	209.482	.571	.913
3.6	153.6000	214.800	.527	.914
3.7	154.2000	209.131	.627	.912
3.8	154.2667	208.340	.651	.912
4.1	154.0000	214.414	.556	.914
4.2	154.4000	210.110	.506	.914
4.3	154.1333	203.085	.785	.910
4.4	154.4667	205.154	.716	.911
4.5	154.5333	213.154	.442	.915
4.6	154.0333	218.516	.383	.915
5.1	154.3333	217.057	.318	.916
5.2	154.2000	203.200	.768	.910

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
5.3	153.9333	212.961	.577	.913
5.4	154.1000	209.128	.705	.911
6.1	154.0667	204.892	.801	.910
6.2	154.2000	208.993	.751	.911
6.3	154.1333	206.533	.749	.911
6.4	154.2667	211.857	.646	.912
6.5	154.0333	208.240	.690	.911
6.6	153.7667	213.151	.673	.913
6.7	154.0000	210.069	.641	.912
7.1	154.2000	206.579	.699	.911
7.2	154.0333	210.792	.654	.912
7.3	154.0667	229.099	-.172	.921
7.4	153.9667	227.964	-.125	.921

This is Mendeley biography

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อสกุล	นางชุตีมา ภิญญาพงษ์
วัน เดือน ปี เกิด	23 ตุลาคม 2508
สถานที่เกิด	เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	55/75 หมู่บ้านรสาพาร์คเลน ถนนวัชรพล แขวงคลองถนน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร 10220
ประวัติการศึกษา	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทนาฏศิลป์ วิทยาลัยครูพระนคร พ.ศ. 2530
ประวัติการทำงาน	ครูวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

